

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-170-26

Druk nr 3231
Warszawa, 8 października 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 204 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot prowadzący szkołę doktorską, na wniosek doktoranta:

 - 1) zawiesza jego kształcenie na okres odpowiadający okresowi urlopu związanego z rodzicielstwem, określonego w przepisach działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
 - 2) może zawiesić jego kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej, na okres nieprzekraczający łącznie 24 miesięcy w całym okresie kształcenia.”;
- 2) w art. 205 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przyczyny zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, o którym mowa w art. 204 ust. 3 pkt 2, oraz sposób rozpatrywania wniosku doktoranta w tej sprawie i jego zastrzeżeń do rozstrzygnięcia podmiotu prowadzącego szkołę doktorską;”;
- 3) w art. 209:
 - a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Stypendium doktoranckie nie przysługuje doktorantowi:

 - 1) którego kształcenie w szkole doktorskiej wiąże się z obowiązkiem zatrudnienia w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską:
 - a) na podstawie umowy o pracę oraz

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 328, 370, 635, 637, 821 i 912.

- b) z wynagrodzeniem, którego wysokość przekracza wysokość wynagrodzenia profesora;
- 2) w okresie spełniania warunków do nabycia prawa do świadczeń określonych w:
 - a) ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854, 1123 i ...) lub
 - b) ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1644 oraz z 2026 r. poz. 26 i ...);
- 3) w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej:
 - a) z powodu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy,
 - b) o którym mowa w art. 204 ust. 3 pkt 2.”,
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W okresie niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną poprzedzającym okres przysługiwania zasiłku chorobowego doktorantowi przysługuje stypendium doktoranckie w wysokości i na zasadach określonych dla wynagrodzenia, o których mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do okresu, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się okresu:

 - 1) czasowego zawieszenia kształcenia doktorantów wprowadzonego na podstawie przepisów, o których mowa w art. 198a;
 - 2) kształcenia w szkole doktorskiej, w której zaprzestano kształcenia w danej dyscyplinie na podstawie art. 206 ust. 1 albo 3, w przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 206 ust. 2;
 - 3) niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia, o którym mowa w ust. 1b, w przypadku zawieszenia w tym okresie kształcenia w szkole doktorskiej.”,
- d) uchyla się ust. 6;
- 4) po art. 216 dodaje się art. 216a w brzmieniu:

„Art. 216a. 1. Osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła w podmiocie prowadzącym tę szkołę wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1, zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej tego podmiotu do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora.

2. Senat albo rada naukowa określi, w drodze uchwały, warunki korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę dokorską przez osoby, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, 252, 426, 473, 507 i 734) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 2 lit. pa otrzymuje brzmienie:

„pa) podmiot prowadzący szkołę dokorską – w stosunku do kształcących się w niej doktorantów, z wyłączeniem doktorantów, którym zasiłek macierzyński wypłaca Zakład,”;

2) w art. 6 w ust. 1 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) osobami przebywającymi na urlopach wychowawczych, osobami pobierającymi zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego, albo doktorantami sprawującymi osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy,”;

3) w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, art. 6a ust. 1, art. 6b ust. 1, oraz osoby niepodlegające zatrudnieniu lub innej pracy zarobkowej, o których mowa w art. 6c ust. 1, a także osoby przebywające na urlopach wychowawczych i doktoranci sprawujący osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym albo odpowiednio ubezpieczeniu emerytalnemu, jeżeli nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty i nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych.”;

4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 7b, 12, 23 i 24.

2. Dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają, na swój wniosek, osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 8 i 10.”;

5) w art. 13:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) osoby pozostające na urlopach wychowawczych lub pobierające zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego, albo doktoranci sprawujący osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy – od dnia spełnienia warunków, o których mowa w art. 9 ust. 6, do dnia zaprzestania spełniania tych warunków;”,

b) pkt 15a otrzymuje brzmienie:

„15a) doktoranci – w okresie otrzymywania stypendium doktoranckiego, z uwzględnieniem okresów pobierania świadczeń, o których mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854, 1123 i ...), oraz świadczeń, o których mowa w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1644 oraz z 2026 r. poz. 26 i ...), z wyłączeniem okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego albo zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego;”;

6) w art. 16 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Składki na:

1) ubezpieczenia emerytalne i rentowe:

- a) osób przebywających na urlopach wychowawczych,
- b) osób, o których mowa w art. 6a ust. 1,
- c) osób niepodjęających zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, o których mowa w art. 6c ust. 1,
- d) osób pobierających zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego,
- e) doktorantów sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy,

2) ubezpieczenie emerytalne – osób, o których mowa w art. 6b ust. 1

– finansuje w całości budżet państwa za pośrednictwem Zakładu.”;

7) w art. 18:

a) w ust. 5b zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób przebywających na urlopie wychowawczym, doktorantów sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy, oraz osób, o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 1–4, stanowi kwota 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem ust. 14 i 15.”,

b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe:

1) doktorantów sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy,

2) osób, o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 3

– nie może być wyższa niż przeciętna miesięczna kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek w okresie 6 miesięcy kalendarzowych poprzedzających okres sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem i nie może być niższa niż 75 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.”,

c) dodaje się ust. 17 w brzmieniu:

„17. W podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe doktorantów sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy, nie uwzględnia się stypendium doktoranckiego wypłacanego za okres niezdolności doktoranta do kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną.”;

8) w art. 36 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Osoba przebywająca na urlopie wychowawczym albo doktorant sprawujący osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy, są obowiązani poinformować płatnika składek o ustaleniu prawa do emerytury lub renty albo o podleganiu ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu niż przebywanie na urlopie wychowawczym albo sprawowanie osobistej opieki nad dzieckiem w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854 i 1123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 49 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) miesięczna kwota stypendium przypadająca za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4 – dla ubezpieczonych będących doktorantami.”;

- 2) w art. 50 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 48 ust. 1, przychód ubezpieczonego będącego doktorantem uległ zmniejszeniu wskutek zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej w okresie:

- 1) pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego albo opiekuńczego,
- 2) pobierania świadczenia rehabilitacyjnego,
- 3) odbywania ćwiczeń wojskowych

– przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za miesiące, w których przychód uległ zmniejszeniu, przyjmuje się kwotę stypendium po uzupełnieniu do pełnej kwoty stypendium przysługującego w danych miesiącach.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1644 oraz z 2026 r. poz. 26) w art. 9 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych, osobom odbywającym służbę zastępczą, doktorantom otrzymującym stypendium doktoranckie oraz osobom, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – stosuje się zasady określone w rozdziale 9 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego;”.

Art. 5. Do doktorantów, których kształcenie w szkole doktorskiej jest zawieszone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 204 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe do końca okresu objętego zawieszeniem.

Art. 6. Doktorantom, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy otrzymują stypendium doktoranckie w okresie orzeczonej niezdolności do odbywania kształcenia

wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, stypendium to przysługuje na zasadach dotychczasowych do końca okresu wskazanego w orzeczeniu lekarskim.

Art. 7. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy płatnicy składek:

- 1) wyrejestrowują doktorantów podlegających w dniu poprzedzającym dzień jej wejścia w życie obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu w razie choroby i macierzyństwa z tych ubezpieczeń;
- 2) zgłaszają doktorantów, o których mowa w pkt 1, do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, ubezpieczenia w razie choroby i macierzyństwa oraz ubezpieczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Art. 8. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy senaty albo rady naukowe w podmiotach prowadzących szkoły doktorskie:

- 1) dostosują regulaminy tych szkół do wymagań określonych w art. 205 ust. 1 pkt 2a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) określają warunki korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej tych podmiotów przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej prowadzonej przez dany podmiot i złożyły w tym podmiocie wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do uchwalenia przez senat albo radę naukową podmiotu prowadzącego szkołę doktorską zmiany regulaminu tej szkoły w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 205 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 2 i pkt 4 w zakresie art. 216a ust. 2 oraz art. 8, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej ustawy jest:

- 1) wprowadzenie zmian w zasadach zawieszania kształcenia doktoranta, podlegania doktoranta ubezpieczeniom społecznym i wypłaty świadczeń z tego tytułu;
- 2) ustalenie prawa do bezpłatnego korzystania przez osobę, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła w podmiocie prowadzącym tę szkołę wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora w zakresie sztuki, zwanego dalej „stopniem doktora”, z infrastruktury badawczej i informatycznej tego podmiotu.

Wprowadzane zmiany dotyczą przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), zwanej dalej „PSWiN”, oraz:

- 1) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą systemową”,
- 2) ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą świadczeniową”,
- 3) ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1644, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wypadkową”

– w których są zawarte regulacje dotyczące podlegania doktorantów ubezpieczeniom społecznym oraz wypłaty świadczeń z tego tytułu.

W przypadku PSWiN projektowane przepisy obejmują następujące obszary:

- 1) zasady zawieszania kształcenia doktorantów oraz wypłacania im świadczeń przysługujących w razie choroby i macierzyństwa;
- 2) przysługiwanie doktorantom stypendium doktoranckiego;
- 3) bezpłatny dostęp do infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących szkoły doktorskie przez osoby, które ukończyły kształcenie w tych szkołach i złożyły w prowadzących je podmiotach wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora.

W przypadku ustawy systemowej, ustawy świadczeniowej i ustawy wypadkowej projektowane przepisy są związane ze zmianą zasad zawieszania kształcenia doktorantów i dotyczą zmian regulacji w zakresie ich podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Podmioty prowadzące szkoły doktorskie, doktoranci, jak również Krajowa Reprezentacja Doktorantów wyrażali niejednokrotnie wątpliwości dotyczące m.in. możliwości zawieszania kształcenia w przypadku nieprzewidzianego wydarzenia losowego i długotrwałej choroby doktoranta, możliwości korzystania przez doktoranta ze zwolnienia lekarskiego oraz wypłaty w tych przypadkach stypendium doktoranckiego.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 204 ust. 3 PSWiN kształcenie w szkole doktorskiej, na wniosek doktoranta, jest zawieszane na okres odpowiadający czasowi trwania urlopu macierzyńskiego, uzupełniającego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego oraz urlopu rodzicielskiego, określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem pracy”. W PSWiN nie jest obecnie przewidziane zawieszanie kształcenia na okres odpowiadający okresowi urlopu wychowawczego. Okresu zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej nie wlicza się do łącznego okresu pobierania stypendium doktoranckiego (art. 209 ust. 2 i 3 PSWiN) i nie biegną w tym okresie terminy na dokonanie ustawowo określonych czynności w procesie kształcenia, takich jak złożenie indywidualnego planu badawczego, zwanego dalej „IPB”, przeprowadzenie oceny śródkresowej czy złożenie rozprawy doktorskiej. Jednocześnie stosownie do art. 205 ust. 1 PSWiN istotną rolę w organizacji kształcenia w szkole doktorskiej w zakresie nieuregulowanym w PSWiN odgrywa regulamin tej szkoły. Oznacza to, że istnieje możliwość określenia w nim innych przerw w kształceniu niż zawieszenie kształcenia na okres jednego z urlopów wymienionych w art. 204 ust. 3 PSWiN, np. z uwagi na stan zdrowia doktoranta, potrzebę opieki nad członkiem rodziny, konieczność długookresowego wyjazdu zagranicznego czy nieprzewidzianą sytuację losową. Jednakże PSWiN nie nakazuje wstrzymania wypłaty stypendium doktoranckiego w przypadku takich przerw. Jest ono zatem wypłacane, prowadząc tym samym do wyczerpywania łącznego okresu pobierania stypendium doktoranckiego określonego w art. 209 ust. 2 PSWiN. Przerwy w kształceniu doktoranta przewidziane w regulaminie szkoły doktorskiej nie wpływają również na terminy ustawowo określonych czynności w procesie kształcenia, takich jak złożenie IPB, przeprowadzenie oceny śródkresowej czy złożenie rozprawy doktorskiej.

W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7b i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej, doktoranci podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym

oraz ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zwanemu dalej „ubezpieczeniem wypadkowym”, a zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy systemowej mogą być także objęci dobrowolnym ubezpieczeniem w razie choroby i macierzyństwa, zwanym dalej „ubezpieczeniem chorobowym”. W okresie niezdolności do kształcenia z przyczyn określonych w art. 204 ust. 3 PSWiN i w regulaminie szkoły doktorskiej doktoranci zachowują prawo do stypendium doktoranckiego. Oznacza to, że nie mają prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego w czasie trwania obowiązkowego ubezpieczenia wypadkowego, a także że nie przysługują im świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, jeżeli są nim objęci. Tym samym, mimo opłacania przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie i doktorantów składek na ubezpieczenia społeczne, doktoranci nie odnoszą z tego tytułu realnych korzyści.

W celu rozwiązania powyższych problemów proponuje się wprowadzenie w PSWiN obowiązku określenia w regulaminie szkoły doktorskiej innych niż związane z rodzicielstwem przypadków, w których będzie możliwe zawieszenie kształcenia doktoranta. Jednocześnie proponuje się poszerzenie ustawowego katalogu przyczyn obligatoryjnego zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej na wniosek doktoranta o konieczność sprawowania przez niego osobistej opieki nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi urlopu wychowawczego, tak aby objąć przepisem art. 204 ust. 3 pkt 1 PSWiN okresy wszystkich urlopów związanych z rodzicielstwem, określonych w przepisach działu ósmego Kodeksu pracy. Potrzeba zapewnienia osobistej opieki nad dzieckiem do lat 6 (a w przypadku dziecka niepełnosprawnego – do lat 18) pojawia się przede wszystkim, gdy brak jest możliwości objęcia dziecka opieką instytucjonalną. Z tego względu uznaje się za słuszne, aby doktoranci mieli możliwość zawieszenia kształcenia także w sytuacjach analogicznych do objętych prawem do urlopu wychowawczego przysługującego pracownikom. W związku z dodaniem do katalogu urlopów wymienionych obecnie w art. 204 ust. 3 PSWiN urlopu wychowawczego proponuje się, zamiast wymieniania poszczególnych urlopów związanych z rodzicielstwem, podobnie jak w art. 128 ust. 2 pkt 1 lit. a oraz art. 360 ust. 3 i 5 PSWiN zastosowanie ogólnego określenia „urlopy związane z rodzicielstwem, określone w przepisach działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy”.

Zgodnie z proponowanymi zmianami dotyczącymi możliwości zawieszania kształcenia w szkole doktorskiej na podstawie regulaminu tej szkoły:

- 1) powody zawieszenia kształcenia doktoranta inne niż związane z przebywaniem na urlopie związanym z rodzicielstwem, sposób rozpatrywania wniosku doktoranta i jego zastrzeżeń

do rozstrzygnięcia w sprawie podmiot prowadzący szkołę doktorską określi w tym regulaminie;

- 2) kształcenie będzie zawieszane na wniosek doktoranta pozytywnie rozpatrzony przez podmiot prowadzący szkołę doktorską;
- 3) zawieszenie kształcenia dokonane w tym trybie nie będzie mogło trwać łącznie dłużej niż 24 miesiące w całym okresie kształcenia w szkole doktorskiej;
- 4) w czasie zawieszenia kształcenia:
 - a) nie będzie wypłacane stypendium doktoranckie,
 - b) nie będą biec terminy na:
 - wyznaczenie promotora,
 - złożenie IPB,
 - przeprowadzenie oceny śródkresowej,
 - złożenie rozprawy doktorskiej.

Proponowane zmiany w zakresie PSWiN, ustawy systemowej, ustawy świadczeniowej i ustawy wypadkowej zakładają objęcie doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym oraz systemem świadczeń z tytułu tego ubezpieczenia i ubezpieczenia wypadkowego w sytuacji niezdolności do odbywania kształcenia.

Celem wprowadzanych zmian jest zwiększenie uprawnień podmiotów prowadzących szkoły doktorskie do kierowania procesem kształcenia doktorantów. Podmioty te będą mogły w większym stopniu uwzględniać sytuacje losowe i indywidualne potrzeby doktorantów w zakresie czasowego przerwania kształcenia. Zmiany zasad podlegania ubezpieczeniom społecznym przydadzą praktycznego znaczenia tym ubezpieczeniom przez wprowadzenie wypłaty stosownych świadczeń w przypadku choroby, rodzicielstwa albo wypadku doktoranta.

W opinii projektodawcy wymaga podkreślenia, że objęcie doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym oraz systemem świadczeń z tego ubezpieczenia i ubezpieczenia wypadkowego jest uzasadnione zbliżonym charakterem aktywności podejmowanych przez doktoranta w procesie kształcenia z sytuacją osób objętych obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, przede wszystkim pracowników.

Należy wskazać, że sytuacja doktorantów została uregulowana w PSWiN w sposób zasadniczo odmienny od sytuacji studentów, do których obowiązków – zgodnie z art. 107 ust. 2

– należy przede wszystkim uczestniczenie w zajęciach, składanie egzaminów i odbywanie praktyk zawodowych. Wszystkie te obowiązki są zatem związane wyłącznie z odbywaniem kształcenia. Tymczasem doktoranci na gruncie obowiązujących przepisów nie są traktowani jako uczestnicy studiów kolejnego stopnia, tak jak na gruncie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) byli traktowani uczestnicy studiów doktoranckich jako studiów trzeciego stopnia (np. art. 2 ust. 1 pkt 10 i ust. 2 pkt 2), ale jak młodzi naukowcy (por. art. 360 ust. 2 pkt 1 PSWiN), którzy w szkole doktorskiej realizują IPB zakładający prowadzenie według ściśle określonego harmonogramu badań naukowych służących przygotowaniu rozprawy doktorskiej będącej efektem tych badań. Podstawowym założeniem obecnego modelu kształcenia doktorantów w szkole doktorskiej, który zastąpił model kształcenia doktorantów na studiach doktoranckich, jest to, że kształcenie doktoranta przygotowuje go do uzyskania stopnia doktora na podstawie programu kształcenia i IPB. Zajęcia zorganizowane w ramach programu kształcenia wraz z aktywnością naukową doktoranta w ramach IPB powinny prowadzić przede wszystkim do przygotowania rozprawy doktorskiej spełniającej wymagania ustawowe oraz do osiągnięcia przez doktoranta efektów uczenia się przewidzianych dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (art. 186 ust. 1 pkt 2 PSWiN). IPB jest swoistym kontraktem zawierany w terminie 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia kształcenia między doktorantem a szkołą doktorską przy udziale promotora (promotorów), z którym jest on uzgadniany. Takie ukształtowanie pozycji doktoranta w obowiązującym systemie, w którym kształcenie jest w sposób nierozłączny związane z prowadzeniem działalności naukowej, którą można byłoby potraktować jako swego rodzaju pracę, istotnie zbliża charakter jego aktywności do aktywności osoby zatrudnionej.

Sytuacja doktorantów i pracowników jest porównywalna również pod względem uzyskiwanego przychodu. Mimo iż doktorant nie wykonuje pracy zarobkowej, to stypendium doktoranckie, stanowiące źródło jego utrzymania, powinno być traktowane jak wynagrodzenie za pracę. Taką opinię przedstawiła Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w piśmie z dnia 22 maja 2019 r. kierowanym do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, w którym stwierdziła, że „stypendium [doktoranckie] powinno być traktowane jak wynagrodzenie za pracę”, a także samo Ministerstwo w odpowiedzi na to pismo z dnia 26 czerwca 2019 r., w której wskazało, że „w przypadku doktorantów stypendium doktoranckie może odpowiadać wynagrodzeniu pracowniczemu”.

W tym kontekście przerwy w kształceniu w szkole doktorskiej spowodowane czasową niezdolnością doktoranta do realizacji programu kształcenia i prowadzenia w tym czasie badań

naukowych niezbędnych do realizacji IPB należałoby traktować na równi z czasową niezdolnością do pracy, skutkującą utratą prawa do wynagrodzenia. W konsekwencji racjonalne byłoby przyjęcie, że doktorant, w przypadku którego ziści się ryzyko ubezpieczeniowe, byłby uprawniony do pobierania świadczenia z tytułu ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia wypadkowego.

Zakłada się, że przyczyny zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej inne niż wynikające z PSWiN zostaną określone przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie w regulaminach tych szkół. Uregulowanie przyczyn zawieszenia kształcenia w regulaminie szkoły doktorskiej pozwoli na uwzględnienie różnych potrzeb doktorantów w tym zakresie. Uchwalenie tego regulaminu wymaga bowiem uzgodnienia z samorządem doktorantów.

Podjęcie rozstrzygnięcia w sprawie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej będzie uzależnione od złożenia przez doktoranta wniosku w tej sprawie do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Rozstrzygnięcie będzie podejmowane po weryfikacji indywidualnej sytuacji doktoranta i dotychczasowego przebiegu jego kształcenia. W postępowaniu w tej sprawie nie będą stosowane przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691). Sposób rozpatrywania wniosków zostanie określony przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie w regulaminach tych szkół. Regulaminy te będą musiały przewidywać również sposób rozpatrywania zastrzeżeń doktorantów do podjętych rozstrzygnięć.

Kształcenie w szkołach doktorskich trwa od 6 do 8 semestrów i przygotowuje do uzyskania stopnia doktora (art. 198 ust. 1 i art. 201 ust. 1 PSWiN). Powinno ono przebiegać w sposób sprawny i terminowy. Łączny okres zawieszenia kształcenia doktoranta z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej nie powinien przekroczyć 24 miesięcy w całym okresie kształcenia. Pozwoli to podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie uwzględniać indywidualne potrzeby doktorantów i różnego rodzaju sytuacje losowe.

Wymaga ponadto podkreślenia, że nadal będzie możliwość zawieszenia kształcenia na okresy odpowiadające okresom poszczególnych urlopów związanych z rodzicielstwem. W tym przypadku zawieszenie będzie następowało obligatoryjnie po złożeniu przez doktoranta wniosku do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską.

Niewypłacanie stypendium doktoranckiego w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej na wniosek doktoranta opiera się na założeniu, że stypendium to powinno być związane z pobieraniem kształcenia. Natomiast w sytuacji, gdy doktorant jest niezdolny do

odbywania kształcenia i spełnia warunki do nabycia prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, powinien otrzymywać odpowiednie świadczenie w konsekwencji opłacania składki z tytułu danego ubezpieczenia. Stosowne zmiany w tym zakresie proponuje się wprowadzić w art. 209 ust. 1a PSWiN, który będzie określał wszystkie przypadki, w których doktorantowi nie będzie przysługiwało stypendium doktoranckie. Stypendium doktoranckie nie będzie przysługiwało:

- 1) w sytuacji określonej w obecnym brzmieniu art. 209 ust. 1a, tj. doktorantowi, którego kształcenie w szkole doktorskiej wiąże się z obowiązkiem zatrudnienia w podmiocie prowadzącym tę szkołę na podstawie umowy o pracę, z wynagrodzeniem, którego wysokość przekracza wysokość wynagrodzenia profesora określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 137 ust. 2 PSWiN;
- 2) doktorantowi, który nabędzie uprawnienia do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego i z ubezpieczenia wypadkowego; w takich sytuacjach, nawet gdy kształcenie doktoranta nie zostanie zawieszone, będzie mu przysługiwało nie stypendium doktoranckie, lecz stosowne świadczenie;
- 3) w przypadku udzielenia przez podmiot prowadzący szkołę doktorską zgody na zawieszenie kształcenia doktoranta z innego powodu niż związany z rodzicielstwem (kiedy to – zgodnie z art. 184 Kodeksu pracy – przysługuje zasiłek macierzyński), np. z powodu wyjazdu zagranicznego niewskazanego w IPB, ale również z powodu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi urlopu wychowawczego, gdyż w tym okresie nie przysługuje zasiłek macierzyński.

Kierując się rozwiązaniami dotyczącymi pracowników, proponuje się, aby w przypadku zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej w związku z niezdolnością do jego odbywania (np. z powodu długotrwałej choroby) stypendium doktoranckie przysługiwało przez taki sam okres i w takim samym wymiarze jak wynagrodzenie za pracę w przypadku niezdolności do pracy, a po upływie tego okresu, aby doktorantowi przysługiwał, tak samo jak pracownikowi, zasiłek z ubezpieczenia chorobowego. Rozwiązanie takie przewiduje dodawany w art. 209 PSWiN ust. 1b, zawierający odesłanie do art. 92 Kodeksu pracy. Dzięki temu odesłaniu do doktorantów w okresie niezdolności do odbywania kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną w zakresie przysługiwania stypendium doktoranckiego będą stosowane odpowiednio przepisy dotyczące wysokości i zasad wypłacania wynagrodzenia przysługującego w okresie czasowej niezdolności do pracy.

W konsekwencji, w przypadku gdy doktorant nie będzie zdolny do odbywania kształcenia, przepis będzie stanowił podstawę do ustalenia wysokości stypendium doktoranckiego wypłacanego przez podmiot prowadzący szkołę doktorską. Po upływie tego okresu doktorantowi będzie przysługiwał zasiłek z ubezpieczenia chorobowego wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W konsekwencji objęcia doktorantów świadczeniami z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych proponuje się uchylenie w art. 209 PSWiN ust. 6, który dotyczy ustalania wysokości stypendium doktoranckiego w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej z przyczyn określonych w art. 204 ust. 3 PSWiN. Po wprowadzeniu omówionych powyżej zmian w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej ze względów związanych z rodzicielstwem doktorantowi będzie przysługiwał zasiłek macierzyński, a w przypadku zawieszenia kształcenia z powodu korzystania z uprawnienia do sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi urlopu wychowawczego – analogicznie jak pracownikowi – nie będą mu przysługiwały żadne świadczenia.

Przyjmuje się także, że w czasie zawieszenia kształcenia doktoranta, zarówno na podstawie PSWiN, jak i regulaminu szkoły doktorskiej nie powinny być terminy dotyczące wyznaczenia promotora, złożenia IPB, przeprowadzenia oceny śródkresowej i złożenia rozprawy doktorskiej. Kształcenie doktoranta ulega zawieszeniu – tym samym zawieszeniu powinna ulec także realizacja obowiązków z tym związanych.

W dotychczasowym brzmieniu art. 209 ust. 3 PSWiN wskazuje się, że okresu zawieszenia oraz okresu kształcenia w szkole doktorskiej, o którym mowa w art. 206 ust. 2 PSWiN, nie wlicza się do łącznego okresu otrzymywania stypendium doktoranckiego. Biorąc jednak pod uwagę, że zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 209 ust. 1a pkt 3 PSWiN w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej co do zasady nie będzie wypłacane stypendium doktoranckie, ale stosowne świadczenia z ubezpieczenia społecznego (o ile doktorant spełni warunki do ich nabycia), wyłączenie okresu zawieszenia z łącznego okresu otrzymywania stypendium doktoranckiego staje się już bezprzedmiotowe. Stypendium doktoranckie będzie natomiast przysługiwało w okresie czasowego zawieszenia kształcenia doktorantów wprowadzonego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na podstawie art. 198a PSWiN. Zawieszenie w tym przypadku ma charakter nadzwyczajny i jest spowodowane wystąpieniem okoliczności, na które doktorant nie ma żadnego wpływu, stąd też zasadne jest, aby mimo niepobierania w tym okresie kształcenia stypendium doktoranckie było

mu wypłacane i aby ten okres nie był wliczany do łącznego okresu pobierania stypendium doktoranckiego, określonego w art. 209 ust. 2 PSWiN. Równocześnie w projektowanym brzmieniu art. 209 ust. 3 pkt 2 PSWiN proponuje się doprecyzowanie odesłania do art. 206 ust. 2 PSWiN przez wyraźne wskazanie, że do łącznego okresu pobierania stypendium doktoranckiego określonego w art. 209 ust. 2 PSWiN nie będzie wliczany okres kształcenia doktoranta w szkole doktorskiej, w której zaprzestano kształcenia w danej dyscyplinie na podstawie art. 206 ust. 1 albo 3 PSWiN, o ile wystąpią okoliczności, o których mowa w art. 206 ust. 2 PSWiN, tj. w przypadku niewyrażenia przez doktoranta zgody na przeniesienie do innej szkoły doktorskiej albo w przypadku braku możliwości podjęcia przez niego kształcenia w innej szkole doktorskiej. Ponadto w art. 209 ust. 3 pkt 3 PSWiN proponuje się dodać trzecie wyłączenie, przewidujące, że do łącznego okresu otrzymywania stypendium doktoranckiego nie będzie wliczany także okres niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną poprzedzający okres przysługiwania zasiłku chorobowego, jeżeli kształcenie doktoranta w tym okresie zostało zawieszone. Rozwiązanie to zapewni jednoznaczne zasady ustalania okresu pobierania stypendium doktoranckiego oraz uprości jego rozliczanie, eliminując konieczność rozszerzania zakresu danych przekazywanych do Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on. Uwzględnia również incydentalny charakter takich przypadków oraz fakt, że zawieszenie następuje na wniosek doktoranta.

Proponowana w art. 2 pkt 4 projektowanej ustawy zmiana art. 11 ustawy systemowej polega na wskazaniu, że doktoranci będą podlegali obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu. W konsekwencji zmian wprowadzanych w PSWiN zachodzi konieczność zmiany definicji płatnika składek, jakim jest podmiot prowadzący szkołę doktorską (art. 4 pkt 2 lit. pa ustawy systemowej), i wyłączenie z niej doktorantów, którym zasiłek macierzyński wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych, oraz zmiany okresu podlegania doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu (art. 13 pkt 15a ustawy systemowej). Pozostałe zmiany w ustawie systemowej mają charakter wynikowy i zostały wprowadzone w związku z przyznaniem doktorantowi prawa do zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej z powodu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi urlopu wychowawczego. Proponuje się, aby sytuacja doktoranta w takim przypadku była ukształtowana analogicznie do sytuacji pracownika przebywającego na urlopie wychowawczym.

W art. 3 projektowanej ustawy zaproponowano dwie zmiany w ustawie świadczeniowej. Pierwsza, wprowadzona w art. 49 ust. 1 jako pkt 5, polega na wskazaniu, że jeżeli niezdolność do kształcenia w szkole doktorskiej powstanie przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego, w którym doktorant podlegał ubezpieczeniu chorobowemu, to podstawę wymiaru zasiłku chorobowego będzie stanowiła miesięczna kwota stypendium doktoranckiego przypadająca za miesiąc, w którym powstało prawo do tego zasiłku (po uwzględnieniu stosownych odliczeń). Druga natomiast dotyczy ustalania podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego za miesiące, w których przychód doktoranta uległ zmniejszeniu wskutek zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej w okresie pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego albo świadczenia rehabilitacyjnego, albo odbywania ćwiczeń wojskowych (nowe brzmienie art. 50 ust. 3). Podstawę tę będzie stanowiła pełna kwota stypendium doktoranckiego przysługującego w danych miesiącach.

Przewidziana w art. 4 projektowanej ustawy zmiana w ustawie wypadkowej ma charakter wynikowy. W dotychczasowym brzmieniu art. 9 ust. 3 pkt 2 tej ustawy jest zawarte odesłanie do art. 11 ust. 2 ustawy systemowej, regulującego dobrowolne podleganie doktorantów ubezpieczeniu chorobowemu. W związku z wprowadzanym obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym doktorantów konieczna jest stosowna zmiana art. 9 ust. 3 pkt 2 ustawy wypadkowej, w którym należało wymienić doktorantów otrzymujących stypendium doktoranckie.

W art. 5 projektowanej ustawy proponuje się regulację przejściową w odniesieniu do doktorantów, których kształcenie w szkole doktorskiej będzie zawieszone w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. W stosunku do tej grupy doktorantów będą stosowane przepisy dotychczasowe do końca okresu objętego zawieszeniem. Osoby te zawiesiły albo zawieszają kształcenie w stanie prawnym, w którym stypendium doktoranckie wypłacane w okresie zawieszenia nie jest wliczane do okresu 4 lat, przez który można je pobierać. W przypadku braku regulacji przejściowej doktorantom otrzymującym stypendium doktoranckie w okresie zawieszenia kształcenia zgodnie z przepisami dotychczasowymi okres ten – po wejściu w życie projektowanej nowelizacji – zostałby wliczony do łącznego okresu 4 lat, o którym mowa w art. 209 ust. 2 PSWiN.

Przepis przejściowy zawarty w art. 6 projektowanej ustawy dotyczy doktorantów, którzy w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą otrzymywali stypendium doktoranckie w okresie orzeczonej niezdolności do odbywania kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną. Zgodnie z tym przepisem sytuacja tych

doktorantów nie ulegnie zmianie, co oznacza, że będą pobierali stypendium doktoranckie na zasadach dotychczasowych do końca okresu wskazanego w orzeczeniu lekarskim.

W związku z projektowaną zmianą art. 11 ustawy systemowej, polegającą na objęciu doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym, zaszła konieczność uregulowania w przepisie przejściowym art. 7 projektowanej ustawy kwestii wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych i ponownego zgłoszenia do nich doktorantów, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy będą podlegali obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Płatnicy składek będą obowiązani wykonać te czynności w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych i zgłoszenie do nich będzie dokonywane na zasadach ogólnych, określonych w przepisach ustawy systemowej. Nie ma tym samym potrzeby wprowadzania w projektowanej ustawie odrębnych regulacji dotyczących sposobu dokonania tych czynności.

Uwzględniając proponowane zmiany w zakresie zawieszenia kształcenia doktorantów, w art. 8 projektowanej ustawy proponuje się przepis dostosowujący, zobowiązujący podmioty prowadzące szkoły doktorskie do dokonania odpowiednich zmian w regulaminach tych szkół. Celem regulacji jest zapewnienie jak najszybszego wprowadzenia tych zmian, tak aby było możliwe korzystanie przez doktorantów z uprawnień do zawieszenia kształcenia w innych przypadkach niż związane z rodzicielstwem, przewidzianych w regulaminie szkoły doktorskiej od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Przy określaniu terminu ich wprowadzenia – 6 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy – wzięto pod uwagę wymogi procesu uchwalania zmian w regulaminie szkoły doktorskiej, w tym konieczność jego uzgodnienia z samorządem doktorantów. Umożliwieniu jak najszybszego wejścia w życie projektowanych rozwiązań służy również określone w art. 8 ust. 2 projektowanej ustawy wyłączenie zastosowania do uchwalenia przez senat albo radę naukową podmiotu prowadzącego szkołę doktorską powyższej zmiany regulaminu tej szkoły przepisu art. 205 ust. 2 PSWiN, zgodnie z którym czynność ta powinna nastąpić co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego.

Druga zmiana proponowana do wprowadzenia w PSWiN dotyczy przyznania osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły w prowadzącym ją podmiocie wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, prawa do bezpłatnego korzystania do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora z infrastruktury badawczej i informatycznej tego podmiotu. Kształcenie w szkole doktorskiej

zgodnie z art. 204 ust. 1 PSWiN kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej. Z tą chwilą osoba kształcąca się w szkole doktorskiej traci status doktoranta. W czasie po złożeniu w szkole doktorskiej rozprawy doktorskiej, a przed uzyskaniem stopnia doktora osoba, która wszczęła postępowanie o nadanie tego stopnia, nie będąc już formalnie związana z podmiotem prowadzącym szkołę doktorską, może mieć trudności z korzystaniem z jego zasobów (w szczególności informatycznych, sprzętowych czy laboratoriów), co *de facto* nie pozwala na prowadzenie badań, czasami niezbędnych do przygotowania się do obrony rozprawy doktorskiej.

Proponuje się w związku z tym wprowadzenie w PSWiN (przez dodanie art. 216a) rozwiązania przewidującego obowiązek podmiotów prowadzących szkoły doktorskie określenia warunków bezpłatnego korzystania przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów, w których odbywały kształcenie. Prawo to będzie przysługiwało do czasu zakończenia przez te osoby postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i umożliwi im zachowanie ciągłości prowadzenia działalności naukowej.

W konsekwencji w art. 8 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy proponuje się regulację dostosowującą, mającą na celu zobowiązanie senatów albo rad naukowych w podmiotach prowadzących szkoły doktorskie do określenia, w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy, warunków bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej w zakresie niezbędnym do przygotowania się do obrony rozprawy doktorskiej przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej prowadzonej przez ten podmiot. Tym samym korzystanie z uprawnienia w tym zakresie będzie możliwe od dnia wejścia w życie projektowanej zmiany.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia. Termin ten jest konieczny na dostosowanie systemów informatycznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do wprowadzanych zmian.

Równocześnie przewiduje się dwa wyjątki w tym zakresie. Proponuje się, aby z dniem ogłoszenia wszedł w życie dodawany w art. 205 ust. 1 PSWiN przepis pkt 2a przewidujący określenie w regulaminie szkoły doktorskiej przyczyn zawieszenia kształcenia w danej szkole, o których mowa w art. 204 ust. 2 pkt 2 PSWiN, oraz sposobu rozpatrywania wniosku doktoranta w tej sprawie i jego zastrzeżeń do rozstrzygnięcia podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, a także dodawany art. 216a ust. 2 zobowiązujący senat albo radę naukową do określenia,

w drodze uchwały, warunków korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską przez osoby, które złożyły w tym podmiocie wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Wejście w życie tych przepisów z dniem ogłoszenia projektowanej ustawy jest związane z długim, 9-miesięcznym okresem *vacatio legis* ustawy i ma na celu przygotowanie w tym okresie odpowiednich regulacji wewnętrznych podmiotów prowadzących szkoły doktorskie, umożliwiających doktorantom i osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej oraz wszczęły w prowadzącym ją podmiocie postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora, korzystanie z uprawnień przyznanych w projektowanej ustawie od dnia wejścia w życie przepisów nadających te uprawnienia, wyraźnie przyspieszając wykonanie projektowanej ustawy. Równocześnie – jak zostało wskazane powyżej – zabezpieczono także interes podmiotów prowadzących szkoły doktorskie, wyznaczając im w przepisie dostosowującym 6-miesięczny termin na wprowadzenie ww. regulacji wewnętrznych, biegnący od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy. Mając powyższe na względzie, ukształtowane w ten sposób *vacatio legis* realizuje ważny interes państwa, polegający na sprawnym objęciu korzystnymi i długo oczekiwanymi rozwiązaniami prawnymi dwóch grup interesariuszy oraz nie stoją temu na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowana ustawa nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, a także nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maria Mrówczyńska, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Piotrowski, Zastępca Dyrektora Departamentu Nauki e-mail: Tomasz.Piotrowski@mnisw.gov.pl; tel.: (22) 50 17 118	Data sporządzenia 14.09.2026 Źródło: deregulacja Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UDER70
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Szkoły doktorskie funkcjonują w polskim systemie szkolnictwa wyższego i nauki jako nowy model kształcenia doktorantów od dnia 1 października 2019 r. Szkoły doktorskie – interdyscyplinarne oraz posiadające swobodę w konstruowaniu programów kształcenia, regulaminów i zasad rekrutacji – są bardzo dobrze oceniane przez środowisko naukowe.

Jednocześnie, po upływie 7 lat od wdrożenia tego modelu, zidentyfikowano następujące obszary, które wymagają zmian ustawowych:

- 1) zasady zawieszania kształcenia przez doktoranta w szkole doktorskiej;
- 2) zasady podlegania doktoranta ubezpieczeniom społecznym i wypłaty świadczeń z tego tytułu;
- 3) możliwość korzystania przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską.

1. Zasady zawieszania kształcenia przez doktoranta w szkole doktorskiej

Do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zwanego dalej „ministrem”, były kierowane liczne pytania od podmiotów prowadzących szkoły doktorskie, doktorantów i Krajowej Reprezentacji Doktorantów dotyczące m.in. możliwości zawieszania kształcenia w przypadku nieprzewidzianego wydarzenia losowego lub długotrwałej choroby doktoranta, możliwości korzystania przez doktoranta ze zwolnienia lekarskiego oraz wypłaty w tych przypadkach stypendium doktoranckiego.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 204 ust. 3 ustawy dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, kształcenie w szkole doktorskiej może być zawieszone na wniosek doktoranta w przypadku korzystania z urlopów związanych z rodzicielstwem, o których mowa w przepisach działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2026 r. poz. 1245), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, z wyłączeniem urlopu wychowawczego. Okresu zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej nie wlicza się aktualnie do łącznego okresu pobierania stypendium doktoranckiego i nie biegają w tym okresie terminy na dokonanie ustawowo określonych czynności w procesie kształcenia, takich jak złożenie indywidualnego planu badawczego, zwanego dalej „IPB”, przeprowadzenie oceny śródokresowej czy złożenie rozprawy doktorskiej. Jednocześnie, stosownie do art. 205 ust. 1 ustawy, istotną rolę w organizacji kształcenia w szkole doktorskiej w zakresie nieuregulowanym w ustawie odgrywa regulamin tej szkoły. Oznacza to, że istnieje możliwość określenia w nim innych przerw w kształceniu niż jego zawieszenie na okres jednego z urlopów wymienionych w art. 204 ust. 3 ustawy, np. z uwagi na stan zdrowia doktoranta, potrzebę opieki nad członkiem rodziny, konieczność długookresowego wyjazdu zagranicznego czy nieprzewidzianą sytuację losową. Jednakże ustawa nie nakazuje wstrzymania wypłaty stypendium doktoranckiego w przypadku takich przerw. Jest ono zatem wypłacane, prowadząc tym samym do wyczerpywania łącznego okresu pobierania stypendium doktoranckiego. Przerwy w kształceniu doktoranta przewidziane w regulaminie szkoły doktorskiej nie wpływają również na terminy ustawowo określonych czynności w procesie kształcenia, takich jak złożenie IPB, przeprowadzenie oceny śródokresowej czy złożenie rozprawy doktorskiej.

2. Zasady wypłacania doktorantom świadczeń w trakcie choroby i macierzyństwa

W aktualnym stanie prawnym doktoranci podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą systemową” – ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zwanemu dalej „ubezpieczeniem wypadkowym”, a także są objęci dobrowolnym ubezpieczeniem w razie choroby i macierzyństwa, zwanym dalej „ubezpieczeniem chorobowym”. W okresie niezdolności do kształcenia z przyczyn określonych w art. 204 ust. 3 ustawy i w regulaminie szkoły doktorskiej doktoranci zachowują prawo do stypendium doktoranckiego. Oznacza to, że nie przysługują im świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, nawet gdy są nim objęci, a także że nie mają prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego w czasie trwania

obowiązkowego ubezpieczenia wypadkowego. Tym samym, mimo opłacania przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie i doktorantów składek na ubezpieczenia społeczne, doktoranci nie odnoszą z tego tytułu realnych korzyści.

3. Możliwość korzystania przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i przygotowują się do obrony rozprawy doktorskiej, z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską

Kształcenie w szkole doktorskiej zgodnie z art. 204 ust. 1 ustawy kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej. Z tą chwilą osoby kształcące się w szkołach doktorskich tracą status doktoranta. Z sygnałów kierowanych do ministra wynika, że w czasie po złożeniu rozprawy w szkole doktorskiej, a przed uzyskaniem stopnia doktora, osoby, które wszczęły postępowanie o nadanie stopnia doktora, nie będą już formalnie związanymi z podmiotem prowadzącym szkołę doktorską, mogą mieć trudności z korzystaniem z jego zasobów (informatycznych, finansowych i sprzętowych oraz laboratoriów), co *de facto* nie pozwala na prowadzenie badań, czasami niezbędnych do przygotowania się do obrony rozprawy doktorskiej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie zmian w ustawie oraz w:

- ustawie systemowej,
- ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą świadczeniową”,
- ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1644, z późn. zm.).

Ad 1. Zasady zawieszania kształcenia przez doktoranta w szkole doktorskiej

Proponuje się wprowadzenie w przepisach ustawy zmian, które zobowiążą podmioty prowadzące szkoły doktorskie do określenia innych niż związane z rodzicielstwem przypadków, w których będzie możliwe zawieszenie kształcenia doktoranta. Zgodnie z proponowanymi zmianami:

- 1) powody zawieszenia kształcenia doktoranta inne niż wynikające z przebywania na urlopie związanym z rodzicielstwem, sposób rozpatrywania wniosku doktoranta i jego zastrzeżeń do rozstrzygnięcia w sprawie podmiot prowadzący szkołę doktorską określi w regulaminie tej szkoły;
- 2) kształcenie będzie zawieszane na wniosek doktoranta pozytywnie rozpatrzony przez podmiot prowadzący szkołę doktorską;
- 3) zawieszenie kształcenia dokonane w tym trybie nie będzie mogło trwać łącznie dłużej niż 24 miesiące w całym okresie kształcenia w szkole doktorskiej;
- 4) w czasie zawieszenia kształcenia:
 - a) nie będzie wypłacane stypendium doktoranckie,
 - b) nie będą biec terminy na:
 - wyznaczenie promotora,
 - złożenie IPB,
 - przeprowadzenie oceny śródkresowej,
 - złożenie rozprawy doktorskiej.

Proponuje się, aby przyczyny umożliwiające zawieszenie kształcenia przez doktorantów zostały określone przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie w regulaminach tych szkół. Uregulowanie przyczyn zawieszenia kształcenia w regulaminie szkoły doktorskiej pozwoli na uwzględnienie różnych potrzeb doktorantów w tym zakresie. Uchwalenie tego regulaminu wymaga bowiem uzgodnienia z samorządem doktorantów.

Podjęcie rozstrzygnięcia w sprawie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej będzie uzależnione od złożenia przez doktoranta wniosku do podmiotu prowadzącego tę szkołę. Rozstrzygnięcie będzie podejmowane po weryfikacji indywidualnej sytuacji doktoranta i dotychczasowego przebiegu jego kształcenia. W postępowaniu tym nie będą stosowane przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691). Sposób rozpatrywania wniosków zostanie określony przez podmioty w regulaminach szkół doktorskich. Regulaminy te będą musiały określać również sposób rozpatrywania zastrzeżeń doktorantów do podjętych rozstrzygnięć.

Kształcenie w szkołach doktorskich trwa od 6 do 8 semestrów i przygotowuje do uzyskania stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora w zakresie sztuki (art. 198 ust. 1 i art. 201 ust. 1 ustawy). Powinno ono przebiegać w sposób sprawny i terminowy, dlatego też łączny okres zawieszenia kształcenia doktoranta z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej nie powinien przekroczyć 24 miesięcy w całym okresie kształcenia. Pozwoli to podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie uwzględniać indywidualne potrzeby doktorantów i sytuacje losowe.

Jednocześnie proponuje się poszerzenie katalogu przyczyn obligatoryjnego zawieszenia kształcenia o konieczność sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi urlopu wychowawczego, tak aby objąć przepisem (po zmianie art. 204 ust. 3 pkt 1 ustawy) okresy wszystkich urlopów związanych z rodzicielstwem, określonych w przepisach działu ósmego Kodeksu pracy. Potrzeba zapewnienia osobistej opieki nad dzieckiem do lat 6 (a w przypadku dziecka niepełnosprawnego – do lat 18) pojawia się przede wszystkim, gdy brak jest możliwości objęcia dziecka opieką instytucjonalną. Z tego względu uznaje się za słuszne, aby doktoranci mieli możliwość zawieszenia kształcenia także w sytuacjach analogicznych do objętych prawem do urlopu wychowawczego przysługującego pracownikom. W związku

z dodaniem do katalogu urlopów wymienionych obecnie w art. 204 ust. 3 ustawy urlopu wychowawczego proponuje się, zamiast wymieniania poszczególnych urlopów związanych z rodzicielstwem, podobnie jak w art. 128 ust. 2 pkt 1 lit. a oraz art. 360 ust. 3 i 5 ustawy zastosowanie zbiorczej kategorii – „urlopy związane z rodzicielstwem, określone w przepisach działu ósmego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy”.

Przyjmuje się także, że w okresie zawieszenia kształcenia doktoranta nie powinny biec terminy na wyznaczenie promotora, złożenie IPB, przeprowadzenie oceny śródkresowej i złożenie rozprawy doktorskiej. Kształcenie doktoranta ulega zawieszeniu, a tym samym zawieszeniu powinna ulec także realizacja obowiązków z tym związanych.

W okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej na wniosek doktoranta uzasadniony jego indywidualnymi potrzebami lub sytuacją losową – o ile nie wynika ono z niezdolności do odbywania kształcenia – nie będzie doktorantowi wypłacane stypendium doktoranckie, gdyż jego wypłata powinna być związana z odbywaniem kształcenia w szkole doktorskiej. Pozostawanie poza procesem kształcenia, gdy nie jest ono związane z niezdolnością do odbywania kształcenia spowodowaną chorobą albo wykonywaniem obowiązków rodzicielskich, powinno skutkować wstrzymaniem wypłaty stypendium doktoranckiego. W przypadku niezdolności do odbywania kształcenia stypendium doktoranckie będzie natomiast przysługiwało przez taki sam okres i w takim samym wymiarze jak wynagrodzenie za pracę w przypadku niezdolności do pracy, a po upływie tego okresu doktorantowi będzie przysługiwał, tak samo jak pracownikowi, zasiłek chorobowy. Równocześnie w okresie zawieszenia kształcenia okres pobierania stypendium doktoranckiego za czas niezdolności do odbywania kształcenia poprzedzający okres pobierania zasiłku chorobowego nie będzie wliczany do 4-letniego okresu pobierania stypendium doktoranckiego, o którym mowa w art. 209 ust. 2 ustawy. Rozwiązanie to zapewni jednoznaczne zasady ustalania okresu pobierania stypendium doktoranckiego oraz uprości jego rozliczanie, eliminując konieczność rozszerzania zakresu danych przekazywanych do Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on. Uwzględni również incydentalny charakter takich przypadków oraz fakt, że zawieszenie następuje na wniosek doktoranta.

W art. 5 projektowanej ustawy proponuje się regulację przejściową w odniesieniu do doktorantów, których kształcenie w szkole doktorskiej będzie zawieszone na podstawie art. 204 ust. 3 ustawy w dniu wejścia w życie znowelizowanych przepisów. Do doktorantów tych proponuje się stosować przepisy dotychczasowe do końca okresu objętego zawieszeniem. Brak takiej regulacji skutkowałby tym, że doktorantom otrzymującym stypendium doktoranckie w okresie zawieszenia kształcenia okres ten po wejściu w życie projektowanej ustawy zostałby zaliczony do łącznego okresu 4 lat pobierania stypendium. Równocześnie zgodnie z art. 6 projektowanej ustawy wobec doktorantów, którzy w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą otrzymywali stypendium doktoranckie w okresie orzeczonej niezdolności do odbywania kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, proponuje się, aby stypendium to przysługiwało im na zasadach dotychczasowych do końca okresu wskazanego w orzeczeniu lekarskim.

Proponuje się także zawarcie w art. 8 projektowanej ustawy regulacji dostosowującej, mającej na celu zobowiązanie podmiotów prowadzących szkoły doktorskie do wprowadzenia stosownych zmian w regulaminach tych szkół, tak aby możliwe było korzystanie przez doktorantów z uprawnień dotyczących zawieszania kształcenia z przyczyn, które zostaną określone w tych regulaminach. Regulacja przewiduje wyłączenie stosowania art. 205 ust. 2 ustawy w odniesieniu do zmian regulaminów szkół doktorskich dokonywanych na podstawie projektowanej ustawy. Rozwiązanie to umożliwi podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie niezwłoczne dostosowanie regulaminów do projektowanych zmian i ich wejście w życie bez konieczności zachowania 5-miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 205 ust. 2 ustawy, przy jednoczesnym zachowaniu obowiązku uzgodnienia zmian regulaminu z samorządem doktorantów.

W efekcie wprowadzanych zmian nastąpi zwiększenie uprawnień podmiotów prowadzących szkoły doktorskie do kierowania procesem kształcenia doktorantów. Podmioty te będą mogły w większym zakresie uwzględniać sytuacje losowe i indywidualne potrzeby doktorantów w zakresie czasowego przerwania kształcenia.

Ad 2. Zasady wypłacania świadczeń w trakcie choroby i macierzyństwa

Proponuje się objęcie doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym z równoczesnym wprowadzeniem zmian w przepisach ustawy polegających na zniesieniu prawa do stypendium doktoranckiego w przypadku doktoranta, który spełnia warunki do nabycia prawa do świadczeń określonych w ustawie świadczeniowej oraz w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W efekcie doktoranci zostaną objęci systemem świadczeń z tytułu ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia wypadkowego w przypadku choroby, wypadku oraz w okresie odpowiadającym okresowi urlopu związanego z rodzicielstwem, z wyłączeniem urlopu wychowawczego. Przykładowo, w trakcie zawieszenia kształcenia z powodu długotrwałej choroby doktorant będzie otrzymywał zasiłek chorobowy.

Należy wskazać, że wprowadzenie regulacji o nieprzysługiwaniu stypendium doktoranckiego jest warunkiem koniecznym do otrzymywania świadczeń z ustawy świadczeniowej oraz ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Wskazane świadczenia nie przysługują bowiem za okresy niezdolności do pracy (kształcenia), za które ubezpieczony (doktorant) zachowuje prawo do wynagrodzenia (stypendium doktoranckiego).

Ponadto do doktorantów proponuje się stosować odpowiednio art. 92 Kodeksu pracy dotyczący wynagrodzenia przysługującego w okresie czasowej niezdolności do pracy. W konsekwencji w przypadku gdy doktorant nie będzie zdolny do odbywania kształcenia, przepis będzie stanowił podstawę do ustalenia wysokości stypendium doktoranckiego wypłacanego przez podmiot prowadzący szkołę doktorską, a następnie zasiłku chorobowego finansowanego ze środków

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „FUS”. Świadczenia z ubezpieczenia chorobowego będą wypłacane zgodnie z zasadami określonymi w ustawie świadczeniowej, tj. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo płatnika składek uprawnionego do ustalania i wypłaty zasiłków.

W celu zapewnienia ciągłości podlegania ubezpieczeniom społecznym projektowana ustawa zawiera przepis przejściowy przewidujący obowiązek wyrejestrowania przez płatników składek doktorantów podlegających dotychczas obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, a następnie ponownego zgłoszenia tych osób do właściwych ubezpieczeń społecznych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (art. 7).

Ad 3. Możliwość korzystania przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i przygotowują się do obrony rozprawy doktorskiej, z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską

Proponuje się wprowadzenie w ustawie art. 216a, zgodnie z którym podmioty prowadzące szkoły doktorskie zostaną zobowiązane do określenia sposobu zapewnienia warunków bezpłatnego korzystania przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły w podmiocie ją prowadzącym wniosek o wszczęcie postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora (stopnia doktora w zakresie sztuki), z infrastruktury badawczej i informatycznej tego podmiotu do czasu zakończenia tego postępowania. Rozwiązanie to umożliwi zachowanie ciągłości w prowadzeniu działalności naukowej przez te osoby.

Proponuje się także zawarcie w art. 8 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy regulacji dostosowującej, mającej na celu zobowiązanie podmiotów prowadzących szkoły doktorskie do wydania w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy uchwały określającej warunki bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej w zakresie niezbędnym do przygotowania się do obrony rozprawy doktorskiej przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej prowadzonej przez ten podmiot.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiot regulacji stanowi domenę prawa krajowego. Z uwagi na zakres rozwiązań objętych nowelizacją odstąpiono od analizy porównawczej z regulacjami obowiązującymi w innych państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
szkoły doktorskie	164, z tego 143 prowadzone samodzielnie i 21 prowadzonych wspólnie	Zintegrowany System Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on	– możliwość dostosowania toku kształcenia doktorantów do ich sytuacji losowych, – możliwość zawieszenia kształcenia doktorantów i przesunięcia terminów na dokonanie określonych czynności w toku tego kształcenia, np. oceny śródkresowej, w sytuacjach losowych, – konieczność zmiany regulaminów szkół doktorskich przez uwzględnienie w nich przyczyn zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej innych niż związane z rodzicielstwem, sposobu rozpatrywania wniosku doktoranta w tej sprawie i jego zastrzeżeń do rozstrzygnięcia podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, – niewypłacanie stypendium doktoranckiego w okresie zawieszenia kształcenia na wniosek doktoranta oraz w okresie przysługiwania mu świadczeń z tytułu

			obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego, – konieczność wydania uchwał dotyczących korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej przez osoby, które zakończyły kształcenie w szkole doktorskiej i przygotowują się w podmiocie prowadzącym tę szkołę do obrony rozprawy doktorskiej
doktoranci	15 998		– elastyczniejsze kształtowanie toku kształcenia w szkole doktorskiej dzięki możliwości zawieszenia kształcenia w różnych sytuacjach losowych, – objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym i świadczeniami przysługującymi z tego tytułu, – możliwość korzystania ze zwolnień lekarskich w przypadku zawieszenia kształcenia w okresie czasowej niezdolności do jego odbywania
FUS	1	ustawa systemowa	– pobieranie składek z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego doktorantów, – wypłata doktorantom świadczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia wypadkowego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach opiniowania projekt ustawy otrzymały następujące podmioty:

- 1) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 2) Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich;
- 3) Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych;
- 4) Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych;
- 5) Konferencja Rektorów Uczelni Artystycznych;
- 6) Konferencja Rektorów Uczelni Kształcących Nauczycieli i Pedagogów „KRUPed”;
- 7) Konferencja Polonistyk Uniwersyteckich;
- 8) Konferencja Dziekanów Wydziałów Przyrodniczych Uniwersytetów Polskich;
- 9) Rada Główna Instytutów Badawczych;
- 10) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 11) Rada Doskonałości Naukowej;
- 12) Komitet Polityki Naukowej;
- 13) Polska Akademia Nauk;
- 14) Krajowa Reprezentacja Doktorantów;
- 15) Komisja Ewaluacji Nauki;
- 16) Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy otrzymały następujące podmioty:

- 1) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 2) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 3) Rada Młodych Naukowców;

- 4) Polska Akademia Umiejętności;
- 5) Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- 6) Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej;
- 7) Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
- 8) Narodowe Centrum Nauki;
- 9) Ośrodek Przetwarzania Informacji – Państwowy Instytut Badawczy.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Opiniowanie i konsultacje publiczne trwały w dniach 4–29 lipca 2025 r.

W ramach opiniowania uwagi do projektu ustawy zgłosili:

- 1) Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich;
- 2) Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych;
- 3) Krajowa Reprezentacja Doktorantów;
- 4) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 5) Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 6) Konferencja Rektorów Uczelni Kształcących Nauczycieli i Pedagogów „KRUPed”;
- 7) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W ramach konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosili:

- 1) Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności Polskiej Akademii Nauk;
- 2) Komitet Rehabilitacji, Kultury Fizycznej i Integracji Społecznej Polskiej Akademii Nauk;
- 3) Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk;
- 4) Koordynator projektu SprawdzaMy;
- 5) Rada Młodych Naukowców;
- 6) Krakowska Interdyscyplinarna Szkoła Doktorska;
- 7) Instytut Paleobiologii Polskiej Akademii Nauk;
- 8) Uniwersytet Ignatianum w Krakowie;
- 9) Ogólnopolskie Porozumienie Szkół Doktorskich;
- 10) Instytut Chemii Bioorganicznej Polskiej Akademii Nauk.

Omówienie zgłoszonych uwag wraz ze stanowiskiem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zawiera raport z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	5,23	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	193,6
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
FUS	0,00	5,23	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	20,93	193,6
Wydatki ogółem	0,00	3,99	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	147,81
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
FUS	0,00	3,99	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	15,98	147,81
Saldo ogółem	0,00	1,24	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	45,79
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0
FUS	0,00	1,24	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	4,95	45,79

Źródła finansowania	Zakłada się, że wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Objęcie doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym i finansowaniem świadczeń
---------------------	---

	z ubezpieczenia chorobowego oraz ubezpieczenia wypadkowego spowoduje zwiększenie dochodów i wydatków FUS, przy czym zgodnie z przyjętymi szacunkami wzrost dochodów FUS będzie wyższy niż wzrost jego wydatków. Nie przewiduje się zwiększenia wydatków w ramach części 28 – Szkolnictwo wyższe i nauka budżetu państwa. Obecnie 54 szkoły doktorskie są prowadzone przez uczelnie nadzorowane przez innych ministrów, jednak mechanizm przyznawania subwencji dla tych uczelni i dla podmiotów, którym środki te przyznaje minister, jest jednolity. W związku z tym analogicznie jak w przypadku części 28 budżetu państwa – Szkolnictwo wyższe i nauka projektowana regulacja nie będzie skutkowałą zwiększeniem wydatków z tytułu finansowania subwencji w częściach budżetu państwa pozostających w dyspozycji innych ministrów nadzorujących uczelnie.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie planuje się zwiększenia wysokości subwencji przekazywanej przez ministra podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie w związku z wprowadzeniem obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego doktorantów. Składki na obowiązkowe ubezpieczenie chorobowe będą potrącane z wypłacanego doktorantom stypendium doktoranckiego. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 września 2019 r. w sprawie sposobu podziału środków finansowych na utrzymanie i rozwój potencjału dydaktycznego oraz potencjału badawczego znajdujących się w dyspozycji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz na zadania związane z utrzymaniem powietrznych statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych kadr powietrznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 305, z późn. zm.) w składniku doktoranckim formuły algorytmicznej dla: 1) publicznych uczelni akademickich uwzględnia się liczbę doktorantów w d-tej szkole doktorskiej prowadzonej przez i-tą publiczną uczelnię akademicką, z wyłączeniem doktorantów zatrudnionych w ramach stosunku pracy w i-tej uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok przyznania subwencji; jeżeli zatem doktorant zostanie zatrudniony w charakterze nauczyciela akademickiego, nie zostanie uwzględniony w składniku doktoranckim, ale m.in. w składniku kadrowym, natomiast w pozostałych przypadkach charakter zatrudnienia doktoranta w uczelni ani jego uprawnienie do otrzymywania stypendium doktoranckiego (albo brak takiego uprawnienia) nie będą miały znaczenia w kontekście ujmowania tej osoby w składniku doktoranckim; 2) niepublicznych uczelni akademickich, instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, międzynarodowych instytutów naukowych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw, działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i instytutów badawczych uwzględnia się liczbę doktorantów (obywateli polskich i cudzoziemców) w d-tej szkole doktorskiej prowadzonej przez i-ten podmiot, z wyłączeniem doktorantów zatrudnionych w ramach stosunku pracy w i-tym podmiocie oraz cudzoziemców, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok przyznania subwencji; jeżeli zatem doktorant zostanie zatrudniony w ramach stosunku pracy w danym podmiocie prowadzącym szkołę doktorską, nie zostanie uwzględniony w składniku doktoranckim, ale w przypadku złożenia oświadczenia o: a) reprezentowanej dziedzinie nauki (sztuki) i dyscyplinie naukowej (artystycznej) bez oświadczenia o zaliczeniu do tzw. liczby N zostanie uwzględniony w składniku kadrowym w parametrze Lbui, b) zaliczeniu do tzw. liczby N zostanie uwzględniony m.in. w składniku kadrowym w parametrze Lppni. Należy wyjaśnić, że składnik doktorancki jest jednym z elementów formuły matematycznej (algorytmu) stosowanej do podziału środków na utrzymanie i rozwój potencjału: – dydaktycznego oraz badawczego dla publicznych uczelni akademickich, – badawczego dla instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych, międzynarodowych instytutów naukowych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw, działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i niepublicznych uczelni akademickich. Z uwagi na redystrybucyjny charakter ww. algorytmu samo uwzględnienie określonej liczby osób w składniku doktoranckim (ważonej dodatkowo współczynnikiem kosztowności) nie determinuje wysokości środków subwencji dla danego podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, a jedynie wpływa na wysokość udziału tego podmiotu w konkretnym składniku i docelowo strukturyzuje go na tle danej grupy podmiotów. Dodatkowo w podziale jest stosowany tzw. „tunel”, który – zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem – w przypadku uczelni wyklucza spadek subwencji rok do roku i ogranicza maksymalny wzrost subwencji do 105 % wysokości subwencji przyznanej w roku poprzedzającym (w warunkach porównywalnych), natomiast w przypadku instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk,

międzynarodowych instytutów naukowych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw, działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, instytutów badawczych i niepublicznych uczelni akademickich spadek subwencji rok do roku również jest wykluczony, a maksymalny wzrost może osiągnąć poziom 110 % wysokości subwencji przyznanej w roku poprzedzającym (w warunkach porównywalnych).

Środki finansowe przyznane w wyniku zastosowania ww. algorytmu nie są również wprost (*per capita*) przeznaczone na stypendia dla doktorantów. Zgodnie bowiem z art. 407 ust. 2 ustawy o sposobie wykorzystania środków przyznanych w ramach subwencji podmiot, który je otrzymał, decyduje w sposób autonomiczny.

Mając na uwadze powyższe, brak jest możliwości jednoznacznego wskazania wpływu projektowanych zmian na wysokość subwencji dla konkretnych podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki. Jednocześnie należy wyjaśnić, że wprowadzana regulacja nie wpłynie na całkowitą wysokość środków finansowych podlegających podziałowi, a jedynie może spowodować inny transfer tych środków między poszczególnymi podmiotami uczestniczącymi w podziale.

Należy również wyjaśnić, że okres zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej nie będzie wliczany do 48-miesięcznego okresu pobierania stypendium doktoranckiego, w związku z czym wypłata stypendium zostanie odpowiednio przesunięta w czasie. Rozwiązanie to nie wpłynie na łączną wysokość wydatków podmiotów prowadzących szkoły doktorskie na finansowanie stypendiów doktoranckich.

W związku z objęciem doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym i systemem związanych z tym świadczeń należy także rozważyć kwestię dochodów i wydatków FUS. Przy czym, o ile w zakresie dochodów jest możliwe ich stosunkowo wiarygodne ustalenie na podstawie aktualnej liczby doktorantów (otrzymujących stypendium doktoranckie), o tyle w zakresie wydatków jest możliwe jedynie ich oszacowanie na podstawie przyjętych założeń i dostępnych danych. Nie jest bowiem możliwe do przewidzenia, jaka liczba doktorantów będzie korzystała ze świadczeń przysługujących z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego.

W zakresie dochodów przyjęto następujące założenia:

- minimalna wysokość stypendium doktoranckiego przed oceną śródkresową wynosi 3 570,50 zł, a po ocenie śródkresowej – 5 500,50 zł,
- uwzględniając wysokość składki na ubezpieczenie chorobowe – 2,45 % podstawy wymiaru, wysokość przekazywanej miesięcznie do FUS składki na ubezpieczenie chorobowe od jednego stypendium doktoranckiego wyniesie:
 - przed oceną śródkresową – 87,48 zł,
 - po ocenie śródkresowej – 134,76 zł,
- aktualna liczba doktorantów otrzymujących stypendium doktoranckie – 15 998, z czego 8710 to doktoranci będący przed oceną śródkresową, a 7288 to doktoranci będący po ocenie śródkresowej.

Uwzględniając powyższe założenia:

- liczbę 8710 (doktorantów przed oceną śródkresową) pomnożono przez 12 (miesiące otrzymywania stypendium doktoranckiego w roku) i przez 87,48 zł (wysokość składki od jednego stypendium doktoranckiego przed oceną śródkresową), z czego otrzymano wynik 9 143 122,17 zł,
- liczbę 7288 (doktorantów po ocenie śródkresowej) pomnożono przez 12 (miesiące otrzymywania stypendium doktoranckiego w roku) i przez 134,76 zł (wysokość składki od jednego stypendium doktoranckiego po ocenie śródkresowej), z czego otrzymano wynik 11 785 767,34 zł.

Łączna suma szacowanych dochodów FUS została ustalona na 20 928 889,51 zł.

W zakresie wydatków FUS szacunki dotyczą jedynie sytuacji związanych z rodzicielstwem, ponieważ minister jest w posiadaniu danych dotyczących zawieszania kształcenia doktorantów wyłącznie z tego tytułu.

Przyjęto następujące założenia:

- liczba doktorantów będących przed oceną śródkresową, korzystających w 2026 r. z zawieszenia kształcenia – 67,
- średnia długość (wyrażona w miesiącach) okresu zawieszenia w 2026 r. (przed oceną śródkresową) – 7,2,
- liczba doktorantów będących po ocenie śródkresowej, korzystających w 2026 r. z zawieszenia kształcenia – 233,
- średnia długość (wyrażona w miesiącach) okresu zawieszenia w 2026 r. (po ocenie śródkresowej) – 7,4,

	- wysokość miesięcznego zasiłku macierzyńskiego – 81,5 % podstawy wymiaru (uwzględniając regulacje Kodeksu pracy i ustawy świadczeniowej oraz średnią długość okresu zawieszenia), - okres korzystania z zasiłku chorobowego przed urodzeniem dziecka – 4,5 miesiąca, - wysokość miesięcznego zasiłku chorobowego – 100 % podstawy wymiaru (uwzględniając regulacje ustawy świadczeniowej), - podstawa wymiaru – minimalna wysokość stypendium doktoranckiego otrzymywanego przed oceną śródkresową i po ocenie śródkresowej. Uwzględniając powyższe założenia: 1) przed oceną śródkresową: - liczbę 67 (doktoranci) pomnożono przez 7,2 (miesiące średniej długości okresu zawieszenia kształcenia) i przez 2 909,96 zł (wysokość zasiłku), z czego otrzymano wynik 1 403 763,50 zł, - liczbę 67 (doktoranci) pomnożono przez 4,5 (miesiące zasiłku chorobowego) i przez 3 570,50 zł (wysokość zasiłku), z czego otrzymano wynik 1 076 505,75 zł; 2) po ocenie śródkresowej: - liczbę 233 (doktoranci) pomnożono przez 7,4 (miesiące średniej długości okresu zawieszenia kształcenia) i przez 4 482,91 zł (wysokość zasiłku), z czego otrzymano wynik 7 729 429,11 zł, - liczbę 233 (doktoranci) pomnożono przez 4,5 (miesiące zasiłku chorobowego) i przez 5 500,50 zł (wysokość zasiłku), z czego otrzymano wynik 5 767 274,25 zł. Na tej podstawie łączna wysokość szacowanych wydatków FUS została ustalona na 15 976 972,61 zł. Podsumowując, mimo zwiększenia wydatków FUS związanych z objęciem doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym, przewidywany wzrost dochodów FUS z tytułu składek będzie wyższy niż wzrost wydatków na świadczenia. Szacuje się, że w ujęciu rocznym dochody FUS wyniosą 20 928 889,51 zł, natomiast wydatki – 15 976 972,61 zł, co oznacza dodatnie saldo w wysokości 4 951 916,90 zł. Równocześnie, z uwagi na planowany termin wejścia w życie ustawy po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia oraz przewidywane zakończenie procesu legislacyjnego do końca 2026 r., skutki finansowe w 2027 r. będą odpowiednio niższe i obejmą jedynie okres około trzech miesięcy. W związku z tym szacuje się, że w 2027 r. dochody FUS wyniosą 5 232 222,38 zł, wydatki – 3 994 243,15 zł, co oznacza dodatnie saldo FUS na poziomie 1 237 979,22 zł.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Podmioty prowadzące szkoły doktorskie będą mogły określić inne niż związane z rodzicielstwem przyczyny zawieszenia kształcenia. W przypadku wskazania takich przyczyn w regulaminie szkoły doktorskiej będzie możliwe zawieszenie – na wniosek doktoranta – np. z powodu choroby albo wyjazdu w celach badawczych. Obowiązkowe ubezpieczenie chorobowe umożliwi otrzymywanie zasiłku chorobowego w okresie niezdolności do odbywania kształcenia.						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	–						
Niemierzalne		–						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Doktoranci będą opłacali składkę na obowiązkowe ubezpieczenie chorobowe ze stypendium doktoranckiego. Stopa procentowa składki na ubezpieczenie chorobowe wynosi 2,45 % podstawy wymiaru, tj. kwoty stypendium doktoranckiego. Wysokość pobieranej składki będzie więc wynosiła: – przed oceną śródkresową: 87,48 zł (w sumie przez rok – 1049,73 zł), – po ocenie śródkresowej: 134,76 zł (w sumie przez rok – 1617,15 zł). Po uwzględnieniu składek stypendium doktoranckie netto będzie więc wynosiło: – przed oceną śródkresową: 3080,98 zł, – po ocenie śródkresowej: 4746,38 zł.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Czynności podejmowane w związku z zawieszeniem kształcenia na wniosek doktoranta zostaną określone przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie.

Projektowana ustawa określa, że podmioty te ustalą w regulaminach szkół doktorskich przyczyny zawieszenia kształcenia doktoranta inne niż związane z rodzicielstwem. Jednakże nie wprowadza w tym zakresie ustalonego trybu postępowania. Ustalenie sposobu postępowania będzie należało do podmiotów prowadzących szkoły doktorskie. Zakłada się, że ustalą one konieczne elementy procesu, co nie spowoduje jednak istotnego obciążenia po stronie doktorantów ubiegających się o zgodę na zawieszenie kształcenia.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie przepisów ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Projektowane przepisy nie będą miały wpływu na wymienione obszary ani na żaden inny obszar, który nie został omówiony we wcześniejszych punktach.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy w zakresie wprowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego doktorantów i możliwości zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej z innych przyczyn niż związane z rodzicielstwem, a także przepisy dotyczące możliwości korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących szkoły doktorskie przez osoby, które ukończyły kształcenie w tych szkołach i przygotowują się w podmiotach je prowadzących do obrony rozprawy doktorskiej, znajdą zastosowanie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, czyli po upływie 9 miesięcy od dnia jej ogłoszenia.

Natomiast z dniem ogłoszenia projektowanej ustawy wejdzie w życie obowiązek określenia w regulaminie szkoły doktorskiej przyczyn zawieszenia kształcenia w danej szkole, o których mowa w art. 204 ust. 2 pkt 2 ustawy, oraz sposobu rozpatrywania wniosku doktoranta w tej sprawie i jego zastrzeżeń do rozstrzygnięcia podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, a także zobowiązanie senatu albo rady naukowej do określenia, w drodze uchwały, warunków korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską przez osoby, które złożyły w tym podmiocie wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Przygotowanie i uchwalenie tych dokumentów będzie musiało nastąpić w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. Taki harmonogram umożliwi korzystanie z uprawnień określonych w akapicie pierwszym od dnia wejścia w życie przepisów, które je wprowadzają.

Z kolei w odniesieniu do doktorantów, których kształcenie w szkole doktorskiej będzie zawieszone w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy, do końca okresu objętego zawieszeniem będą stosowane zasady dotychczasowe.

Natomiast doktoranci, którzy w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą otrzymywali stypendium doktoranckie w okresie orzeczonej niezdolności do odbywania kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, będą je otrzymywali na zasadach dotychczasowych do końca okresu wskazanego w orzeczeniu lekarskim.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Celem projektowanej ustawy jest stworzenie ram prawnych, które pozwolą na zawieszanie kształcenia doktorantów z innych przyczyn niż związane z rodzicielstwem, a nie zwiększenie liczby osób korzystających z tego uprawnienia. W związku z tym skuteczność zaproponowanych rozwiązań będzie na bieżąco oceniana na podstawie sygnałów płynących ze środowiska doktorantów, od podmiotów prowadzących szkoły doktorskie oraz Krajowej Reprezentacji Doktorantów.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Raport z konsultacji.

Raport z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz niektórych innych ustaw (UDER70)

1. Projekt ustawy został skierowany do opiniowania i konsultacji publicznych do podmiotów wymienionych w pkt 5 OSR. W ramach opiniowania uwagi zgłosili: Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Krajowa Reprezentacja Doktorantów, Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich, Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Konferencja Rektorów Uczelni Kształcących Nauczycieli i Pedagogów „KRUPed”. W ramach konsultacji publicznych uwagi zgłosili: Koordynator projektu Sprawdzamy, Rada Młodych Naukowców, Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności Polskiej Akademii Nauk, Komitet Rehabilitacji, Kultury Fizycznej i Integracji Społecznej Polskiej Akademii Nauk, Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk, Krakowska Interdyscyplinarna Szkoła Doktorska, Instytut Paleobiologii Polskiej Akademii Nauk, Uniwersytet Ignatianum w Krakowie, Ogólnopolskie Porozumienie Szkół Doktorskich i Instytut Chemii Bioorganicznej Polskiej Akademii Nauk. Omówienie zgłoszonych uwag wraz ze stanowiskiem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w tabeli poniżej.

TABELA nr I – OPINIOWANIE

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna projektu	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego UWAGA UWZGLĘDNIONA UWAGA CZĘŚCIOWO UWZGLĘDNIONA UWAGA KIERUNKOWO UWZGLĘDNIONA UWAGA WYJAŚNIONA UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA
1	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	uwaga ogólna	Wprowadzenie wypłat zasiłków doktorantom budzi wątpliwości interpretacyjne dotyczące dwóch kwestii: podatku dochodowego (zasiłki podlegają opodatkowaniu, stypendium doktoranckie – nie) oraz wysokości świadczenia (czy podstawa wymiaru zasiłku chorobowego będzie wyrównywana do minimalnego wynagrodzenia, analogicznie jak dla pracowników, zgodnie z art. 45 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą zasiłkową”). Ustalenie tych kwestii z całą pewnością będzie miało duży wpływ na praktyczną realizację proponowanych przepisów. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że wypłata zasiłków z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”, zwanego dalej „ZUS”, z tytułu rodzicielstwa jest ważną i potrzebną zmianą w systemie wypłat dla doktorantów. Dotychczas koszt ten był ponoszony przez uczelnie.	UWAGA WYJAŚNIONA Kwestie opodatkowania świadczeń oraz ustalania wysokości zasiłków wynikają z przepisów powszechnie obowiązujących, regulujących odpowiednio podatek dochodowy oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Należy przy tym zauważyć, że do doktorantów będą miały zastosowanie przepisy dotyczące ustalania podstawy wymiaru zasiłku właściwe dla ubezpieczonych niebędących pracownikami. W konsekwencji nie znajdzie zastosowania przewidziana dla pracowników gwarancja zasiłku chorobowego w wysokości nienizszej niż minimalne wynagrodzenie za pracę. Wysokość zasiłku będzie ustalana na podstawie rzeczywistej podstawy wymiaru składek, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie zasiłkowej. Jednocześnie projekt przewiduje mechanizm uzupełniania podstawy wymiaru zasiłku do pełnej kwoty stypendium doktoranckiego w przypadkach, gdy obniżenie stypendium w okresie przyjmowanym do ustalenia podstawy wymiaru było związane z pobieraniem świadczeń chorobowych lub innymi okolicznościami wskazanymi w projektowanych

				przepisach.
2	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych	uwagi ogólne	Czy okresy zasiłków chorobowych i innych świadczeń przy założeniu, że doktorant nie zawiesza kształcenia, wliczają się w liczbę 48 stypendiów? Jeżeli nie, to czy doktorant ma prawo pobrać niewykorzystane stypendia w okresie przedłużenia terminu złożenia rozprawy doktorskiej? Zachodzi tu obawa, że taka sytuacja może spowodować brak terminowego złożenia rozprawy doktorskiej w szkole doktorskiej z uwagi na możliwe korzyści finansowe doktorantów i chęć pobrania wszystkich łącznie 48 stypendiów.	UWAGA WYJAŚNIONA Po pierwsze, o zasiłku chorobowym mówimy wtedy, kiedy zwolnienie lekarskie trwa ponad 33 dni. Zasiłek chorobowy wypłacany po upływie 33 dni pozostawania na zwolnieniu lekarskim nie będzie wliczał się do okresu 4 lat pobierania stypendiów, ponieważ nie jest to stypendium. Równocześnie, w celu wyeliminowania wątpliwości, projekt zostanie doprecyzowany przez wskazanie, że w okresie zawieszenia kształcenia okres pobierania stypendium doktoranckiego za czas niezdolności do odbywania kształcenia poprzedzający okres pobierania zasiłku chorobowego nie będzie wliczany do 4-letniego okresu pobierania stypendium doktoranckiego, o którym mowa w art. 209 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2028 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), zwanej dalej „PSWiN”. Przyjęcie takiego rozwiązania eliminuje potrzebę wprowadzania dodatkowego obowiązku raportowania do Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, zwanego dalej „systemem POL-on”, informacji umożliwiających rozliczanie pierwszych 33 dni niezdolności do odbywania kształcenia. Rozwiązanie to upraszcza sposób ustalania okresów pobierania stypendium doktoranckiego oraz okresów zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, a jednocześnie uwzględnia fakt, że zawieszenie to będzie następowało na wniosek doktoranta i zgoda na nie będzie mogła zostać udzielona w różnych momentach (niekoniecznie od początku okresu przebywania na zwolnieniu lekarskim) oraz na różne okresy. Po drugie, należy zwrócić uwagę, że takich zasiłków chorobowych (powyżej 33 dni) nie powinno być dużo – będą one dotyczyć tylko poważnych chorób – w takich sytuacjach należy zakładać, że doktorant będzie występował o zawieszenie kształcenia. Jednocześnie samo przedłużenie kształcenia odbywa się na wniosek i to podmiot prowadzący szkołę doktorską decyduje, czy ten wniosek przyjąć, czy też nie. Należy także zaznaczyć, że świadczenia, które może otrzymać doktorant w związku ze zmianą art. 209 ust. 1a PSWiN, są związane ze stanem zdrowia. Nie wydaje się, aby mogły one

				doprowadzić do wskazanych nadużyć w zakresie korzyści finansowych.
3			Czy projektowany model – stypendia traktowane jak wynagrodzenia – może dawać podstawę do traktowania doktorantów jak pracowników w uczelni, a co za tym idzie, do nabycia praw i obowiązków takich samych jak pracownik? Im bardziej stypendium przypomina wynagrodzenie za pracę, tym większe ryzyko, że w razie sporu ZUS lub sąd stwierdzi, że doktoranci faktycznie są pracownikami. Wtedy uczelnia musiałaby spełnić wymogi ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem pracy” (urlopy, czas pracy), wydać umowy o pracę, prowadzić pełną ewidencję. Czy planowane są w związku z tym zmiany w innych aktach prawnych, takich jak Kodeks pracy?	UWAGA WYJAŚNIONA Wprowadzenie rozwiązań zaproponowanych w projektowanych przepisach nie będzie stanowiło podstawy do uznania wszystkich doktorantów za pracowników. Należy podkreślić, że nabycie uprawnień m.in. do ubezpieczenia chorobowego nie oznacza konieczności zatrudnienia doktoranta w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską. Projektowane rozwiązania mają na celu zapewnienie doktorantom ochrony ubezpieczeniowej adekwatnej do charakteru pobieranego stypendium doktoranckiego, które stanowi samodzielny tytuł do ubezpieczeń społecznych. Nie zmienia to statusu prawnego doktoranta określonego w ustawie PSWiN. Zgodnie z przepisami tej ustawy, doktoranci są osobami kształcącymi się w szkołach doktorskich w celu przygotowania rozprawy doktorskiej i uzyskania stopnia doktora, co stanowi istotny element systemu kształcenia kadr naukowych. Projekt nie zmienia ich miejsca w strukturze podmiotów prowadzących szkoły doktorskie ani charakteru relacji łączącej doktoranta z tym podmiotem.
4			Czy w związku z zawieszeniem kształcenia doktoranta (np. na czas urlopu wychowawczego 35 miesięcy) doktorant ma prawo do korzystania z legitymacji doktoranckiej i przedłużania jej ważności?	UWAGA WYJAŚNIONA Legitymacja doktoranta, którą podmiot prowadzący szkołę doktorską wydaje na czas odbywania kształcenia w szkole doktorskiej, potwierdza status doktoranta. Zawieszenie kształcenia nie będzie wiązało się z utratą statusu doktoranta, a tym samym z utratą prawa do posługiwania się legitymacją doktoranta. Kształcenie w szkole doktorskiej kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej i z tą chwilą osoby kształcące się w szkołach doktorskich tracą status doktoranta.
5			Czy wszystkich doktorantów będzie trzeba przerejestrować w ZUS i zgłosić do składki chorobowej, również tych, którzy mają zawieszone stypendia i będą objęci przepisami?	UWAGA WYJAŚNIONA Regulacja dotyczy wszystkich doktorantów uprawnionych do pobierania stypendium. W przypadku doktorantów, którzy mają zawieszoną wypłatę stypendium, wypłata odpowiedniego zasiłku będzie zależeć od powodu zawieszenia oraz spełnienia warunków wymaganych do uzyskania danego świadczenia. Zgodnie z art. 7 projektowanej ustawy wprowadzono przepis przejściowy nakładający na płatników składek obowiązek wyrejestrowania doktorantów z dotychczasowych ubezpieczeń oraz zgłoszenia ich do

				obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego.
6			Czy będą nowe kody nieobecności spowodowane chorobą (zasilek, opieka, urlop macierzyński)?	UWAGA WYJAŚNIONA Sprawa nie dotyczy właściwości ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. Kwestia ta zostanie ustalona z ZUS w późniejszym terminie.
7			Stypendium nie jest opodatkowane, a składka zdrowotna jest pokrywana z budżetu państwa, dlatego nie generuje się PIT 11. W przypadku wynagrodzenia za czas choroby nalicza się składkę zdrowotną i podatek, a w przypadku zasiłku nalicza się podatek. Kto zatem finansuje składkę zdrowotną z tytułu wynagrodzenia za czas choroby – doktorant czy budżet państwa? Czy doktorant będzie miał naliczany podatek od stypendium za czas choroby i zasiłku?	UWAGA WYJAŚNIONA W zakresie obliczania wynagrodzenia za czas choroby należy stosować zasady obliczania tej wysokości jak dla zasiłku. Jeśli składka zdrowotna i podatek nie są odprowadzane od stypendium, to nie ma podstaw, żeby pomniejszać stypendium w czasie choroby o te świadczenia.
8			Co w przypadku, kiedy stypendium jest niższe od minimalnego wynagrodzenia w bieżącym roku, a będzie choroba? Czy podstawa zasiłku będzie musiała być uzupełniana do minimum zgodnie z przepisami?	UWAGA WYJAŚNIONA Zasiłek chorobowy będzie wypłacany przez ZUS ze środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „FUS”, a nie przez uczelnie. Jeśli chodzi o wypłacanie stypendium w okresie pierwszych 33 dni, to będą stosowane mechanizmy przyjęte w przypadku wynagrodzenia. Należy jednak podkreślić, że stypendium nie jest i nie będzie wynagrodzeniem, dlatego nie będzie podlegało opodatkowaniu, ani nie może być wyrównywane do minimalnego wynagrodzenia. Do doktorantów będą miały zastosowanie przepisy dotyczące ustalania podstawy wymiaru zasiłku właściwe dla ubezpieczonych niebędących pracownikami. W konsekwencji nie znajdzie zastosowania przewidziana dla pracowników gwarancja zasiłku chorobowego w wysokości nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę. Wysokość zasiłku będzie ustalana na podstawie rzeczywistej podstawy wymiaru składek, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie zasiłkowej. Jednocześnie projekt przewiduje mechanizm uzupełniania podstawy wymiaru zasiłku do pełnej kwoty stypendium doktoranckiego w przypadkach, gdy obniżenie stypendium w okresie przyjmowanym do ustalenia podstawy wymiaru było związane z pobieraniem świadczeń chorobowych lub innymi okolicznościami wskazanymi w projektowanych przepisach.

9			Kto będzie wypłacał świadczenia uczelnia czy ZUS?	UWAGA WYJAŚNIONA W okresie odpowiadającym okresowi wypłaty wynagrodzenia za czas choroby doktorantowi będzie przysługiwało stypendium doktoranckie wypłacane przez podmiot prowadzący szkołę doktorską. Po upływie tego okresu doktorant będzie uprawniony do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego finansowanych ze środków FUS. Wpłata tych świadczeń będzie następowała zgodnie z zasadami określonymi w przepisach ustawy zasiłkowej, tj. w zależności od statusu płatnika składek: albo przez ZUS albo płatnika składek uprawnionego do ustalania i wypłaty zasiłków.
10			Czy objęcie obowiązkową składką chorobową dotyczy również cudzoziemców?	UWAGA WYJAŚNIONA Projekt ustawy nie dywersyfikuje niniejszej kwestii – tzn. nie planuje się, aby cudzoziemcy byli objęci innymi standardami niż doktoranci polskiego pochodzenia.
11			Czy w przypadku zawieszenia kształcenia w związku z niezdolnością do jego odbywania spowodowaną, np. długotrwałą chorobą do ustalenia prawa do wypłaty świadczenia chorobowego będą miały zastosowanie przepisy o okresie wyczekiwania? Dla osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym, np. pracowników zatrudnionych na umowę o pracę, okres wyczekiwania wynosi 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia.	UWAGA WYJAŚNIONA Nie. W projektowanych przepisach rozszerzono okres podlegania ubezpieczeniu chorobowemu również na okres pobierania świadczeń związanych z chorobą, co zapewnia ciągłość ubezpieczenia. W konsekwencji w przypadku zawieszenia kształcenia z powodu niezdolności do jego odbywania nie będzie konieczne ponowne spełnienie warunku okresu wyczekiwania do nabycia prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.
12			Czy w przypadku zawieszenia kształcenia w związku z niezdolnością do jego odbywania spowodowaną, np. długotrwałą chorobą zliczane będą okresy pobierania wcześniej świadczeń z ubezpieczenia społecznego, wynikających z krótkotrwałych zwolnień lekarskich, a limit okresu zasiłkowego będzie wynosił 182 dni – zwykła choroba, 270 dni – ciąża, gruźlica.	UWAGA WYJAŚNIONA Zasady wypłacania zasiłku będą tożsame jak w przypadku wynagrodzenia, przy czym należy jeszcze raz podkreślić, że doktoranci otrzymują stypendium, a nie wynagrodzenie. Do ustalania prawa do zasiłku chorobowego oraz długości okresu zasiłkowego będą stosowane przepisy ustawy zasiłkowej. Oznacza to, że do okresu zasiłkowego będą wliczane wcześniejsze okresy niezdolności do odbywania kształcenia objęte świadczeniami z ubezpieczenia chorobowego, jeżeli zgodnie z przepisami ustawy zasiłkowej podlegają one zliczeniu. Dotyczy to również okresów niezdolności występujących przed zawieszeniem kształcenia. W konsekwencji do doktorantów będą miały zastosowanie ogólne zasady dotyczące długości okresu zasiłkowego, tj. co do zasady 182 dni, a w przypadkach określonych w ustawie – 270 dni.

13	Krajowa Reprezentacja Doktorantów	art. 1 pkt 1	Nieuzasadnione jest uwzględnienie w propozycji treści art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN, ograniczenie czasowe, zgodnie z którym podmiot prowadzący szkołę doktorską może, na wniosek doktoranta, zawiesić jego kształcenie na okres nieprzekraczający łącznie 12 miesięcy w całym okresie kształcenia. Taka ocena przytoczonego przepisu jest zasadna ze względu na proponowaną niemożliwość pobierania stypendium przez doktoranta w okresie zawieszenia, w związku z tym brak jest merytorycznych przesłanek ku utrzymaniu proponowanego w przedmiotowym projekcie ograniczenia czasowego. Krajowa Reprezentacja Doktorantów z uznaniem przyjmuje fakt podjęcia przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego prac legislacyjnych nad rozszerzeniem katalogu przesłanek zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej. Niemniej, należy wyraźnie wskazać, iż rozwiązaniem postulowanym i optymalnym w opinii Krajowej Reprezentacji Doktorantów jest obligatoryjne zawieszenie w każdym przypadku stwierdzonej niezdolności do kształcenia w szkole doktorskiej, której czas trwania wynosi co najmniej 2 miesiące.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Podjęto decyzję o wydłużeniu maksymalnego okresu zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej. Doktorant będzie mógł zawiesić kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej na okres nieprzekraczający łącznie 24 miesięcy w całym okresie kształcenia.
14	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 1 pkt 1	W art. 1 w pkt 1 dotychczasową treść proponuje się oznaczyć jako lit. a i dodać lit. b w brzmieniu: „b) <i>dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</i> „4. Podmiot prowadzący szkołę doktorską zawiesza kształcenie doktoranta na okres odpowiadający okresowi jego niezdolności do pracy z powodu choroby, poświadczonej zaświadczeniem lekarskim.””.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Nie każde zwolnienie lekarskie będzie musiało wiązać się z potrzebą zawieszenia kształcenia przez doktoranta. Doktorant powinien mieć prawo zdecydować, czy złożyć wniosek o zawieszenie kształcenia do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, czy też nie. Wówczas kształcenie doktoranta może zostać zawieszone na czas jego niezdolności do pracy (kształcenia). Należy podkreślić, że kształcenie w szkole doktorskiej ma specyficzny charakter i wymaga indywidualnego podejścia do każdego doktoranta, dlatego też rozstrzygnięcie w sprawie zawieszenia kształcenia powinno być podejmowane po weryfikacji indywidualnej sytuacji doktoranta i dotychczasowego przebiegu jego kształcenia. Tryb wnioskowy jest właściwym rozwiązaniem w przypadku zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, ponieważ pozwala na indywidualne rozpatrzenie sytuacji każdego doktoranta i zapewnia sprawiedliwe rozstrzygnięcie. W tym kontekście złożenie wniosku nie jest więc niepotrzebną biurokracją i nie powinno być przyczyną wzmożonego stresu dla doktoranta.
15	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich		Przyjęcie proponowanej poprawki wymaga dostosowania projektowanego brzmienia art. 209 ust. 1a pkt 3 lit. b PSWiN, art. 5 projektu oraz proponowanego w uwadze nr 3 brzmienia art. 345 ust. 1 pkt 10a PSWiN. Uzasadnienie: W związku z planowanym objęciem doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym za konieczne należy uznać zrównanie zasad postępowania w przypadku choroby pracowników i doktorantów, w szczególności w zakresie usprawiedliwiania nieobecności z powodu choroby. Projekt zakłada, że w przypadku niezdolności doktoranta do pracy (odbywania kształcenia) wymagany jest jego wniosek o zawieszenie kształcenia. Rozwiązanie takie należy ocenić negatywnie. Zawieszenie takie powinno być	

			przyznawane z urzędu na podstawie zaświadczenia lekarskiego przekazanego przez ZUS płatnikowi składek, czyli w tym przypadku podmiotowi prowadzącemu szkołę doktorską, alternatywnie w formie dokumentu papierowego. Rozwiązanie takie znacznie usprawni proces oraz zmniejszy obciążenia biurokratyczne. Będzie też bardzo korzystne dla doktorantów, którzy obecnie nierzadko mają problem ze zrozumieniem zawłości systemu ubezpieczeń społecznych. Wielu z nich nie ma świadomości potrzeby poinformowania podmiotu prowadzącego szkołę doktorską o wystawionym w systemie teleinformatycznym zaświadczeniu lekarskim, co w niektórych przypadkach skutkuje wszczęciem postępowania o skreślenie z listy doktorantów w związku z niewywiązywaniem się z obowiązków wynikających z procesu kształcenia w szkole doktorskiej (np. nieobecność w trakcie oceny śródkresowej). Sytuacje takie przysparzają doktorantom borykającym się z chorobą niepotrzebnego stresu. Rezygnacja z obowiązku składania wniosku o zawieszenie kształcenia zaoszczędziłaby doktorantom tego stresu.	
16	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 1 pkt 1	Zaproponowany projekt nowelizacji określa, że zawieszenie kształcenia na mocy regulaminu szkoły doktorskiej może trwać maksymalnie 12 miesięcy. Rozważyć należy, czy okres ten nie jest zbyt krótki. Obecnie regulaminy szkół doktorskich (np. Uniwersytetu Warszawskiego) przewidują maksymalnie 2 lata zawieszenia kształcenia. Powody tego rodzaju zawieszeń mogą być różnorodne, zarówno o charakterze naukowym (realizacja projektów poza indywidualnym planem badawczym), jak i zdrowotnym, stąd zasadne wydaje się wydłużenie tego okresu.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Podjęto decyzję o wydłużeniu maksymalnego okresu zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej. Doktorant będzie mógł zawiesić kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej na okres nieprzekraczający łącznie 24 miesięcy w całym okresie kształcenia.
17			Kolejnym postulatem jest określenie minimalnego dopuszczalnego okresu pojedynczego zawieszenia kształcenia z przyczyn innych niż związane z rodzicielstwem. Okres jednego miesiąca wydaje się propozycją, która pozwoli na sprawną realizację innych terminów wynikających z PSWiN, np. złożenie indywidualnego planu badawczego.	UWAGA WYJAŚNIONA Należy zaznaczyć, że to podmiot albo podmioty prowadzące szkołę doktorską będą mogły same doprecyzować kwestie związane z okresem, na jaki doktorant będzie mógł zawiesić jednorazowo kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej, w tym jego minimalny wymiar. Zgodnie z proponowanymi przepisami, regulamin szkoły doktorskiej powinien zawierać szczegółowe zasady dotyczące kształcenia, w tym warunki i tryb zawieszenia kształcenia, natomiast wnioski o zawieszenie kształcenia powinien być każdorazowo poddany indywidualnej ocenie

				przez podmiot albo podmioty prowadzące tę szkołę.
18			Warte rozważenia jest zrównanie zasad postępowania w przypadku choroby pracowników i doktorantów, w szczególności w zakresie usprawiedliwiania nieobecności z powodu choroby. Projekt zakłada, że w przypadku niezdolności doktoranta do pracy (odbywania kształcenia) wymagany jest jego wniosek o zawieszenie kształcenia. Rozwiązanie takie należy ocenić negatywnie. Zawieszenie takie powinno być przyznawane z urzędu na podstawie zaświadczenia lekarskiego przekazanego przez ZUS płatnikowi składek, czyli w tym przypadku podmiotowi prowadzącemu szkołę doktorską, alternatywnie w formie dokumentu papierowego. Rozwiązanie takie znacznie usprawni proces oraz zmniejszy obciążenia biurokratyczne. Niewprowadzenie takiej zmiany wymaga klaryfikacji, czy jednocześnie korzystanie przez doktoranta ze zwolnienia lekarskiego w miejscu pracy oraz brak zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, w tym np. realizacja praktyk w tym okresie, nie będzie powodować kwestionowania przez ZUS podstaw do korzystania z odpowiednich świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby w miejscu pracy. Sprecyzowania wymaga zwłaszcza sytuacja otrzymania przez uczelnię informacji o zwolnieniu lekarskim danego doktoranta w kontekście prawa do realizacji praktyk dydaktycznych w okresie zwolnienia. Ponadto proponowane brzmienie art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN umożliwia niewprowadzenie do regulaminu szkoły zawieszeń z tytułu choroby lub wypadku. W takim przypadku pomimo odprowadzania składki chorobowej przez doktoranta nie będzie on mógł skorzystać z wypłaty zasiłku chorobowego. Taka możliwość wydaje się sprzeczna z zamysłem proponowanej nowelizacji, dlatego też wnioskujemy o wprowadzenie obowiązku zawieszeń w regulaminach szkół z tytułu choroby lub wypadku.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Brak jest podstaw do wprowadzenia automatycznego zawieszenia kształcenia na podstawie samego zaświadczenia o czasowej niezdolności do odbywania kształcenia. Zawieszenie kształcenia jest instytucją dotyczącą organizacji procesu kształcenia i powinno następować na wniosek doktoranta. Sam fakt wystąpienia niezdolności do odbywania kształcenia nie oznacza bowiem, że dalsza realizacja indywidualnego planu badawczego jest niemożliwa lub wymaga zawieszenia. Nie każde zwolnienie lekarskie będzie wiązało się z potrzebą zawieszenia kształcenia. Doktorant powinien mieć możliwość podjęcia decyzji, czy wystąpi z wnioskiem o zawieszenie kształcenia. Kształcenie w szkole doktorskiej ma specyficzny charakter, oparty w dużej mierze na indywidualnej pracy badawczej, dlatego rozstrzygnięcie w sprawie zawieszenia powinno następować po analizie indywidualnej sytuacji doktoranta oraz dotychczasowego przebiegu jego kształcenia. Tryb wnioskowy nie stanowi zatem zbędnego obciążenia administracyjnego, lecz pozwala na elastyczne i adekwatne do okoliczności zastosowanie instytucji zawieszenia. Jednocześnie korzystanie przez doktoranta ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest uzależnione od zawieszenia kształcenia. Projekt nie zakłada, aby każda niezdolność do odbywania kształcenia skutkowałą zawieszeniem, a ocena wpływu tej niezdolności na tok kształcenia powinna następować indywidualnie. Nie znajduje również uzasadnienia wprowadzenie obowiązku uwzględniania w regulaminach szkół doktorskich przesłanki zawieszenia z powodu choroby lub wypadku. Celem projektowanej regulacji jest zwiększenie elastyczności organizacji kształcenia przez umożliwienie podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie określania dodatkowych przesłanek zawieszenia, z uwzględnieniem specyfiki danej szkoły doktorskiej oraz prowadzonych badań naukowych.
19			Dla zapewnienia spójnej interpretacji przepisów warto, by w PSWiN zostało dookreślone, czy prawo do zawieszenia kształcenia przysługuje wyłącznie w okresie kształcenia określonym zgodnie z art. 201 ust. 1 PSWiN (od 6 do	UWAGA WYJAŚNIONA Kształcenie doktoranta kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej, a termin złożenia rozprawy doktorskiej określa indywidualny plan badawczy. W przypadku gdy termin ten zostanie przedłużony, proces kształcenia doktoranta nadal

			8 semestrów), czy też w trakcie przedłużenia terminu złożenia rozprawy doktorskiej, o czym mowa w art. 204 ust. 2 PSWiN.	trwa. Tym samym możliwe jest zawieszenie kształcenia w trakcie przedłużenia terminu na złożenie rozprawy doktorskiej.
20	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych	art. 1 pkt 1	Czy Skarb Państwa będzie opłacał składki społeczne za osoby, których kształcenie zostało zawieszone z powodu przebywania na urlopie wychowawczym?	UWAGI WYJAŚNIONE W zakresie wypłacania świadczeń i kwestii z tym związanych będą miały zastosowanie przepisy dotyczące wynagrodzenia za pracę. W przypadku doktorantów sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem w okresie odpowiadającym okresowi, o którym mowa w art. 186 Kodeksu pracy, zastosowanie znajdą rozwiązania analogiczne do obowiązujących w odniesieniu do osób przebywających na urlopie wychowawczym. Oznacza to, że składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe będą finansowane z budżetu państwa za pośrednictwem ZUS, a doktoranci będą podlegali obowiązkom sprawozdawczym wynikającym z przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych. Do ustalania podstawy wymiaru składek będą stosowane zmienione w projektowanej ustawie przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, z późn. zm.). Podstawę wymiaru składek będzie stanowiła kwota ustalana na zasadach przewidzianych dla doktorantów sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem, z uwzględnieniem wysokości stypendium doktoranckiego stanowiącego tytuł do ubezpieczeń społecznych przed okresem zawieszenia kształcenia.
21			Czy będzie konieczność wykazywania osób, których kształcenie zostało zawieszone z powodu przebywania na urlopie wychowawczym, w comiesięcznych raportach RSA?	
22			Czy w stosunku do osób, których kształcenie zostało zawieszone z powodu przebywania na urlopie wychowawczym, stosowane będą przepisy dotyczące ustalenia podstawy składek?	
23			Należy doprecyzować art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN poprzez wskazanie dopuszczalnych przyczyn zawieszenia kształcenia np. poprzez uregulowanie, iż taką przyczyną mogą być przedłużające się badania naukowe lub ważne przyczyny osobiste lub losowe.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Zgodnie z przepisami regulamin szkoły doktorskiej powinien zawierać szczegółowe zasady dotyczące zawieszania kształcenia. Regulamin szkoły doktorskiej powinien zostać skonsultowany z samorządem doktorantów, który reprezentuje interesy tej grupy. Wynikiem wspólnych ustaleń powinien być katalog dopuszczalnych powodów zawieszenia kształcenia. Decyzję o pozostawieniu tego w gestii podmiotu albo podmiotów prowadzących szkołę doktorską (w porozumieniu z samorządem doktorantów) podjęto z uwagi na znaczenie autonomii w sektorze szkolnictwa wyższego i nauki, ale przede wszystkim, aby rozwiązania wypracowane wewnątrz szkoły doktorskiej rzeczywiście odpowiadały na potrzeby doktoratów danej szkoły. Warto jednak wskazać, że mimo posiadanej autonomii podmiot prowadzący szkołę

				doktorską powinien określić te warunki w sposób zgodny z prawem i zapewniający sprawiedliwe traktowanie wszystkich doktorantów.
24			Należy przedłużyć termin określony w art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN do 24 miesięcy (przyczyny zawieszenia mogą wymagać dłuższego okresu zawieszenia kształcenia) lub wykreślić ten termin – doktorant nie będzie pobierał w tym okresie stypendium doktoranckiego.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Podjęto decyzję o wydłużeniu maksymalnego okresu zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej. Doktorant będzie mógł zawiesić kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej na okres nieprzekraczający łącznie 24 miesięcy w całym okresie kształcenia.
25	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 1 pkt 3	Warte rozważenia jest wprowadzenie na gruncie PSWiN mechanizmów odwoławczych w procedurze ubiegania się o zawieszenie kształcenia – stosowania w takiej sytuacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) lub wewnętrznych mechanizmów odwoławczych.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Zgodnie z przepisami regulamin szkoły doktorskiej powinien zawierać szczegółowe zasady dotyczące kształcenia, w tym warunki i tryb jego zawieszania. W związku z tym to regulamin szkoły doktorskiej powinien określać procedurę odwoławczą w sprawach dotyczących zawieszania kształcenia przez doktorantów. Mając na uwadze autonomię podmiotów prowadzących szkoły doktorskie w zakresie określania warunków odbywania kształcenia, należy przyjąć, że propozycja, aby tryb odwoławczy w sprawach związanych z zawieszeniem kształcenia uregulować na gruncie przepisów PSWiN, nie jest właściwa.
26	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych	art. 1 pkt 3	Czy uczelnia będzie musiała sama doprecyzować możliwy czas, na jaki doktorant może zawiesić jednorazowo kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej (np. 6 miesięcy, 12 miesięcy) z jednoczesnym warunkiem, że czas ten nie może wynosić więcej niż 12 miesięcy w całym okresie kształcenia?	UWAGA WYJAŚNIONA Tak, podmiot albo podmioty prowadzące szkołę doktorską będą mogły same doprecyzować dopuszczalny okres, na jaki doktorant będzie mógł zawiesić jednorazowo kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej.
27	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich	art. 1 pkt 4 lit. a	Art. 1 pkt 4 lit. a proponuje się rozszerzyć o zmianę ust. 1 w art. 209 PSWiN przez nadanie mu brzmienia: „1. Doktorant nieposiadający stopnia doktora lub równorzędnego, uzyskanego w kraju lub za granicą, otrzymuje stypendium doktoranckie.”. Uzasadnienie: Dodanie do art. 209 ust. 1 PSWiN wyrazów: „lub równorzędnego, uzyskanego w kraju lub za granicą” doprecyzowałoby, że stypendium doktoranckiego nie może otrzymywać doktorant, który uzyskał stopień doktora za granicą. W obecnym stanie prawnym powyższa kwestia nie jest precyzyjnie uregulowana. Pojawiają się więc uzasadnione wątpliwości, czy przepis dotyczy osób, które uzyskały stopień doktora lub równoważny za granicą. Należy zwrócić uwagę,	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Kwestia posiadania stopnia doktora uzyskanego za granicą jest już regulowana przez przepisy dotyczące uznawania stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki, a zatem nie wymaga odrębnego doprecyzowania w art. 209 ust. 1 PSWiN. Brak jest podstaw do przyjęcia, że pojęcie „stopnia doktora”, którym posługuje się ten przepis, odnosi się wyłącznie do stopni nadawanych w Polsce. Ponadto wskazanie w uwadze art. 93 ust. 8 PSWiN nie przesądza o konieczności analogicznej regulacji w art. 209 PSWiN. Przepis dotyczący świadczeń dla studentów został skonstruowany odmiennie, a sam fakt, że ustawodawca użył sformułowania „uzyskany w kraju lub za granicą”, nie oznacza automatycznie luki w art. 209 ust. 1 PSWiN.

			że w przypadku stypendiów z funduszu stypendialnego dla studentów taka regulacja znajduje się w art. 93 ust. 8 PSWiN.	Niezależnie od powyższego, proponowana zmiana ma charakter doprecyzowujący i wykracza poza zakres przedmiotowy projektowanej ustawy.
28	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 1 pkt 4 lit. a	W art. 1 pkt 4 lit. a projektu proponuje się zmianę brzmienia projektowanego art. 209 ust. 1a PSWiN na: <i>„1a. Stypendium doktoranckie nie przysługuje doktorantowi:</i> <i>1) którego kształcenie w szkole doktorskiej wiąże się z obowiązkiem zatrudnienia w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską:</i> <i>a) na podstawie umowy o pracę <u>oraz</u></i> <i>b) z wynagrodzeniem, którego wysokość przekracza wysokość wynagrodzenia profesora;</i> <i>2) <u>w okresie spełniania warunków</u> do nabycia prawa do świadczeń określonych w:</i> <i>a) ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501) <u>lub</u></i> <i>b) ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 257 i 620);</i> <i>3) w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej:</i> <i>a) z powodu przebywania na urlopie wychowawczym <u>albo</u></i> <i>b) o którym mowa w art. 204 ust. 3 pkt 2, z wyłączeniem zawieszenia z powodu niezdolności doktoranta do <u>pracy</u> w okresie poprzedzającym okres przysługiwania zasiłku chorobowego.”.</i> Uzasadnienie: Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponuje się zastąpienie przecinków spójnikami. W przypadku pkt 1 powinna zachodzić koniunkcja, czyli zarówno warunek określony w lit. a jak i b muszą być jednocześnie spełnione. W przypadku pkt 2 stypendium doktoranckie nie powinno przysługiwać, jeśli co najmniej jedno prawo do świadczeń zostało przez doktoranta nabyte (alternatywa łączna), natomiast w przypadku pkt 3 powinna zostać zastosowana alternatywa rozłączna, ponieważ doktorant we wniosku wskazuje podstawę zawieszenia, która warunkuje okres zawieszenia. Proponuje się również doprecyzowanie, że stypendium doktoranckie nie przysługuje doktorantowi wyłącznie	UWAGA UWZGLĘDNIONA
29	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich			

			w okresie posiadania uprawnienia do świadczeń określonych w przepisach wskazanych w pkt 2. Dodatkowo celem ujednolicenia terminologii sugeruje się zmianę terminu „niezdolność doktoranta do odbywania kształcenia” na „niezdolność doktoranta do pracy” celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych. Należy zauważyć, że lekarz, wystawiając zaświadczenie w systemie teleinformatycznym ZUS, stwierdza czasową niezdolność do pracy, a nie odbywania kształcenia, zgodnie z art. 55 ustawy zasiłkowej, która stanowi podstawę do zawieszenia kształcenia. W związku z tym sugeruje się przyjęcie, że niezdolność doktoranta do pracy jest jednoznaczna z niezdolnością odbywania kształcenia, natomiast niezdolność do odbywania kształcenia nie wyklucza zdolności do podejmowania pracy, co ma miejsce w przypadku np. realizacji staży naukowych niezwiązanych z indywidualnym planem badawczym.	
30	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 1 pkt 4 lit. b	Sugeruje się rozszerzenie projektowanego art. 209 ust. 3 PSWiN w taki sposób, aby okresy wypłacania stypendium w trakcie zawieszenia kształcenia z powodu niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia w okresie poprzedzającym okres przysługiwania zasiłku chorobowego nie wliczały się do maksymalnego okresu 4 lat otrzymywania stypendium doktoranckiego w szkołach doktorskich wynikającego z art. 209 ust. 2 PSWiN. W przypadku bowiem wliczania do ww. okresu 4 lat okresów wypłacania stypendium w trakcie zawieszenia kształcenia z powodu niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia w okresie poprzedzającym okres przysługiwania zasiłku chorobowego ponownie wystąpi sytuacja mająca miejsce w obecnym stanie prawnym. Mianowicie stypendium będzie wypłacane w trakcie zawieszenia, a zatem limit 4 lat wypłacania stypendium wyczerpie się przed zakończeniem pełnego okresu kształcenia.	UWAGA UWZGLĘDNIONA Podzielono argumentację dotyczącą konieczności zapewnienia jednoznacznych zasad ustalania okresu pobierania stypendium doktoranckiego. W celu wyeliminowania wskazanych wątpliwości projekt zostanie doprecyzowany przez wskazanie, że w okresie zawieszenia kształcenia okres pobierania stypendium doktoranckiego za czas niezdolności do odbywania kształcenia poprzedzający okres pobierania zasiłku chorobowego, nie będzie wliczany do 4-letniego okresu pobierania stypendium doktoranckiego, o którym mowa w art. 209 ust. 2 PSWiN. Przyjęcie takiego rozwiązania eliminuje potrzebę wprowadzania dodatkowego obowiązku raportowania do systemu POL-on informacji umożliwiających rozliczanie pierwszych 33 dni niezdolności do odbywania kształcenia. Rozwiązanie to upraszcza sposób ustalania okresów pobierania stypendium oraz okresów zawieszenia, a jednocześnie uwzględnia fakt, że zawieszenie kształcenia następuje na wniosek doktoranta i może zostać udzielone w różnym momencie oraz na różny okres. Jednocześnie należy podkreślić, że przypadki pobierania zasiłku chorobowego będą miały charakter incydentalny i będą dotyczyły przede wszystkim długotrwałych niezdolności do odbywania kształcenia. Przyjęte rozwiązanie

				zapewni prawidłowe rozliczanie okresu pobierania stypendium doktoranckiego bez konieczności rozszerzania zakresu danych przekazywanych do systemu POL-on.
31	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych	art. 1 pkt 4 lit. c	Czy w przypadku krótkotrwałych zwolnień lekarskich, bez zawieszenia kształcenia przez pierwsze 33 dni/14 dni (w przypadku osób powyżej 50. roku życia) będzie konieczność wypłacania wynagrodzenia za czas choroby (art. 92 Kodeksu pracy), które stanowi koszt pracodawcy, w tym przypadku szkoły doktorskiej?	UWAGA WYJAŚNIONA Tak, wówczas będą stosowane takie same zasady jak w przypadku wynagrodzenia za pracę. Tym samym w okresie niezdolności do odbywania kształcenia w szkole doktorskiej wskazanym przepisami (chodzi o okres nieprzekraczający łącznie 33 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku doktorantów, którzy ukończyli 50 lat, limit ten wynosi 14 dni), podmiot prowadzący szkołę doktorską wypłaci stypendium. Po upływie tych okresów doktorantowi będzie przysługiwał zasiłek chorobowy finansowany przez ZUS.
32	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	art. 1 pkt 4 lit. c	Sygnalizujemy konieczność uzupełnienia treści dodawanego ust. 5a w art. 209, obok przywołania przepisów Kodeksu pracy, o wskazanie ustawy zasiłkowej. Co do zasady bowiem prawo do zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa i ich wysokość ustalone są na podstawie przepisów ustawy zasiłkowej. Zwracamy uwagę także na uzasadnienie projektowanej zmiany ww. przepisów (str. 8, drugi akapit), zgodnie z którym do doktorantów niezdolnych do kształcenia będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu pracy o wynagrodzeniu przysługującym w okresie czasowej niezdolności do pracy. Za czas niezdolności do odbywania kształcenia przepis ten będzie stanowił podstawę do ustalenia wysokości stypendium doktoranckiego wypłacanego przez podmiot prowadzący szkołę doktorską, a następnie – do zasiłku chorobowego. W przytoczonym fragmencie uzasadnienia wskazano, że „następnie zasiłek chorobowy wypłacany będzie przez ZUS.” Mając jednak na uwadze art. 61 ustawy zasiłkowej oraz przedstawiony projekt zmian regulacji dotyczących doktorantów, zwracamy uwagę, że do ustalania doktorantowi uprawnień do zasiłków, ich wysokości oraz wypłaty tych zasiłków uprawniony będzie podmiot prowadzący szkołę doktorską – jeżeli zgłasza do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Projektowany art. 209 ust. 1b PSWiN reguluje wyłącznie zasady ustalania wysokości stypendium doktoranckiego przysługującego w okresie niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia poprzedzającym okres pobierania zasiłku chorobowego. W tym zakresie zasadne jest odwołanie do art. 92 Kodeksu pracy, który określa zasady ustalania świadczenia przysługującego za początkowy okres niezdolności do pracy. Natomiast prawo do zasiłku chorobowego, jego wysokość oraz zasady wypłaty wynikają bezpośrednio z przepisów ustawy zasiłkowej i będą stosowane do doktorantów na zasadach ogólnych. Nie ma zatem potrzeby zamieszczania w art. 209 ust. 5a dodatkowego odesłania do tej ustawy. Jednocześnie uwaga dotycząca podmiotu wypłacającego zasiłek została uwzględniona na poziomie uzasadnienia projektu. Doprecyzowano, że wypłata zasiłków będzie następowała zgodnie z zasadami określonymi w ustawie zasiłkowej, a więc przez ZUS albo przez płatnika składek uprawnionego do ustalania i wypłaty zasiłków.
33	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich	art. 1 pkt 5	Proponuje się zmianę brzmienia projektowanego art. 216a ust. 1 PSWiN na następujące: „1. Osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1,	UWAGA UWZGLĘDNIONA

			w podmiocie doktoryzującym prowadzącym szkołę zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora.”. Uzasadnienie: W projekcie ustawy znajduje się przepis stanowiący, że „osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1, zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego tę szkołę do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora”. Z treści przepisu nie wynika w sposób jednoznaczny, czy uprawnienie do bezpłatnego korzystania z infrastruktury ma przysługiwać osobie, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej wyłącznie w tożsamym podmiocie, w którym złożyła wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Choć przypadki złożenia wniosku w innym podmiocie niż ukończona szkoła doktorska nie są częste, to w obecnym stanie prawnym jest to możliwe i bywa wykorzystywane w praktyce przez doktorantów. Wydaje się zasadnym, aby ta kwestia była doprecyzowana w przepisie i żeby uprawnienie to przysługiwało jedynie w przypadku złożenia wniosku w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską. Analogiczna regulacja jest zawarta w art. 182 ust. 4 PSWiN w odniesieniu do uregulowania uprawnienia do prowadzenia postępowania bez wnoszenia opłat, jeśli osoba ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej prowadzonej przez ten podmiot.	
34	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych	art. 1 pkt 5	Proponuje się zmianę brzmienia projektowanego art. 216a ust. 1 PSWiN na następujące: „1. Osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek, spełniający wymagania, o których mowa w art. 189 ust. 1 zdanie drugie, zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego tę szkołę do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora.”. Podmiot doktoryzujący może odmówić wszczęcia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, na podstawie art. 189 ust. 2 PSWiN, jeżeli osoba, która złożyła wniosek o wszczęcie tego postępowania, nie spełnia wymagań	UWAGA WYJAŚNIONA Należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 191 ust. 2 PSWiN na postanowienie o odmowie dopuszczenia do obrony rozprawy doktorskiej przysługuje zażalenie do Rady Doskonałości Naukowej. Powodem tym jest najczęściej niespełnienie wskazanych warunków. W przypadku niezłożenia przez kandydata do stopnia doktora w przewidzianym terminie zażalenia do Rady Doskonałości Naukowej na postanowienie o odmowie dopuszczenia do obrony rozprawy doktorskiej albo utrzymania w mocy przez Radę Doskonałości Naukowej postanowienia o odmowie dopuszczenia do obrony rozprawy doktorskiej podmiot doktoryzujący jest zobowiązany wydać decyzję o odmowie

			określonych w art. 186 ust. 1 pkt 1–3 albo ust. 2 PSWiN albo wymagania, o którym mowa w art. 189 ust. 1 zdanie drugie PSWiN. Nie byłoby więc zasadne umożliwianie prawa do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego tę szkołę do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora doktorantowi, który nie spełnił wymagań ustawowych dotyczących wszczęcia przedmiotowego postępowania, np. poprzez brak dołączenia do wniosku rozprawy doktorskiej wraz z pozytywną opinią promotora lub promotorów.	nadania stopnia doktora kończąca postępowanie i rozstrzygającą sprawę co do istoty. Tym samym, osoba, która nie zostanie dopuszczona do wszczęcia postępowania, nie będzie mogła korzystać z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu.
35	Konferencja Rektorów Uczelni Kształcących Nauczycieli i Pedagogów „KRUPed”	art. 1 pkt 5	W zakresie zasad korzystania przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i przygotowują się do obrony rozprawy doktorskiej, z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską – opisywanych w art. 216a PSWiN – warto rozważyć status doktoranta po złożeniu rozprawy doktorskiej w myśl przepisów PSWiN. Zgodnie z dotychczasowym przepisem art. 204 ust. 1 PSWiN złożenie rozprawy skutkuje zakończeniem kształcenia w szkole doktorskiej i utratą statusu doktoranta, a co za tym idzie – uprawnień do korzystania z infrastruktury badawczej, kontynuowania badań itp. Należy zauważyć, że proponowany w projekcie przepis wywołuje komplikacje prawne, organizacyjne i finansowe nie tylko dla samego doktoranta, ale również dla podmiotów prowadzących szkoły doktorskie. Na tej podstawie proponowany przepis stwierdzający, że „osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek o którym mowa w art. 189 ust 1 PSWiN, zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego tę szkołę do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora”, wydaje się być nieuzasadniony. Jeżeli stwierdzamy zgodnie z art. 204 ust. 1 PSWiN, że po złożeniu rozprawy dana osoba utraciła status doktoranta, to na jakiej podstawie podmiot prowadzący szkołę doktorską ma być zobowiązany do udostępniania swojej infrastruktury badawczej i informatycznej? Takie rozwiązanie wydaje się być wątpliwe. Rozwiązaniem tego problemu może być dodatkowy przepis w art. 204 PSWiN stwierdzający, że osoba która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej, zachowuje status doktoranta przez okres maksymalnie 6 miesięcy od dnia złożenia rozprawy	UWAGA WYJAŚNIONA Nie jest zasadne utrzymywanie statusu doktoranta przez osobę, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek o wszczęcie postępowania awansowego, przez okres 6 miesięcy. Należy pamiętać, że status doktoranta jest ściśle powiązany z procesem kształcenia w szkole doktorskiej, co wiąże się bezpośrednio z pewnymi uprawnieniami, ale i licznymi obowiązkami. Doktoranci są uczestnikami wielu procesów w systemie szkolnictwa wyższego i nauki, jak uczestnictwo w samorządzie doktoranckim, w kolegium elektorów, ciałach przedstawicielskich jak np. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Należy mieć na uwadze, że utrzymywanie statusu doktoranta po zakończeniu kształcenia w szkole doktorskiej mogłoby budzić wątpliwości co do jego gotowości do przystąpienia do postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i opóźniać ten proces. Tymczasem należy dążyć do tego, aby postępowanie zostało przeprowadzone jak najszybciej po zakończeniu kształcenia w szkole doktorskiej. Ponadto, z uwagi na to, że status doktoranta wiąże się z określonym katalogiem praw i obowiązków dotyczących kształcenia w szkole doktorskiej, po zakończeniu kształcenia brak jest podstaw do dalszego utrzymywania tego statusu wyłącznie w celu zapewnienia dostępu do infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Zmiana dotycząca przyznania osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, prawa do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących te szkoły do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora

			doktorskiej, nie dłużej jednak niż do dnia uzyskania stopnia doktora, który upoważnia ją do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu, w którym osoba ta ukończyła szkołę doktorską. Przepis taki pozwoli na korzystanie z infrastruktury badawczej podmiotu, przygotowywanie się do obrony, a także kontynuowanie badań do momentu obrony rozprawy doktorskiej przez doktoranta, a z punktu widzenia jednostki naukowej określa jasny horyzont czasowy takiego rozwiązania.	ma na celu umożliwienie bezproblemowego i stosunkowo szybkiego przygotowania się do obrony rozprawy doktorskiej. Osoby te będą mogły także dokończyć badania naukowe, do których często jest niezbędny dostęp do ww. infrastruktury. W celu realizacji tego zamierzenia wystarczające jest wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania. Nie jest natomiast konieczne utrzymanie statusu doktoranta.
36	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	art. 3	Analiza projektowanej w art. 3 zmiany ustawy zasiłkowej nie wyjaśnia, czy do ustalania podstawy wymiaru zasiłków przysługujących doktorantom zastosowanie znajdzie art. 38 nowelizowanej ustawy zasiłkowej w zakresie ustalania przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, tj. czy podstawa wymiaru zasiłku będzie pomniejszana za miesiące, w których wystąpiła niezdolność do pracy, czy też uzupełniana do minimalnej kwoty, którą otrzymuje doktorant. Proponujemy doprecyzowanie projektowanych przepisów o tę kwestię. Zwracamy uwagę także na uwzględnienie konieczności zmiany zakresu wniosku, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 grudnia 2015 r. w sprawie zakresu informacji o okolicznościach mających wpływ na prawo do zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub ich wysokość oraz dokumentów niezbędnych do przyznania i wypłaty zasiłków (Dz. U. z 2025 r. poz. 616, z późn. zm.) – jeżeli do wypłaty zasiłku chorobowego doktoranta na podstawie przepisu art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a nowelizowanej ustawy zasiłkowej zobowiązany będzie ZUS. Wdrożenie projektowanych zmian ustawowych wymaga zmiany formularzy wniosków udostępnianych przez ZUS, których zakres jest uwarunkowany treścią ww. rozporządzenia, bądź utworzenia nowego formularza. Niezależnie od powyższego, niezbędne jest uregulowanie w projekcie zmian następujących kwestii: 1) podlegania przez doktoranta innym ubezpieczeniom w okresie zawieszenia kształcenia – na przykład ubezpieczeniu społecznemu rolników, a zatem czy z tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników doktorant będzie mógł ubiegać się o świadczenia;	UWAGA WYJAŚNIONA Projekt został doprecyzowany w zakresie ustalania podstawy wymiaru zasiłku dla doktorantów. W przypadku obniżenia lub braku stypendium z przyczyn usprawiedliwionych, w szczególności z powodu choroby, podstawa wymiaru zasiłku będzie uzupełniana do pełnej kwoty stypendium doktoranckiego przysługującego w danym okresie. W odniesieniu do kwestii podlegania przez doktoranta innym ubezpieczeniom społecznym w okresie zawieszenia kształcenia, na przykład ubezpieczeniu społecznemu rolników, należy wyjaśnić, że projektowane przepisy nie wyłączają stosowania przepisów regulujących zbiegi tytułów ubezpieczeniowych. Ewentualne podleganie innym ubezpieczeniom będzie oceniane na podstawie właściwych przepisów prawa. W odniesieniu do problemu podniesionego w pkt 2 należy przede wszystkim wskazać, że został wydłużony maksymalny czas zawieszenia kształcenia do 24 miesięcy, przy czym okres ten nie musi być wykorzystywany jednorazowo. Szczegółowe zasady zawieszenia, w tym możliwość określenia minimalnego okresu zawieszenia, będą należały do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Jednocześnie należy wyjaśnić, że kształcenie może zostać zawieszone również w okresie niezdolności do odbywania kształcenia. W przypadku długotrwałej choroby doktorant będzie mógł wystąpić z wnioskiem o zawieszenie kształcenia na zasadach określonych w projektowanych przepisach. Należy również zwrócić uwagę, że kwestia dotycząca wysokości stypendium doktoranckiego w okresie poprzedzającym nabycie prawa do zasiłku chorobowego została uregulowana w projekcie ustawy przez dodanie w art. 209 PSWiN ust. 1b. Zgodnie z projektowanym

			2) zawieszenia kształcenia następującego w okresach miesięcznych, czy też innych – projektowane zmiany zakładają 12-miesięczny okres zawieszenia kształcenia; z tego z kolei wynika kwestia wysokości stypendium doktoranckiego, mianowicie czy stypendium to będzie pomniejszanie proporcjonalnie do okresu zawieszenia kształcenia, jeżeli okres tego zawieszenia będzie krótszy niż miesiąc; poruszone zagadnienie ma istotny wpływ na ustalenie podstawy wymiaru przysługujących doktorantom zasiłków – nie zostało także określone, czy w okresie niezdolności do pracy kształcenie może zostać zawieszone; 3) ustalenia kodu przerwy świadczenia wykazywanego w raporcie ZUS RSA w okresie zawieszenia kształcenia doktoranta; aktualnie obowiązujące rozporządzenie zawiera kod przerwy/świadczenia 151 (okres usprawiedliwionej nieobecności bez prawa do wynagrodzenia lub zasiłku); konieczne jest rozstrzygnięcie, czy do celów wykazania przez podmiot prowadzący szkołę doktorską przedmiotowej przerwy będzie wykazywany ten kod, czy też przewidziane jest wprowadzenie nowego kodu w tym zakresie; ma to istotne znaczenie w kontekście weryfikowania zmian w trakcie wypłacanego świadczenia z innego tytułu.	przepisem, w okresie niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, poprzedzającym okres przysługiwania zasiłku chorobowego, doktorantowi przysługuje prawo do stypendium doktoranckiego w wysokości i na zasadach określonych dla wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy. Natomiast jeżeli chodzi o uwagę nr 3, to kwestia w niej poruszona nie dotyczy właściwości i zakresu działania ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. Kod przerwy świadczenia wykazywanego w raporcie ZUS RSA zostanie ustalony w późniejszym terminie.
37	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich	art. 6	W art. 6 proponuje się dodanie ust. 2 w brzmieniu: <i>„2. Do zmiany regulaminu szkoły doktorskiej, o której mowa w ust. 1, przepisów określonych w art. 205 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.”.</i> Uzasadnienie: Zgodnie z art. 7 projektu wejście w życie ustawy planowane jest z dniem 1 stycznia 2026 r. Podmioty prowadzące szkoły doktorskie otrzymają 6 miesięcy na dostosowanie przepisów wewnętrznych, w tym regulaminu szkoły doktorskiej, od dnia wejścia w życie ustawy (art. 6 projektu). Zgodnie natomiast z art. 205 ust. 2 i 5 PSWiN zmiana regulaminu szkoły doktorskiej uchwalana jest przez senat albo radę naukową co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego. Ponieważ rok akademicki rozpoczyna się z dniem 1 października (zgodnie z art. 66 PSWiN), podmioty prowadzące szkoły doktorskie mogą dokonać zmiany regulaminu najpóźniej do końca kwietnia 2026 r., tak aby	UWAGA UWZGLĘDNIONA

			zmiany obowiązywały od kolejnego roku akademickiego (w tym przypadku 2026/2027). W związku z tym dostosowanie regulaminu powinno nastąpić w terminie 4, a nie 6 miesięcy. Termin ten może być niewystarczający na wprowadzenie zmian. W związku z powyższym proponuje się jednorazowe wyłączenie terminu określonego w art. 205 ust. 2 PSWiN.	
38	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 6 pkt 1	W art. 6 projektu proponuje się uzupełnienie pkt 1 przez nadanie mu brzmienia: <i>„1) podmioty prowadzące szkoły doktorskie dostosują regulaminy tych szkół do wymagań określonych w art. 205 ust. 1 pkt 2a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 6 miesięcy od jej wejścia w życie;”.</i> Uzasadnienie: Zgodnie z art. 7 projektu wejście w życie ustawy planowane jest z dniem 1 stycznia 2026 r. Podmioty prowadzące szkoły doktorskie otrzymają 6 miesięcy na dostosowanie przepisów wewnętrznych, w tym regulaminu szkoły doktorskiej, od dnia wejścia w życie ustawy (art. 6 projektu). Zgodnie natomiast z art. 205 ust. 2 i 5 PSWiN zmiana regulaminu szkoły doktorskiej uchwalana jest przez senat albo radę naukową co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego. Ponieważ rok akademicki rozpoczyna się z dniem 1 października (zgodnie z art. 66 PSWiN), podmioty prowadzące szkoły doktorskie mogą dokonać zmiany regulaminu najpóźniej do końca kwietnia 2026 r., tak aby zmiany obowiązywały od kolejnego roku akademickiego (w tym przypadku 2026/2027). W związku z tym dostosowanie regulaminu powinno nastąpić w terminie 4, a nie 6 miesięcy. Termin ten może być niewystarczający na wprowadzenie zmian. W związku z powyższym proponuje się jednorazowe wyłączenie terminu określonego w art. 205 ust. 2 PSWiN.	UWAGA KIERUNKOWO UWZGLĘDNIONA W art. 8 (poprzednio art. 6) proponuje się dodanie ust. 2 w brzmieniu: <i>„2. Do zmiany regulaminu szkoły doktorskiej w trybie określonym w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 205 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.”.</i>
39	Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego	art. 6 pkt 2	Określenie użyte w art. 6 pkt 2 ustawy zmieniającej jest niespójne z dodawanym art. 216a ust. 1, ponieważ nie wskazuje, że obejmuje tylko osoby oczekujące na zakończenie procedury nadania stopnia, a nie wszystkich, którzy ukończyli szkołę doktorską. Rada proponuje ujednolicenie tych określeń.	UWAGA UWZGLĘDNIONA
40	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	art. 7	Sygnalizujemy, że realizacja ustawy w terminie zaproponowanym w projekcie nie jest możliwa. Wdrożenie	UWAGA UWZGLĘDNIONA Proponuje się, aby wejście w życie zmiany nastąpiło po

			projektowanych regulacji wymagało będzie odpowiedniej modyfikacji eksploatowanych przez ZUS systemów informatycznych, co oznacza konieczność uwzględnienia co najmniej 9-miesięcznego okresu <i>vacatio legis</i> .	upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia. Tym samym, zostanie uwzględniony czas na dostosowanie systemów informatycznych ZUS.
41	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych	OSR pkt 6	Jak wskazano w ocenie skutków regulacji w części źródło finansowania „<i>Zakłada się, że wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Nie przewiduje się zwiększenia wydatków w ramach części 28 – Szkolnictwo wyższe i nauka budżetu państwa.</i>”. Jak zatem traktować wypłatę świadczeń chorobowych w postaci zasiłku chorobowego z jednoczesną możliwością odebrania przez doktoranta stypendiów, które zostały wstrzymane na czas zasiłku i mogą zostać wypłacone w okresie przedłużonego terminu złożenia rozprawy?	UWAGA WYJAŚNIONA Proponowana zmiana nie powoduje znacznych skutków finansowych – zwiększenia wydatków – dla podmiotów prowadzących szkoły doktorskie. Należy mieć na uwadze, że wstrzymanie wypłaty stypendiów następuje wyłącznie w przypadku zawieszenia kształcenia. Po wznowieniu kształcenia doktorant ma prawo do pobierania stypendium w „pozostałym czasie”, nieprzekraczającym 4 lat kształcenia. Tym samym, koszt stypendium doktoranckiego wypłacanego danemu doktorantowi przez podmiot prowadzący szkołę doktorską nie zwiększy się, ale zostanie przesunięty w czasie. Natomiast po upływie 33 dni zwolnienia lekarskiego doktorantowi będzie wypłacany zasiłek chorobowy ze środków FUS. W tym czasie podmiot prowadzący szkołę doktorską nie będzie więc ponosił ciężaru wypłaty stypendium doktoranckiego, który ewentualnie zostanie poniesiony w przypadku przedłużenia kształcenia w szkole doktorskiej.
42	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	dodatkowa propozycja legislacyjna	Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych sugeruje się dostosowanie brzmienia art. 203 ust. 1 PSWiN poprzez dodanie obligatoryjnej przesłanki skreślenia doktoranta w postaci złożenia przez doktoranta wniosku o zawieszenie kształcenia na podstawie projektowanego art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN na okres przekraczający 12 miesięcy przy jednoczesnym niewywiązywaniu się z obowiązków, o których mowa w art. 207 PSWiN. Wydaje się bowiem, że wymaga wyjaśnienia, czy projektodawca przewiduje obligatoryjne skreślenie doktoranta w przypadku, kiedy doktorant wykorzysta maksymalny okres zawieszenia przy jednoczesnym braku realizacji kształcenia po tym okresie i przedstawianiu na ten czas zwolnień lekarskich poświadczających długotrwałą niezdolność do odbywania kształcenia.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA W odpowiedzi na zastrzeżenia zgłaszane w toku uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, zdecydowano się wydłużyć maksymalny termin zawieszenia kształcenia przez doktoranta do 24 miesięcy. Równocześnie w projekcie nie przewiduje się wprowadzenia obligatoryjnej przesłanki skreślenia doktoranta z listy doktorantów w przypadku wykorzystania maksymalnego okresu zawieszenia kształcenia. Samo złożenie wniosku o zawieszenie kształcenia ani wykorzystanie dopuszczalnego okresu zawieszenia nie powinno automatycznie skutkować skreśleniem z listy doktorantów. Podmiot prowadzący szkołę doktorską, rozpatrując wniosek o zawieszenie, powinien uwzględniać okoliczności konkretnej sprawy, w tym dotychczasowy okres zawieszenia, i nie wyrazić zgody na zawieszenie prowadzące do przekroczenia maksymalnego okresu określonego w ustawie. Natomiast w przypadku niewywiązywania się z obowiązków, o których mowa w art. 207 PSWiN, lub w przypadku niezadowolających postępów w przygotowaniu rozprawy

				doktorskiej doktorant już na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, tj. art. 203 ust. 2 PSWiN, może zostać skreślony z listy doktorantów. Ocena stanu prac nad rozprawą doktorską i wywiązywania się z obowiązków doktoranta należy jednak do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską.
43	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	dodatkowa propozycja legislacyjna	W art. 1 projektu proponuje się wprowadzenie zmiany polegającej na dodaniu w PSWiN art. 211a w brzmieniu: „Art. 211a. 1. Doktorant, który znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji życiowej, może otrzymać zapomogę. Przepis art. 92 ust. 2 stosuje się odpowiednio. 2. Zapomogę, o której mowa w ust. 1, przyznaje się na zasadach określonych przez rektora uczelni, dyrektora instytutu PAN, dyrektora instytutu badawczego lub dyrektora instytutu międzynarodowego, w których jest prowadzona szkoła doktorska, w uzgodnieniu z właściwym organem samorządu doktorantów.”. Uzasadnienie: W obecnym stanie prawnym doktoranci stanowią jedyną grupę w społeczności akademickiej pozbawioną prawa do zapomogi w związku ze znajdowaniem się przejściowo w trudnej sytuacji życiowej. Pracownicy mogą otrzymać takie świadczenie w ramach Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, natomiast studenci – w ramach pomocy materialnej zgodnie z art. 86 ust. 1 pkt. 3 PSWiN. Sytuacja ta jest niekorzystna dla osób rozpoczynających karierę naukową. Brak wsparcia w przypadku trudnej sytuacji życiowej może stanowić powód do rezygnacji z kontynuacji kariery naukowej, a tym samym do odpływu talentów z systemu szkolnictwa wyższego i nauki.	UWAGA WYJAŚNIONA Kwestia przyznawania zapomóg doktorantom została uregulowana poprzez dodanie art. 209a PSWiN. Przepisy te weszły w życie 27 marca 2026 r. i umożliwiają przyznawanie doktorantom zapomogi w związku z przejściowym znalezieniem się w trudnej sytuacji życiowej. Tym samym zrealizowano postulat zapewnienia doktorantom wsparcia analogicznego do funkcjonującego w odniesieniu do studentów oraz pracowników uczelni.
44	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich			
45	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	dodatkowa propozycja legislacyjna	W art. 1 projektu proponuje się zmianę brzmienia art. 214 PSWiN na: „Art. 214. Osobie legitymującej się legitymacją doktoranta przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej.”. Uzasadnienie: Proponowana zmiana ma na celu zrównanie uprawnień doktorantów z uprawnieniami studentów do korzystania z ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Zmiana w tym zakresie od wielu lat postulowana	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Przepis w art. 214 PSWiN reguluje prawo jednostek samorządu terytorialnego do przyznawania ulg na przejazdy transportem miejskim dla osób posiadających legitymację doktoranta. Pozwala on jednak na zachowanie autonomii jednostek samorządu terytorialnego, które samodzielnie decydują, czy taką ulgę przyznać czy też nie. W przypadku przyznania ulgi decydują także o jej wysokości, co oznacza, że niektóre jednostki samorządu terytorialnego mogą oferować doktorantom nawet większe ulgi niż studentom. Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa
46	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich			

			jest przez Krajową Reprezentację Doktorantów. W obecnym stanie prawnym właściwa jednostka samorządu terytorialnego podejmuje decyzję w zakresie przyznania ulgi doktorantom, co różnicuje ich sytuację w zależności od miejsca realizacji kształcenia, a także rodzi wiele komplikacji w związku z mobilnością doktorantów, ograniczając tym samym ich rozwój.	Wyższego wynika, że większość jednostek samorządu terytorialnego przyznaje doktorantom ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Niezależnie od powyższego narzucenie jednostkom samorządu terytorialnego takiego obowiązku wiązałoby się z dodatkowymi skutkami finansowymi obciążającymi ich budżety.
47	Krajowa Reprezentacja Doktorantów	dodatkowa propozycja legislacyjna	Postulatem Krajowej Reprezentacji Doktorantów niezmiennie pozostaje utrzymanie statusu doktoranta po ukończeniu kształcenia w szkole doktorskiej, z wyłączeniem prawa do stypendium. Byłoby to systemowe rozwiązanie, które stanowiłoby odpowiedź na problemy związane m.in. z ubezpieczeniami społecznymi w tym kłopotliwym dla doktoranta okresie. W związku z tym kompromisową zmianą proponowaną przez Krajową Reprezentację Doktorantów jest modyfikacja polegająca na ukształtowaniu art. 216a PSWiN w sposób następujący: <i>„Art. 216a. Osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1, zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego tę szkołę na zasadach dotyczących doktorantów, chyba że określi je senat albo rada naukowa w drodze uchwały.”.</i> Ponadto należałoby uzupełnić tę regulację o przepis stanowiący, iż osoby te mają prawo dalszego posługiwania się legitymacją doktoranta oraz stosuje się do nich odpowiednio art. 210–214 i art. 360 ust. 2 pkt 1 PSWiN. W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność dalszych prac nad projektem ustawy w celu uwzględnienia postulowanego przez Krajową Reprezentację Doktorantów przedłużenia statusu doktoranta dla osób, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i zachowania praw z tym związanych, z wyłączeniem prawa do stypendium doktoranckiego (za wyjątkiem sytuacji opisanej w art. 209 ust. 8 PSWiN). Utrzymanie statusu doktoranta w takim kształcie miałoby także wpływ na publikowanie wyników badań oraz sam proces ewaluacji dorobku naukowego doktoranta ze względu na dalszą możliwość afiliacji, a więc wskazania jednostki naukowej, z którą doktorant jest formalnie związany. Istotne uzasadnienie dla proponowanego rozwiązania stanowi także sytuacja prawna doktorantów zagranicznych przebywających	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Porównaj stanowisko do uwagi nr 47. Utrzymanie statusu doktoranta przez osobę, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, nie byłoby słuszne. Należy mieć na uwadze, że status doktoranta jest ściśle skorelowany z procesem kształcenia w szkole doktorskiej. Osoba przygotowująca rozprawę doktorską w trybie eksternistycznym nie posiada statusu doktoranta i nie mogłaby go uzyskać, a tym samym korzystać z uprawnień wiążących się z posiadaniem tego statusu, także po wszczęciu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Byłoby to więc rozwiązaniem dyskryminującym dla tej grupy osób. Ponadto należy mieć na uwadze, że wydłużono także okres, na który można udzielić pozwolenia na pobyt doktorantom zagranicznym, w związku z czym zneutralizowano problem możliwych trudności z pobytem czasowym ze względu na przedłużający się czas oczekiwania na obronę rozprawy doktorskiej. Należy przyjąć, że postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora powinno zostać przeprowadzone w możliwie najkrótszym czasie od zakończenia kształcenia w szkole doktorskiej, tak aby osoba, która uzyska ten stopień, mogła jak najszybciej podjąć zatrudnienie m.in. jako pracownik naukowy. Proponowana zmiana dotycząca przyznania osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, prawa do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących te szkoły do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora ma na celu przyspieszenie tego procesu. Osoby te będą mogły dokończyć badania naukowe, do prowadzenia których często jest niezbędny dostęp do ww. infrastruktury. Dla realizacji tego celu

			na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach. Zgodnie z art. 145 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.) zezwolenie to jest udzielane maksymalnie na okres kształcenia w szkole doktorskiej przedłużony o 6 miesięcy. Trzeba więc podnieść, iż regulacja pozwalająca na zachowanie statusu doktoranta w proponowanym kształcie do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora byłaby rozwiązaniem systemowym i wykluczyłaby ryzyko wygaśnięcia podstawy prawnej pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przed zakończeniem tegoż postępowania. Dotychczasowe rozwiązania dotyczące legalności pobytu cudzoziemców są niewystarczające z uwagi na często występującą długotrwałość postępowań o nadanie stopnia doktora. Utrzymanie statusu doktoranta wiąże się także z dostępem do skrzynki pocztowej w domenie uczelni, czy wieloma innymi przywilejami, które są istotne z perspektywy osoby przygotowującej się do obrony.	ustawodawcy nie jest potrzebne utrzymywanie statusu doktoranta po zakończeniu kształcenia w szkole doktorskiej.
48	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	dodatkowa propozycja legislacyjna	W art. 1 projektu proponuje się dodanie zmiany art. 345 ust. 1 PSWiN w brzmieniu: <i>„...) w art. 345 ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu: „10a) informację o zawieszeniu kształcenia, o którym mowa w art. 204 ust. 3, w tym okresy zawieszenia kształcenia z powodu niezdolności doktoranta do pracy z powodu choroby;””.</i>	UWAGA KIERUNKOWO UWZGLĘDNIONA Podzielono argumentację dotyczącą konieczności zapewnienia jednoznacznych zasad ustalania okresu pobierania stypendium doktoranckiego. W celu wyeliminowania wskazanych wątpliwości projekt zostanie doprecyzowany przez wskazanie, że w okresie zawieszenia kształcenia okres pobierania stypendium doktoranckiego za czas niezdolności do odbywania kształcenia poprzedzający okres pobierania zasiłku chorobowego, nie będzie wliczany do 4-letniego okresu pobierania stypendium doktoranckiego, o którym mowa w art. 209 ust. 2 PSWiN. Przyjęcie takiego rozwiązania eliminuje potrzebę wprowadzania dodatkowego obowiązku raportowania do systemu POL-on informacji umożliwiających rozliczanie pierwszych 33 dni niezdolności do odbywania kształcenia. Rozwiązanie to upraszcza sposób ustalania okresów pobierania stypendium doktoranckiego oraz okresów zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, a jednocześnie uwzględnia fakt, że zawieszenie to będzie następowało na wniosek doktoranta i zgoda na nie będzie mogła zostać udzielona w różnych momentach (niekoniecznie od początku okresu przebywania na zwolnieniu lekarskim) oraz na różne
49	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich		Uzasadnienie: W związku z wprowadzonymi zmianami konieczne wydaje się raportowanie w systemie POL-on, wszystkich zawieszeń kształcenia. Informacja ta jest niezbędna do ustalenia, czy dany doktorant posiada uprawnienie do pobierania stypendium. Należy przy tym zwrócić szczególną uwagę, że w przypadku zawieszenia z powodu niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia spowodowanego chorobą projektodawca przewidział rozwiązanie analogiczne jak w przypadku pracowników. Oznaczać to będzie, że przez pierwsze 33 dni choroby (odpowiednio 14 dni w przypadku doktorantów, którzy ukończyli 50. rok życia) w ciągu roku kalendarzowego doktorantowi wypłacane będzie stypendium doktoranckie w kwocie obliczonej na podstawie przepisów	

			art. 92 § 2 Kodeksu pracy. Po przekroczeniu ww. 33 dni doktorant będzie otrzymywał zasiłek chorobowy i w związku z tym utraci prawo do stypendium doktoranckiego. W związku z tym wprowadzenie do systemu POL-on daty i okresu zawieszenia, o których mowa w art. 345 ust. 1 pkt 14 PSWiN, będzie niewystarczające do prawidłowego obliczenia, czy został przekroczony czteroletni okres pobierania stypendium, o którym mowa w art. 209 ust. 2 PSWiN. Należy też zwrócić uwagę, że projektowane rozwiązania będą wymuszać rozliczanie stypendium doktoranckiego w systemie dziennym, a nie miesięcznym, jak było to praktykowane dotychczas.	okresy. Jednocześnie należy podkreślić, że przypadki pobierania zasiłku chorobowego będą miały charakter incydentalny i będą dotyczyły przede wszystkim długotrwałych niezdolności do odbywania kształcenia. Przyjęte rozwiązanie zapewni prawidłowe rozliczanie okresu pobierania stypendium doktoranckiego bez konieczności rozszerzania zakresu danych przekazywanych do systemu POL-on.
50	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	dodatkowa propozycja legislacyjna	Zwracamy uwagę, że na gruncie obecnie obowiązujących przepisów brak jest rozwiązań prawnych pozwalających organom rentowym skutecznie występować do placówek oświatowych z wnioskiem o udzielenie informacji lub pomocy w sprawach świadczeń emerytalno-rentowych, w szczególności rent rodzinnych. W konsekwencji organy rentowe coraz częściej spotykają się z odmową udzielenia odpowiedzi na zapytania związane z przebiegiem procesu kształcenia świadczeniobiorców, co znacznie utrudnia, a w niektórych przypadkach wręcz uniemożliwia, sprawdzenie, czy świadczeniobiorca w dalszym ciągu spełnia warunki do renty rodzinnej. Brak przepisu umożliwiającego pozyskiwanie ze szkół i uczelni informacji w celu weryfikacji uprawnień do rent rodzinnych skutkuje wypłatą renty rodzinnej osobom nieuprawnionym. ZUS prowadzi obecnie prace nad maksymalnym usprawnieniem obsługi spraw z zakresu działalności ustawowej. Jednym z elementów kluczowych dla wprowadzanych usprawnień jest zapewnienie efektywnego mechanizmu pozyskiwania danych z zasobów informatycznych administrowanych przez inne podmioty publiczne. Docelowo założeniem jest zwolnienie klientów ZUS z obowiązku przedstawiania zaświadczeń niezbędnych dla wykazania określonych okoliczności faktycznych. Najefektywniejszym sposobem realizacji ww. założeń jest wprowadzenie rozwiązań prawnych zapewniających możliwość systemowego pozyskiwania przez ZUS wymaganych do spraw danych przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych, bez konieczności składania indywidualnych wniosków. Przepisy pozwalające na	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektowanej ustawy, ale będzie ona przedmiotem analizy pod kątem ewentualnego włączenia do innego projektu procedowanego w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

			pozyskiwanie danych bez konieczności każdorazowego składania wniosków obowiązują już w polskim systemie prawnym. Jako przykład można wskazać art. 46 ust. 2a i art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.) oraz art. 80c ust. 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.). Możliwość pobierania danych przez ZUS w drodze wymiany danych z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych pozwoli na ograniczenie lub wręcz wyeliminowanie czasochłonnego procesu związanego z pozyskiwaniem informacji w trybie wnioskowym, a także zmniejszy obowiązki klientów ZUS. Dotychczasowe regulacje wiążą się z koniecznością prowadzenia korespondencji, osobistą wizytą klienta ZUS w innej publicznej placówce w celu pozyskania wymaganych informacji, angażują zarówno pracowników ZUS, klienta ZUS, jak i podmiot zewnętrzny, do którego wniosek jest kierowany – czyli w tym przypadku odpowiednie ministerstwo oraz poszczególne jednostki oświatowe. Przyjęcie proponowanych rozwiązań odciąży zatem zarówno ministerstwo, jak i placówki podlegające ministerstwu w zakresie wydawania zaświadczeń na potrzeby załatwienia spraw klientów w ZUS. ZUS wielokrotnie postulował o wprowadzenie odpowiednich zmian legislacyjnych w omawianym zakresie, przewidujących m.in. możliwość pozyskiwania przez ZUS ww. danych, zarówno w drodze zapytania kierowanego do szkoły lub uczelni, jak i w drodze pozyskiwania danych z Systemu Informacji Oświatowej oraz z systemu POL-on. Stosowna propozycja zmian legislacyjnych konsultowana była w trybie roboczym z ówczesnym Ministerstwem Edukacji i Nauki. Przygotowany przez ZUS projekt zmian obejmuje nie tylko przepisy umożliwiające pozyskiwanie danych istotnych z punktu widzenia świadczeń emerytalno-rentowych, ale również innych danych istotnych dla ZUS w innych obszarach działalności. Projekt zawiera również szczegółowe uzasadnienie co do zasadności pozyskiwania określonych danych przez ZUS. Na gruncie przekazanych przez Ministra Edukacji i Nauki wyjaśnień w trakcie opiniowania projektu ustawy o zmianie	
--	--	--	--	--

			ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw (UD199), w zakresie właściwości merytorycznej, przekazujemy projekt zmian wraz z uzasadnieniem z prośbą o uwzględnienie w toku prac nad komentowanym projektem ustawy (treść projektu w oddzielnym załączniku).	
TABELA nr II – KONSULTACJE PUBLICZNE				
Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna projektu	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego UWAGA UWZGLĘDNIONA UWAGA CZĘŚCIOWO UWZGLĘDNIONA UWAGA KIERUNKOWO UWZGLĘDNIONA UWAGA WYJAŚNIONA UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA
51	Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności Polskiej Akademii Nauk	uwaga ogólna	Czy w okresie zawieszenia doktorant posiada nadal ubezpieczenie zdrowotne, mimo tego że stypendium nie jest wypłacane? Czy należy taką osobę wyrejestrować z ZUS?	UWAGA WYJAŚNIONA W okresie zawieszenia kształcenia doktorant nadal pozostanie ubezpieczony, ponieważ składka zdrowotna nie będzie częścią składową stypendium. Będzie opłacana przez podmiot prowadzący szkołę doktorską i powiązana ze statusem doktoranta.
52	Komitety Rehabilitacji, Kultury Fizycznej i Integracji Społecznej Polskiej Akademii Nauk	uwagi ogólne	W załączonych materiałach nie ma propozycji zmian do ustawy świadczeniowej oraz do ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1644, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wypadkową”.	UWAGA WYJAŚNIONA W projektowanej ustawie są propozycje zmiany ustawy świadczeniowej oraz ustawy wypadkowej.
53			Brak jest jednoznacznego określenia, czy w ślad za każdą wypłatą świadczenia z tytułu ubezpieczenia dla doktoranta musi być stosowane zawieszenie w procesie kształcenia. Proponowana ustawa ogranicza zawieszenie (poza zawieszeniem z tytułu uprawnień związanych z rodzicielstwem) do 12 miesięcy. Jednak przypadki losowe, jak np. długotrwała choroba, mogą skutkować zwolnieniem lekarskim lub prawem do świadczenia rehabilitacyjnego dłuższego niż 12 miesięcy w okresie 4 lat kształcenia (oczywiście niekiedy z przerwami w niezdolności). Ubezpieczenie obowiązkowe chorobowe i nabycie prawa do świadczeń z tego tytułu uprawnia też do świadczenia z tytułu opieki np. nad członkiem rodziny.	UWAGA CZĘŚCIOWO UWZGLĘDNIONA Nie każda wypłata świadczenia z ubezpieczenia społecznego będzie skutkowała zawieszeniem kształcenia w szkole doktorskiej. Zawieszenie kształcenia będzie następowało wyłącznie na wniosek doktoranta, a w przypadkach określonych w regulaminie szkoły doktorskiej jego uwzględnienie będzie zależało od decyzji podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Tym samym doktorant może pobierać świadczenia z ubezpieczenia społecznego, a jednocześnie jego kształcenie nie musi zostać zawieszone. Przykładowo, w przypadku krótkotrwałej niezdolności do odbywania kształcenia podmiot prowadzący szkołę doktorską może uznać, że nie zakłóca ona toku kształcenia i nie wyrazić zgody na zawieszenie. W takim przypadku za okres objęty zwolnieniem lekarskim doktorantowi będą przysługiwały świadczenia wynikające z przepisów o ubezpieczeniu chorobowym, a nie stypendium doktoranckie.

				Równocześnie podjęto decyzję o wydłużeniu maksymalnego okresu zawieszenia kształcenia. Doktorant będzie mógł zawiesić kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej na okres nieprzekraczający łącznie 24 miesięcy w całym okresie kształcenia.
54	Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk	uwaga ogólna	Proponuje się objęcie doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym z równoczesnym wprowadzeniem zmian w przepisach PSWiN polegających na zniesieniu prawa do stypendium doktoranckiego w przypadku doktoranta, który spełnia warunki do nabycia prawa do świadczeń określonych w ustawie świadczeniowej oraz w ustawie wypadkowej. Taka zmiana jest konieczna dla poprawy ochrony doktorantów, ale wymaga sprawdzenia zgodności z Kodeksem pracy i regulacjami ZUS odnośnie do warunków nabycia prawa do świadczeń w przypadku choroby (przewlekłej czy krótkiej), określenia „wypadku” – czy w trakcie wykonywania pracy doktorskiej (badania, dydaktyka), czy w każdym przypadku.	UWAGA WYJAŚNIONA Projekt przewiduje objęcie doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym oraz odpowiednie dostosowanie przepisów PSWiN, zgodnie z którymi w okresie spełniania warunków do nabycia prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego doktorantowi nie będzie przysługiwało stypendium doktoranckie. W okresie poprzedzającym nabycie prawa do zasiłku doktorantowi będzie przysługiwało stypendium ustalone na zasadach analogicznych do wynagrodzenia za czas choroby, natomiast po upływie tego okresu – zasiłek chorobowy na zasadach określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym. Prawo do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego oraz z ubezpieczenia wypadkowego, a także warunki ich nabycia i zasady ustalania okoliczności wypadku, wynikają z przepisów ustaw regulujących te ubezpieczenia i będą miały zastosowanie również do doktorantów.
55	Koordynator projektu SprawdzaMy	art. 1 pkt 1	Nieuzasadnione jest uwzględnienie w propozycji treści art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN ograniczenie czasowe, zgodnie z którym podmiot prowadzący szkołę doktorską może, na wniosek doktoranta, zawiesić jego kształcenie na okres nieprzekraczający łącznie 12 miesięcy w całym okresie kształcenia. Taka ocena przytoczonego przepisu jest zasadna ze względu na proponowaną niemożliwość pobierania stypendium przez doktoranta w okresie zawieszenia, w związku z tym brak jest merytorycznych przesłanek ku utrzymaniu proponowanego w przedmiotowym projekcie ograniczenia czasowego. Z uznaniem należy przyjąć fakt podjęcia przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego prac legislacyjnych nad rozszerzeniem katalogu przesłanek zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej. Niemniej, należy wyraźnie wskazać, iż rozwiązaniem postulowanym i optymalnym jest obligatoryjne zawieszenie w każdym przypadku stwierdzonej niezdolności do kształcenia w szkole doktorskiej, której czas trwania wynosi co najmniej 2 miesiące.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA W odpowiedzi na uwagi zgłaszane w toku uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania podjęto decyzję o wydłużeniu maksymalnego okresu zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej. Doktorant będzie mógł zawiesić kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej na okres nieprzekraczający łącznie 24 miesięcy w całym okresie kształcenia. W ocenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, ale także w odniesieniu do otrzymanych uwag ze środowiska akademickiego, okres ten zapewnia wystarczającą ochronę doktorantom znajdującym się w szczególnych sytuacjach życiowych, przy jednoczesnym zachowaniu związku kształcenia z realizacją indywidualnego planu badawczego. Rozwiązanie to uwzględnia różnorodny charakter przesłanek zawieszenia, w tym przyczyny zdrowotne, rodzinne oraz inne sytuacje losowe. Jednocześnie brak jest podstaw do dalszego wydłużania maksymalnego okresu zawieszenia ponad 24 miesiące. Szkoła doktorska jest formą kształcenia prowadzącą do przygotowania rozprawy

				doktorskiej w określonych ramach organizacyjnych i czasowych, a instytucja zawieszenia ma charakter wyjątkowy. Przyjęty limit zapewnia odpowiednią elastyczność w sytuacjach wymagających dłuższej rekonwalescencji lub wystąpienia innych ważnych okoliczności, nie prowadząc jednocześnie do nadmiernego rozciągania procesu kształcenia i utraty jego ciągłości. Nie znajduje również uzasadnienia wprowadzenie obligatoryjnego zawieszenia kształcenia w każdym przypadku stwierdzonej niezdolności do jego odbywania trwającej co najmniej 2 miesiące. W uwadze nie wskazano argumentów uzasadniających przyjęcie takiego okresu jako warunku obligatoryjnego zawieszenia. Sam fakt czasowej niezdolności do odbywania kształcenia nie oznacza, że kontynuowanie kształcenia jest niemożliwe lub niecelowe. Ocena wpływu danej sytuacji na tok kształcenia powinna następować indywidualnie, z uwzględnieniem charakteru prowadzonych przez doktoranta badań naukowych oraz innych okoliczności. Z tego względu projekt przewiduje, że zawieszenie będzie następowało na wniosek doktoranta, a w przypadkach innych niż związane z rodzicielstwem decyzję podejmie podmiot prowadzący szkołę doktorską. Obligatoryjne zawieszenie kształcenia w szkole doktorskiej będzie następowało wyłącznie w związku z przebywaniem na urloпах związanych z rodzicielstwem. Proponowana zmiana przewidująca możliwość zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej także w innych przypadkach jest oczekiwana, zarówno przez doktorantów, jak i przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie. Pozwala ona bowiem na wprowadzenie dodatkowych przesłanek umożliwiających zawieszenie kształcenia doktoranta, które zostaną określone w regulaminie szkoły doktorskiej uzgodnionym z samorządem doktorantów. Proponowane rozwiązanie zapewnia niezbędną elastyczność i odpowiada oczekiwaniom zgłaszanym przez środowisko akademickie.
56	Rada Młodych Naukowców	art. 1 pkt 1	Zastrzeżenia budzi ograniczenie łącznego czasu zawieszenia kształcenia z przyczyn innych niż rodzicielstwo do 12 miesięcy (art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN). W kontekście przewidywanego braku prawa do stypendium w tym okresie, limit ten wydaje się arbitralny i niedostatecznie uzasadniony. Proponuje się jego zniesienie lub istotne wydłużenie,	UWAGA UWZGLĘDNIONA Proponuje się wydłużyć maksymalny okres zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej. Doktorant będzie mógł zawiesić kształcenie z przyczyn określonych w regulaminie szkoły doktorskiej na okres nieprzekraczający łącznie 24 miesięcy w całym okresie kształcenia.

			szczególnie w przypadkach wymagających dłuższej rekonwalescencji, opieki nad bliskimi lub sytuacji losowych.	
57	Krakowska Interdyscyplinarna Szkoła Doktorska	art. 1 pkt 1	Proponowany przepis art. 204 ust. 3 pkt 1 PSWiN znacząco rozszerza możliwości korzystania z zawieszenia kształcenia, kiedy to podmiot prowadzący szkołę doktorską musi obligatoryjnie uwzględnić wnioski doktoranta. Wnioskujemy o wykluczenie okresu urlopu wychowawczego w proponowanym przepisie. Urlop wychowawczy trwa do 36 miesięcy i może być wykorzystany nawet w 5 osobnych częściach. Organizacja kształcenia w szkole doktorskiej w wyniku tak częstych zawieszeń kształcenia będzie trudna do zrealizowania, wpłynie także na prowadzenie badań eksperymentalnych i może stać się powodem znaczących opóźnień w procesie kształcenia. Warto nadmienić, że część doktorantów realizuje prace doktorskie w ramach programów zewnętrznych, np. projektów Narodowego Centrum Nauki, programów Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, <i>Marie Skłodowska-Curie Actions</i> , czy programu „Doktorat wdrożeniowy”, w których czas projektu/programu jest ograniczony, czy to zapisami regulaminów, czy też podpisanymi umowami. Wszelkie formy wydłużenia całkowitego okresu kształcenia (okres od rozpoczęcia kształcenia do złożenia rozprawy doktorskiej), a szczególności te, które obligatoryjnie będą musiały być zaakceptowane, są problematyczne przy ww. projektach/programach.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Urlop wychowawczy będzie traktowany jako usprawiedliwiona przyczyna zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, gdyż wiąże się z koniecznością sprawowania osobistej pieczy nad dzieckiem poniżej 6. roku życia (lub do 18. roku życia w przypadku dziecka z niepełnosprawnością). Urlop wychowawczy jest wykorzystywany raczej sporadycznie, głównie w wyniku zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności uniemożliwiających skorzystanie z opieki zinstytucjonalizowanej. Istotą tej propozycji jest zaoferowanie doktorantom możliwości czasowego zawieszenia kształcenia, gdy priorytetem staje się troska o dziecko. Pozwoli im to skoncentrować się na najbliższych bez obawy o konsekwencje porzucenia kształcenia i ewentualnej dalszej kariery naukowej. Do tej pory zdarzało się bowiem, że brak perspektywy zawieszenia zmuszał do zupełnej rezygnacji z kształcenia w szkole doktorskiej, a co za tym idzie – z kariery naukowej. Niezależnie od powyższego należy oczekiwać, że doktoranci prowadzący badania naukowe w ramach programów zewnętrznych, np. projektów Narodowego Centrum Nauki, programów Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, <i>Marie Skłodowska-Curie Actions</i>, czy programu „Doktorat wdrożeniowy”, w których czas projektu lub programu jest ograniczony, będą brali tę okoliczność pod uwagę w swoich planach życiowych i będą starali się tak zorganizować opiekę nad dzieckiem, aby nie kolidowała z pracą naukową i nie powodowała istotnych opóźnień w realizacji projektów badawczych.
58	Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności Polskiej Akademii Nauk	art. 1 pkt 1	Wątpliwość i obawę budzi, iż nie wzięto pod uwagę faktu realizacji badań do pracy doktorskiej w ramach projektu/projektów, które mają określone ramy czasowe. Czy w takim przypadku można odmówić doktorantowi zawieszenia kształcenia? Być może będzie się to wiązało z utratą finansowania badań.	UWAGA WYJAŚNIONA Celem projektowanych regulacji jest zapewnienie podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie autonomii w zakresie kształtowania katalogu sytuacji, w których doktorant będzie mógł ubiegać się o zawieszenie kształcenia w szkole doktorskiej, z wyjątkiem zawieszenia związanego z rodzicielstwem. Zatem w przypadku gdyby zawieszenie kształcenia przez doktoranta miało skutkować naruszeniem harmonogramu realizacji projektu badawczego lub utratą finansowania prowadzonych przez niego badań naukowych,

				podmiot prowadzący szkołę doktorską będzie mógł nie wyrazić zgody na to zawieszenie.
59	Krakowska Interdyscyplinarna Szkoła Doktorska	art. 1 pkt 1 i 3	Zdajemy sobie sprawę z powodów wprowadzenia tych propozycji przepisów, niemniej jednak warto zauważyć, że możliwość taka już istnieje. Zgodnie z art. 205 ust. 1 PSWiN regulamin szkoły może regulować szerszy zakres kwestii niż te wymienione jako katalog obligatoryjny. Szkoły doktorskie, które decydują się na wprowadzenie zawieszenia kształcenia z przyczyn innych niż związane z rodzicielstwem, już teraz mogą z tej możliwości skorzystać. Wskazana powyżej propozycja narzucać będzie konieczność określenia przyczyn (co najmniej dwóch) zawieszenia kształcenia, które będą rozpatrywane w szkole doktorskiej. Zatem pomimo, iż podmiot prowadzący szkołę „może”, a nie musi wyrazić zgody na zawieszenie, to same przyczyny zawieszenia „musi” już sformułować w regulaminie szkoły doktorskiej. Podsumowując, szkoły doktorskiej, które z przyczyn organizacyjnych lub wynikających z prowadzonych badań nie decydują się na zawieszanie kształcenia w sytuacjach innych niż urlopy związane z rodzicielstwem, aktualnie i tak będą zmuszone ustalić dodatkowe przyczyny zawieszenia kształcenia i ostatecznie rozpatrywać indywidualne wnioski w tej sprawie. Wszelkie formy zawieszenia kształcenia stanowią poważny kłopot nie tylko w przypadku organizacji kształcenia (wyznaczenia promotora, złożenia indywidualnego planu badawczego, przeprowadzenia oceny śródokresowej, złożenia rozprawy doktorskiej), ale również organizacji badań, w tym w szczególności badań eksperymentalnych. Wnioskujemy zatem o usunięcie powyżej wskazanych przepisów z projektu.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Faktycznie, niektóre ze szkół doktorskich regulują już samodzielnie kwestie zwolnień lekarskich i dłuższych przerw w kształceniu. Istotne jest jednak wprowadzenie mechanizmów takich samych dla wszystkich doktorantów we wszystkich szkołach doktorskich. Zgłoszona uwaga prezentuje punkt widzenia i interes tylko jednej ze stron – podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Tymczasem również doktoranci zasługują na ochronę ich interesu. Zaproponowane w projektowanej ustawie rozwiązanie problemu w wyważony sposób chroni interesy obu stron, poszerzając katalog możliwych przyczyn zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej o przyczyny określone w regulaminie tej szkoły, który jest określany przez podmiot prowadzący w uzgodnieniu z samorządem doktorantów, i pozostawiając uwzględnienie wniosku doktoranta w przypadkach niezwiązanych z rodzicielstwem w gestii podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Zatem w przypadku gdyby zawieszenie kształcenia przez doktoranta miało skutkować, np. naruszeniem harmonogramu realizacji projektu badawczego lub utratą finansowania prowadzonych przez niego badań naukowych, podmiot prowadzący szkołę doktorską będzie mógł nie wyrazić zgody na to zawieszenie.
60	Instytut Paleobiologii Polskiej Akademii Nauk	art. 1 pkt 3	Zgłaszamy istotne zastrzeżenia do propozycji, zgodnie z którą to podmioty prowadzące szkoły doktorskie mają samodzielnie i według własnego uznania określać przypadki, w których możliwe będzie zawieszenie kształcenia. Taka konstrukcja może prowadzić do niejednolitego stosowania przepisów i nierównego traktowania doktorantów w zależności od wewnętrznych regulacji instytucji. W związku z powyższym postulujemy, aby przesłanki umożliwiające zawieszenie kształcenia (inne niż te związane z urlopami rodzicielskimi) zostały jednoznacznie określone w PSWiN. Rozwiązanie takie	UWAGA WYJAŚNIONA Celem scedowania ustalenia powodów dopuszczających zawieszenie kształcenia w szkole doktorskiej na poziom regulacji wewnętrznych podmiotów prowadzących szkoły doktorskie jest stworzenie warunków sprzyjających indywidualnemu podejściu do sytuacji doktorantów w danej szkole oraz uwzględnienie różnorodności instytucji akademickich prowadzących szkoły doktorskie.

			zapewni spójność systemu, transparentność oraz równe traktowanie doktorantów.	
61	Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk	art. 1 pkt 3	Jeżeli przyczyny umożliwiające zawieszenie kształcenia będą określone przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie w regulaminach po uzgodnieniu z samorządem doktorantów, może to doprowadzić do dużej różnorodności i zmienności tych przyczyn. Przemawiają za tym różne względy, m.in. brak spójności w regulaminach szkół i zróżnicowanie zasad zawieszania kształcenia, co budzi obawy dotyczące nierównego traktowania doktorantów. Mogą też wystąpić trudności organizacyjne i programowe w przypadku konieczności zmiany szkoły doktorskiej (np. po utracie uprawnień do prowadzenia szkoły doktorskiej przez jednostkę). Ponadto szkoły doktorskie tworzone i prowadzone są często przez kilka jednostek, co naturalnie wiąże się z większą trudnością uzgodnienia wspólnego stanowiska w każdej sprawie. Lepszym rozwiązaniem byłoby określenie tych kluczowych warunków przez ustawodawcę.	UWAGA WYJAŚNIONA Celem scedowania ustalenia powodów dopuszczających zawieszenie kształcenia w szkole doktorskiej na poziom regulacji wewnętrznych podmiotów prowadzących szkoły doktorskie jest stworzenie warunków sprzyjających indywidualnemu podejściu do sytuacji doktorantów w danej szkole oraz uwzględnienie różnorodności instytucji akademickich prowadzących szkoły doktorskie. Dotyczy to również szkół doktorskich prowadzonych wspólnie. Decyzję o prowadzeniu szkoły doktorskiej w taki sposób podmioty podejmują dobrowolnie i ze świadomością, że wspólne przedsięwzięcie może wymagać kompromisu w niektórych obszarach. Natomiast w przypadku gdyby doktorant zmienił w trakcie okresu zawieszenia szkołę dokorską, to będzie mógł nadal korzystać z zawieszenia do końca okresu, na który uzyskał zgodę w poprzedniej szkole, a wykorzystany okres zawieszenia będzie podlegał sumowaniu z ewentualnymi okresami zawieszenia w nowej szkole.
62	osoba fizyczna	art. 1 pkt 4 lit. a	Sugerując się sformułowaniem zawartym w OSR: „wprowadzenie regulacji o nieprzysługiwaniu stypendium doktoranckiego jest warunkiem koniecznym do otrzymywania świadczeń z ustawy świadczeniowej oraz ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”, można odnieść wrażenie, iż nie ma możliwości korzystania ze świadczeń określonych we wspomnianych ustawach przy jednoczesnym utrzymaniu prawa do stypendium doktoranckiego. Ponadto w kolejnym zdaniu wyjaśniono, że: „świadczenia nie przysługują bowiem za okresy niezdolności do pracy (kształcenia), za które ubezpieczony (doktorant) zachowuje prawo do wynagrodzenia (stypendium doktoranckiego)”. Jednakże w ustawie wypadkowej w rozdziale II w art. 6 ust. 1 wyróżniono następujące rodzaje świadczeń: 1) zasiłek chorobowy – dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową; 2) świadczenie rehabilitacyjne – dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny	UWAGA WYJAŚNIONA W zakresie obliczania wysokości zasiłków będą stosowane mechanizmy przyjęte w przypadku wynagrodzenia za pracę. Nabycie prawa do renty rodzinnej nie wpływa na możliwość kształcenia w szkole doktorskiej i nie będzie wykluczało prawa do pobierania stypendium doktoranckiego. Wpływ pobierania stypendium doktoranckiego na wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy będzie taki sam jak w przypadku wynagrodzenia za pracę. Prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ulega zawieszeniu w przypadku osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Biorąc zatem pod uwagę maksymalną wysokość stypendium doktoranckiego określoną w PSWiN, nie będzie ono miało wpływu na prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

			do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuja odzyskanie zdolności do pracy; 3) zasiłek wyrównawczy – dla ubezpieczonego będącego pracownikiem, którego wynagrodzenie uległo obniżeniu wskutek stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; 4) jednorazowe odszkodowanie – dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; 5) jednorazowe odszkodowanie – dla członków rodziny zmarłego ubezpieczonego lub rencisty; 6) renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej; 7) renta szkoleniowa – dla ubezpieczonego, w stosunku do którego orzeczono celowość przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie spowodowaną wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową; 8) renta rodzinna – dla członków rodziny zmarłego ubezpieczonego lub rencisty uprawnionego do renty z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej; 9) dodatek do renty rodzinnej – dla sieroty zupełnej; 10) dodatek pielęgnacyjny; 11) pokrycie kosztów leczenia z zakresu stomatologii i szczepień ochronnych oraz zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne w zakresie określonym ustawą. W wyżej przywołanym fragmencie OSR, jak i w całej OSR oraz projekcie ustawy i uzasadnieniu, nie sprecyzowano, o które z wymienionych w ustawie wypadkowej świadczeń chodzi. Identyczna sytuacja ma miejsce w odniesieniu do ustawy świadczeniowej, albowiem w OSR oraz projekcie ustawy i uzasadnieniu nie wskazano, które z ustawowych świadczeń ustawodawca ma na względzie, mówiąc o wstrzymaniu prawa do stypendium doktoranckiego w sytuacji nabycia przez doktoranta prawa do któregoś ze świadczeń z wymienionych ustaw. W obecnym brzmieniu projektu ustawy, a także treści zawartych w OSR i uzasadnieniu dotyczącym projektowanej ustawy wynika, jakoby stypendium doktoranckie miało zostać wstrzymane w sytuacji, w której doktorant nabędzie prawo do jakiegokolwiek świadczenia z ustawy świadczeniowej lub ustawy wypadkowej.	
--	--	--	---	--

			1. Co z doktorantami, którzy wskutek wypadku losowego doznają uszczerbku na zdrowiu skutkującego niepełnosprawnością narządu ruchu potwierdzoną orzeczeniem, na mocy którego doktorant uzyska rentę z tytułu niezdolności do pracy, ale jednocześnie będzie kontynuował kształcenie w szkole doktorskiej? Czy wówczas doktorant, będąc w trudnej sytuacji, zostanie pozbawiony stypendium doktoranckiego? 2. Co z doktorantem, który w trakcie kształcenia w szkole doktorskiej uzyska rentę rodzinną? Czy utraci wówczas stypendium doktoranckie? Nie wskazano również, co w sytuacji, w której doktorant rozpoczynający kształcenie w szkole doktorskiej posiada już prawo do któregoś ze świadczeń i pobiera je od okresu poprzedzającego rozpoczęcie kształcenia w szkole doktorskiej. Zatem: 1. Co w sytuacji, gdy osoba z niepełnosprawnością posiadająca prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przejdzie pomyślnie rekrutację do szkoły doktorskiej i jako doktorant uzyska prawo do stypendium doktoranckiego? 2. Co w sytuacji, gdy studia doktoranckie rozpocznie osoba, która ma przyznaną rentę rodzinną? Nie uzyska należnego jej stypendium doktoranckiego? Wśród tych ustawowych świadczeń znajdują się między innymi: renta z tytułu niezdolności do pracy, renta rodzinna, dodatek do renty rodzinnej, czy też dodatek pielęgnacyjny. Są to świadczenia, które nie kolidują z podjęciem zatrudnienia. Osoby pobierające te świadczenia mogą legalnie pracować i zarabiać w limitach określonych przez ZUS. Wyjątkiem jest dodatek pielęgnacyjny, gdyż przy nim można dorabiać bez limitów. Limity określone przez ZUS kształtują się następująco. ZUS może zmniejszyć rentę, gdy przychód przekracza 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kraju. Miesięczne zarobki nieprzekraczające tej kwoty nie wpływają na wysokość wypłacanego świadczenia. Jeśli przychód jest wyższy od 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ale nie przekracza 130% przeciętnego wynagrodzenia, świadczenie może zostać odpowiednio pomniejszone. Natomiast drugi próg wynosi 130% przeciętnego wynagrodzenia. Jeśli pracujący rencista	
--	--	--	---	--

		przekroczy tę kwotę, ZUS zawiesi wypłatę świadczenia za dany miesiąc. Powyższe limity mają zastosowanie do wielu świadczeń emerytalno-rentowych, ale przede wszystkim mają zastosowanie przy rencie z tytułu niezdolności do pracy i rencie rodzinnej, czyli świadczeniach z ustawy wypadkowej. Zatem jeśli osoba pobierająca rentę z tytułu niezdolności do pracy co do zasady może pracować i zarabiać, albowiem jest to uregulowane prawnie, to może także kształcić się w szkole doktorskiej i otrzymywać wynagrodzenie w postaci stypendium doktoranckiego, które przysługuje każdemu doktorantowi. To samo dotyczy osób pobierających rentę rodzinną, dodatek do niej, czy też dodatek pielęgnacyjny. Nie ma żadnych podstaw do pozbawiania stypendium doktoranckiego osoby pobierające któreś z wyżej wymienionych świadczeń. Natomiast w obecnym brzmieniu projektowana ustawa jest krzywdząca i stanowi wyraźne nadużycie w tym zakresie. Reasumując, stwierdzenie, iż „wprowadzenie regulacji o nieprzysługiwaniu stypendium doktoranckiego jest warunkiem koniecznym do otrzymywania świadczeń z ustawy świadczeniowej oraz ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Wskazane świadczenia nie przysługują bowiem za okresy niezdolności do pracy (kształcenia), za które ubezpieczony (doktorant) zachowuje prawo do wynagrodzenia (stypendium doktoranckiego).” jest stwierdzeniem błędnym, krzywdzącym i niemającym potwierdzenia w obecnie obowiązujących przepisach. Ustawodawca nie może uzależniać wypłaty należnego doktorantowi kształcącemu się w szkole doktorskiej stypendium doktoranckiego, od posiadania bądź nie prawa do obojętnie jakiego świadczenia wypłacanego z ZUS na mocy ustawy świadczeniowej oraz ustawy wypadkowej. Ustawodawca powinien wskazać w projektowanej ustawie konkretne świadczenia, których otrzymanie będzie skutkować odebraniem stypendium doktoranckiego, a nie wskazywać całe ustawy. Tym bardziej, że świadczenia zawarte w tych ustawach są bardzo zróżnicowane i, co za tym idzie, zasady ich przyznawania – również. Te świadczenia, do których można dorabiać, podejmując pracę zarobkową, bez utraty	
--	--	---	--

			prawa do świadczenia, muszą być wyraźnie uwzględnione w projektowanej ustawie, a osoby pobierające te świadczenia muszą zachować prawo do stypendium doktoranckiego. Zatem osoby, które mają prawo bądź nabędą prawo między innymi do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty rodzinnej, dodatku do renty rodzinnej, czy też dodatku pielęgnacyjnego, muszą mieć zagwarantowane prawo do zachowania prawa do pobierania stypendium doktoranckiego w czasie kształcenia w szkole doktorskiej. Uwzględniając powyższe, rekomenduję dokonanie zmian w proponowanym projekcie ustawy przez dodanie w art. 209 ust. 1a pkt 2 PSWiN lit. c w brzmieniu: <i>„c) z wyłączeniem posiadania bądź nabycia prawa do świadczeń takich jak: renta z tytułu niezdolności do pracy, renta rodzinna, dodatek do renty rodzinnej, dodatek pielęgnacyjny i innych, które nie kolidują z podjęciem zatrudnienia, a tym samym kontynuacją kształcenia w szkole doktorskiej z prawem do stypendium doktoranckiego.”.</i> Ponadto rekomenduję dokonanie wszelkich innych zmian niezbędnych do zagwarantowania zachowania prawa do stypendium doktoranckiego doktorantom kształcącym się w szkołach doktorskich, a jednocześnie pobierającym rentę z tytułu niezdolności do pracy lub rentę rodzinną. Beneficjenci tych świadczeń nie mogą być „karani” wstrzymaniem stypendium doktoranckiego z racji korzystania z przysługujących im świadczeń z ZUS. Przypominam również, że renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje z racji niepełnosprawności, ale nie determinuje ani nie wyklucza podejmowania pracy i nie koliduje z zatrudnieniem, co wynika z przepisów prawa. Zatem doktoranci pobierający te renty mogą zgodnie z prawem zarówno pracować, jak i kształcić się w szkołach doktorskich z pełnym prawem do stypendium.	
63	Krakowska Interdyscyplinarna Szkoła Doktorska	art. 1 pkt 4 lit. a	Zgadzamy się z koniecznością objęcia doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym i zniesieniem prawa do stypendium doktoranckiego w przypadku doktorantów, którzy spełniają warunki do nabycia prawa do świadczeń wynikających z ustawy świadczeniowej oraz ustawy wypadkowej. Ten długo wyczekiwany przepis pozwoli na objęcie doktorantów systemem świadczeń z tytułu	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Poszerzenie katalogu urlopów związanych z rodzicielstwem, które uprawniają do zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, o urlop wychowawczy jest zmianą wyczekiwaną. Urlop wychowawczy będzie uznawany za powód do zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, jeśli będzie to uzasadnione potrzebą zapewnienia osobistej opieki nad

		ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego, w szczególności w trakcie urlopu związanego z rodzicielstwem. Wnoskujemy natomiast o usunięcie okresu urlopu wychowawczego z przyczyn zawieszenia kształcenia, które muszą być obligatoryjnie akceptowane, dlatego w art. 209 ust. 1a pkt 3 PSWiN prosimy o rozważnie usunięcia lit. a. Urlop ten może znacząco utrudnić organizację kształcenia oraz prowadzenia badań naukowych. Stoimy na stanowisku, że decyzja o określeniu powodów do zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej innych niż wynikające z rodzicielstwa powinna należeć do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Specyfika szkół doktorskich jest bardzo różna. Wynika to nie tylko z wewnętrznych regulacji szkół, ale przede wszystkich z prowadzonych badań. W przypadku szkół kształcących w dyscyplinach naukowych należących do dziedziny nauk ścisłych i przyrodniczych, dziedziny nauk inżynieryjno-technicznych czy dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu wprowadzanie przerw w badaniach i kształceniu jest niezwykle problematyczne. Dla przykładu badania prowadzone na żywym materiale nie mogą być łatwo odkładane w czasie. Prowadzenie analiz w dużych grupach eksperymentalnych, jak np. w grupie eksperymentu ATLAS w CERN-ie wymaga przestrzegania określonych ram czasowych. Badania z zakresu inżynierii materiałowej często są związane z podmiotami z zakresu gospodarki i przemysłu, a umowy o współpracy określają czas na wykonanie badań. Dodatkowym czynnikiem, który należy brać pod uwagę, są doktoraty typu <i>double degree</i> realizowane we współpracy międzynarodowej, które w naszej szkole doktorskiej są częste. Umowy te ściśle określają czas na przygotowanie rozprawy doktorskiej oraz nadanie stopnia doktora. Realizacja obecnych umów oraz możliwość podpisania nowych stanie się kłopotliwa w przypadku wejścia w życie proponowanych przepisów. W obliczu licznych zobowiązań i ograniczeń zmiana okresu kształcenia doktoranta i dodatkowe przerywanie badań jest problemem nie tyle dla doktoranta, co dla promotora, grupy badawczej oraz podmiotu, w którym badania są prowadzone. Rozumiemy, że w przypadku innych dyscyplin naukowych zawieszenia kształcenia mogą być wprowadzane i wtedy zasadnym jest utrata uprawnienia do stypendium doktoranckiego w okresie zawieszenia	dzieckiem do lat 6 (a w przypadku dziecka niepełnosprawnego – do lat 18). Jest on wykorzystywany przez rodziców w szczególnych przypadkach, przede wszystkim gdy brak jest możliwości objęcia dziecka opieką instytucjonalną. Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie, że doktoranci będą mieli możliwość zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej w sytuacjach, w których będą potrzebowali zapewnić osobistą opiekę nad dzieckiem. Dzięki temu będą mogli skupić się na opiece nad dzieckiem, nie tracąc przy tym możliwości kontynuowania kształcenia w szkole doktorskiej, co dotychczas stanowiło częsty problem i mogło doprowadzić do całkowitego porzucenia kształcenia i ewentualnej dalszej kariery naukowej. Tym samym, zmiana ta jest korzystna nie tylko dla doktoranta, ale i całego społeczeństwa, wskazując znaczenie rodzicielstwa w mających dziś miejsce warunkach kryzysu demograficznego. Niezależnie od powyższego należy oczekiwać, że doktoranci prowadzący badania naukowe w ramach programów zewnętrznych, na żywym materiale lub w dużych grupach eksperymentalnych, w przypadku których czas projektu lub programu jest ograniczony, będą brali tę okoliczność pod uwagę w swoich planach życiowych i będą starali się tak zorganizować opiekę nad dzieckiem, aby nie kolidowała ona z pracą naukową i nie powodowała istotnych opóźnień w realizacji projektów badawczych.
--	--	---	---

			kształcenia, dlatego proponujemy rozważenie zmiany przepisu w art. 209 ust. 1a pkt 3 PSWiN na: „3) w okresie zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, z przyczyn określonych przez podmiot prowadzący szkołę doktorską w regulaminie szkoły doktorskiej, innych niż określone w art. 204 ust. 3.”.	
64	Krakowska Interdyscyplinarna Szkoła Doktorska	art. 1 pkt 5	Aktualny kształt proponowanego art. 216a PSWiN budzi nasze obawy co do zasadności udostępniania infrastruktury badawczej osobom, które <i>de facto</i> zakończyły badania. Dostęp do infrastruktury badawczej podmiotu nie powinien być narzucony przez ustawodawcę jako prawo każdego absolwenta szkoły doktorskiej, ale powinien być każdorazowo indywidualnie rozważany jako konkretny przypadek. Korzystanie z infrastruktury badawczej, często unikatowej i kosztownej powinno zawsze być uzasadnione prowadzonymi badaniami. Nasze doświadczenia w tym obszarze pokazują, że w należycie uargumentowanych przypadkach absolwenci takie zgody na korzystanie z infrastruktury otrzymują. Zdarzają się jednak również przypadki, kiedy współpraca na linii doktorant–promotor lub doktorant–grupa badawcza nie układa się w sposób łatwy i wtedy zakończenie badań niezbędnych do przygotowania doktoratu kończy również możliwość dostępu do infrastruktury badawczej.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Proponowana zmiana w ustawie PSWiN ma na celu zapewnienie ciągłości prowadzenia działalności naukowej przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, ale nie uzyskały jeszcze stopnia doktora, przez przyznanie im prawa do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących te szkoły do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Zmiana ta ma na celu zapobieganie sytuacjom, w których osoby te nie mogą kontynuować swoich badań i przygotowywać się do obrony rozprawy doktorskiej z powodu trudności z dostępem do infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących szkoły doktorskie, wynikających, np. z konfliktu z promotorem. Ważne jest również, aby zauważyć, że proponowany przepis nie oznacza, że osoby te będą miały dostęp do infrastruktury badawczej i informatycznej bez ograniczeń. Podmioty prowadzące szkoły doktorskie będą miały prawo do określenia warunków korzystania z tych zasobów, takich jak czas dostępu, zakres dostępu, czy też wymagania organizacyjne.
65	Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury Polskiej Akademii Nauk	art. 1 pkt 5	Zakończenie kształcenia w szkole doktorskiej wiąże się ze złożeniem dysertacji doktorskiej, co oznacza zakończenie prac badawczych wymagających dostępu do infrastruktury badawczej danego podmiotu. Utrzymanie warunków bezpłatnego korzystania z tej infrastruktury przez osoby, które zakończyły formalny etap kształcenia, wydaje się nieuzasadnione, zwłaszcza że wiąże się z dodatkowymi wymaganiami organizacyjnymi, takimi jak: wyznaczenie procedury udostępnienia laboratorium (w tym np. wydawanie kluczy), zapewnienie odpowiedniego nadzoru oraz kontrola dostępu – co komplikuje sytuację, biorąc pod uwagę, że absolwent szkoły doktorskiej nie jest już formalnie powiązany z jednostką.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Proponowana zmiana w ustawie PSWiN dotyczy przyznania osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, prawa do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących te szkoły do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Kształcenie w szkole doktorskiej kończy się złożeniem rozprawy doktorskiej. Z tą chwilą osoby kształcące się w szkołach doktorskich tracą status doktoranta. W czasie po złożeniu rozprawy doktorskiej w szkole doktorskiej, a przed uzyskaniem stopnia doktora osoby, które wszczęły postępowanie o nadanie tego stopnia, nie będą już formalnie związanymi z podmiotem

			Mając na uwadze czasami długi okres od obrony pracy doktorskiej do jej zatwierdzenia przez rady dyscyplin naukowych, zwłaszcza rady naukowe instytutów, proponowany przepis powinien być uszczegółowiony. Przez „zakończenie postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora” należy rozumieć zatwierdzenie przez odpowiedni organ jednostki (radę dyscypliny naukowej, senat, radę naukową instytutu) uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora. Zasadnym rozwiązaniem wydaje się zapewnienie dostępu do infrastruktury informatycznej, która może istotnie wspierać absolwenta w procesie przygotowania się do obrony pracy doktorskiej – zwłaszcza w zakresie opracowania odpowiedzi na pytania recenzentów, co może wymagać korzystania z zasobów bibliotecznych i specjalistycznego oprogramowania. Należy rozważyć też wprowadzenie przepisu określającego okres dostępu do infrastruktury informatycznej po zakończeniu szkoły doktorskiej, który mógłby trwać do określonego wyżej „zakończenia postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora”.	prowadzącym szkołę doktorską, mogą mieć trudności z korzystaniem z jego zasobów (w szczególności informatycznych, sprzętowych, czy laboratoriów), co <i>de facto</i> nie pozwala na prowadzenie badań, czasami niezbędnych do przygotowania się do obrony rozprawy doktorskiej. Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie ciągłości prowadzenia działalności naukowej przez osoby, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, ale nie uzyskały jeszcze stopnia doktora. Dzięki temu będą one mogły kontynuować swoje badania i przygotowywać się do obrony rozprawy doktorskiej, korzystając z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących szkoły doktorskie. Należy również wskazać, że przez „zakończenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora” rozumie się zakończenie postępowania prowadzonego na podstawie przepisów PSWiN, tj. jego ostateczne rozstrzygnięcie przez właściwy organ uprawniony do nadania stopnia doktora. Nie ma potrzeby doprecyzowywania tego pojęcia w PSWiN, gdyż wynika ono z przepisów regulujących postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora. Nie znajduje również uzasadnienia ograniczenie projektowanego rozwiązania wyłącznie do infrastruktury informatycznej. W indywidualnych przypadkach przygotowanie do obrony rozprawy doktorskiej lub odniesienie się do uwag recenzentów może wymagać przeprowadzenia dodatkowych analiz, badań lub weryfikacji wyników z wykorzystaniem infrastruktury badawczej. Z tego względu projekt przewiduje możliwość korzystania zarówno z infrastruktury badawczej, jak i informatycznej. Nie oznacza to jednak, że osoby te będą miały dostęp do infrastruktury badawczej i informatycznej bez ograniczeń. Podmioty prowadzące szkoły doktorskie będą miały prawo do określenia warunków korzystania z tych zasobów, takich jak czas dostępu, zakres dostępu, czy też wymagania organizacyjne.
66	Uniwersytet Ignatianum w Krakowie	art. 6	Art. 6 projektowanej ustawy zakłada dostosowanie regulaminu szkół doktorskich do wymagań określonych w brzmieniu zaproponowanym niniejszą ustawą w okresie 6 miesięcy od wejścia w życie ustawy. Wejście w życie ustawy planowane jest z kolei na 1 stycznia 2026 r., co zobowiązuje uczelnie do dostosowania regulaminów do dnia 30 czerwca 2026 r.	UWAGI UWZGLĘDNIONE W celu zapewnienia możliwości dostosowania regulaminów szkół doktorskich do projektowanych zmian oraz ich wejścia w życie planowane jest wprowadzenie przepisu przejściowego wyłączającego stosowanie art. 205 ust. 2 PSWiN w odniesieniu do zmian regulaminów dokonywanych na podstawie projektowanej ustawy. Rozwiązanie to pozwoli

			Jednocześnie w mocy pozostaje przepis art. 205 ust. 2 PSWiN, który zakłada, że regulamin uchwała się co najmniej na 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego tj. do końca kwietnia, tak aby wszedł on w życie od kolejnego roku akademickiego (przepisy stosowane również do zmian regulaminu – art. 205 ust. 5 PSWiN). W związku z powyższym wydaje się koniecznym dodanie przepisu przejściowego, który uchyli zastosowanie terminu określonego w art. 205 ust. 2 PSWiN w odniesieniu do zmian w regulaminie wprowadzanym na mocy art. 6 projektowanej ustawy, co z kolei pozwoli na ich wejście w życie począwszy od roku akademickiego 2026/2027. Przy obecnym brzmieniu przepisów wprowadzenie zmian do regulaminów szkół doktorskich w terminie gwarantowanym projektowaną ustawą, tj. do końca czerwca, uniemożliwi ich wejście w życie od kolejnego roku akademickiego, nie zostanie bowiem dotrzymany termin 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego, od którego regulamin miałby wejść w życie.	podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie na wprowadzenie niezbędnych zmian w regulaminach w terminie określonym w przepisach przejściowych, bez konieczności zachowania 5-miesięcznego terminu przewidzianego w art. 205 ust. 2 PSWiN.
67	Krakowska Interdyscyplinarna Szkoła Doktorska	art. 6 pkt 1	Z perspektywy szkoły doktorskiej współtworzonej przez 6 instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz dwa wydziały Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie wprowadzenie zmian w ciągu 6 miesięcy jest niemożliwe do zrealizowania. Zmiany w regulacjach szkoły doktorskiej współtworzonej przez kilka niezależnych podmiotów muszą być zaakceptowane merytorycznie, a następnie prawnie przez wszystkie niezależne podmioty. Następnie proponowany regulamin jest konsultowany z samorządami wszystkich jednostek. Dopiero po wprowadzeniu korekt i ponownej akceptacji merytorycznej oraz prawnej dokument może być przekazany do rad naukowych oraz senatu poszczególnych jednostek w celu uchwalenia. Warto w tym miejscu nadmienić, że niektóre z instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk mają posiedzenia rad naukowych co ok. 4 miesiące. Z tego powodu okres 6 miesięcy jest zbyt krótki do zrealizowania wskazanego w ww. przepisie zadania. W przypadku odstąpienia w projekcie ustawy od przepisów narzucających konieczność określania przyczyn zawieszenia kształcenia innych niż związane z rodzicielstwem termin ustalony w art. 6 ust. 1 nie będzie problematyczny. W przeciwnym przypadku wskazane	

			będzie jednak jego wydłużenie. Przepisy PSWiN obowiązują w takim samym zakresie szkoły doktorskie prowadzone przez jeden podmiot, np. uczelnię, jak i szkoły doktorskie współtworzone przez kilka podmiotów. Z praktycznego punktu widzenia podejmowanie decyzji w obrębie jednej jednostki jest nieporównywalnie szybsze niż w obrębie koalicji podmiotów.	
68	Komitety Rehabilitacji, Kultury Fizycznej i Integracji Społecznej Polskiej Akademii Nauk	uzasadnienie	W uzasadnieniu wskazuje się, iż doktoranci w procesie kształcenia „są”, bądź „będą” w pewnym zakresie traktowani jak pracownicy. Zdarza się, że doktoranci są zatrudniani jednocześnie w uczelni czy w innym miejscu pracy na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu, co oczywiście na podstawie Kodeksu pracy i ustawy świadczeniowej uprawnia ich do otrzymywania świadczeń z tytułu choroby czy macierzyństwa. Sprowadzając stypendium do wynagrodzenia i obejmując doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym, spowoduje się, że świadczenie z tytułu np. choroby będzie wypłacane jednocześnie z obu źródeł.	UWAGA WYJAŚNIONA Projektowane rozwiązania nie prowadzą do automatycznego nabycia prawa do świadczeń z dwóch źródeł. W przypadku jednoczesnego pozostawania przez doktoranta w stosunku pracy oraz pobierania stypendium doktoranckiego zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych dotyczące zbiegu tytułów do ubezpieczeń, w szczególności art. 9 ust. 1 tej ustawy. W konsekwencji podleganie ubezpieczeniom z tytułu stosunku pracy oraz otrzymywanie stypendium doktoranckiego jest oceniane zgodnie z zasadami dotyczącymi zbiegu tytułów ubezpieczeniowych. Objęcie doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym nie oznacza zatem, że świadczenia z tytułu choroby lub macierzyństwa będą przysługiwały jednocześnie z obu tytułów.
69	Koordynator projektu Sprawdzamy	dodatkowa propozycja legislacyjna	Postuluje się utrzymanie statusu doktoranta po ukończeniu kształcenia w szkole doktorskiej, z wyłączeniem prawa do stypendium. Byłoby to systemowe rozwiązanie, które stanowiłoby odpowiedź na problemy związane m.in. z ubezpieczeniami społecznymi w tym kłopotliwym dla doktoranta okresie. W związku z tym kompromisową zmianą jest modyfikacja polegająca na ukształtowaniu art. 216a PSWiN w sposób następujący: <i>„Art. 216a. Osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1, zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego tę szkołę na zasadach dotyczących doktorantów, chyba że określi je senat albo rada naukowa w drodze uchwały”.</i> Ponadto należałoby uzupełnić tę regulację o przepis stanowiący, iż osoby te mają prawo dalszego posługiwania się legitymacją doktoranta oraz stosuje się do nich odpowiednio art. 210–214 i art. 360 ust. 2 pkt 1 PSWiN. W związku	UWAGI NIEUWZGLĘDNIONE Porównaj uwaga nr 35. Nie znajduje uzasadnienia postulat utrzymania statusu doktoranta po ukończeniu kształcenia w szkole doktorskiej do czasu zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora ani odpowiedniego stosowania do tych osób praw i obowiązków przysługujących doktorantom. Status doktoranta jest nierozdzielnie związany z uczestnictwem w procesie kształcenia w szkole doktorskiej. Po jego zakończeniu brak jest podstaw do utrzymywania tego statusu wyłącznie w celu zachowania określonych uprawnień, takich jak możliwość posługiwania się legitymacją doktoranta, korzystania z pozostałych uprawnień ustawowych, czy zachowania afiliacji. Prowadziłoby to do nieuzasadnionego rozszerzenia katalogu praw przysługujących osobom, które nie odbywają już kształcenia w szkole doktorskiej. Jednocześnie projekt odpowiada na zidentyfikowany problem praktyczny przez dodanie art. 216a PSWiN, zapewniającego

			z powyższym zwracamy uwagę na konieczność dalszych prac nad projektem ustawy w celu uwzględnienia postulatu przedłużenia statusu doktoranta dla osób, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, i zachowania praw z tym związanych, z wyłączeniem prawa do stypendium doktoranckiego (za wyjątkiem sytuacji opisanej w art. 209 ust. 8 PSWiN). Utrzymanie statusu doktoranta w takim kształcie miałoby także wpływ na publikowanie wyników badań oraz sam proces ewaluacji dorobku naukowego doktoranta ze względu na dalszą możliwość afiliacji, a więc wskazania jednostki naukowej, z którą doktorant jest formalnie związany. Istotne uzasadnienie dla proponowanego rozwiązania stanowi także sytuacja prawna doktorantów zagranicznych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach. Zgodnie z art. 145 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach zezwolenie to jest udzielane maksymalnie na okres kształcenia w szkole doktorskiej przedłużony o 6 miesięcy. Trzeba więc podnieść, iż regulacja pozwalająca na zachowanie statusu doktoranta w proponowanym kształcie do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora byłaby rozwiązaniem systemowym i wykluczyłaby ryzyko wygaśnięcia podstawy prawnej pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przed zakończeniem tegoż postępowania. Dotychczasowe rozwiązania dotyczące legalności pobytu cudzoziemców są niewystarczające z uwagi na często występującą długotrwałość postępowań o nadanie stopnia doktora. Utrzymanie statusu doktoranta wiąże się także z dostępem do skrzynki pocztowej w domenie uczelni, czy wieloma innymi przywilejami, które są istotne z perspektywy osoby przygotowującej się do obrony.	osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską do dnia zakończenia tego postępowania. Rozwiązanie to umożliwia przygotowanie do obrony rozprawy doktorskiej oraz prowadzenie niezbędnych prac badawczych bez konieczności utrzymywania statusu doktoranta. Szczegółowe warunki korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej będą określane przez senat albo radę naukową podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, co pozwoli uwzględnić specyfikę organizacyjną poszczególnych instytucji. Przyjęcie rozwiązania proponowanego w uwadze prowadziło do stworzenia kategorii osób nieodbywających już kształcenia, lecz zachowujących status doktoranta i związane z nim uprawnienia, co byłoby niespójne z pozostałymi przepisami PSWiN dotyczącymi kształcenia w szkole doktorskiej. Wystarczające i proporcjonalne jest więc zapewnienie tym osobom prawa do korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej na zasadach określonych przez podmiot prowadzący szkołę doktorską. Nie znajduje zatem uzasadnienia również proponowana zmiana brzmienia art. 216a PSWiN polegająca na przyznaniu osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, prawa do korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej „na zasadach dotyczących doktorantów”. Osoby te nie posiadają już statusu doktoranta, a projektowany art. 216a ma na celu przyznanie im szczególnego uprawnienia umożliwiającego przygotowanie się do obrony rozprawy doktorskiej oraz zakończenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Z tego względu zasady korzystania z infrastruktury powinny być określane odrębnie przez senat albo radę naukową podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, z uwzględnieniem specyfiki organizacyjnej danego podmiotu oraz statusu tych osób. Jednocześnie projektowany przepis zostanie doprecyzowany przez wskazanie, że wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1 PSWiN, powinien zostać złożony w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską, w której osoba ukończyła kształcenie. Pozwoli to jednoznacznie określić podmiot zobowiązany do
70	Ogólnopolskie Porozumienie Szkół Doktorskich	dodatkowy postulat legislacyjny	Jako środowisko bezpośrednio zaangażowane w realizację procesu kształcenia doktorantów, pragniemy zwrócić uwagę na kwestię statusu doktoranta po złożeniu rozprawy doktorskiej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami (art. 204 ust. 1 PSWiN) złożenie rozprawy skutkuje zakończeniem kształcenia i utratą statusu doktoranta, co w praktyce bywa źródłem trudności organizacyjnych, prawnych i technicznych, zarówno dla samych doktorantów, jak i podmiotów prowadzących szkoły doktorskie. W związku z powyższym,	osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego szkołę doktorską do dnia zakończenia tego postępowania. Rozwiązanie to umożliwia przygotowanie do obrony rozprawy doktorskiej oraz prowadzenie niezbędnych prac badawczych bez konieczności utrzymywania statusu doktoranta. Szczegółowe warunki korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej będą określane przez senat albo radę naukową podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, co pozwoli uwzględnić specyfikę organizacyjną poszczególnych instytucji. Przyjęcie rozwiązania proponowanego w uwadze prowadziło do stworzenia kategorii osób nieodbywających już kształcenia, lecz zachowujących status doktoranta i związane z nim uprawnienia, co byłoby niespójne z pozostałymi przepisami PSWiN dotyczącymi kształcenia w szkole doktorskiej. Wystarczające i proporcjonalne jest więc zapewnienie tym osobom prawa do korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej na zasadach określonych przez podmiot prowadzący szkołę doktorską. Nie znajduje zatem uzasadnienia również proponowana zmiana brzmienia art. 216a PSWiN polegająca na przyznaniu osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, prawa do korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej „na zasadach dotyczących doktorantów”. Osoby te nie posiadają już statusu doktoranta, a projektowany art. 216a ma na celu przyznanie im szczególnego uprawnienia umożliwiającego przygotowanie się do obrony rozprawy doktorskiej oraz zakończenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Z tego względu zasady korzystania z infrastruktury powinny być określane odrębnie przez senat albo radę naukową podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, z uwzględnieniem specyfiki organizacyjnej danego podmiotu oraz statusu tych osób. Jednocześnie projektowany przepis zostanie doprecyzowany przez wskazanie, że wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1 PSWiN, powinien zostać złożony w podmiocie prowadzącym szkołę doktorską, w której osoba ukończyła kształcenie. Pozwoli to jednoznacznie określić podmiot zobowiązany do

			proponujemy uzupełnienie projektowanych zmian o rozwiązanie umożliwiające zachowanie statusu doktoranta – bez prawa do stypendium (z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w art. 209 ust. 8 PSWiN) – przez okres maksymalnie 6 miesięcy od dnia ukończenia kształcenia w szkole doktorskiej, nie dłużej jednak niż do dnia uzyskania stopnia doktora. Proponowane rozwiązanie nie wykraczałoby poza 72 miesiące maksymalnego okresu kształcenia przewidzianego w PSWiN i odpowiadałoby logice, zgodnie z którą to uzyskanie stopnia doktora, a nie samo złożenie rozprawy, kończy relację doktoranta z podmiotem prowadzącym szkołę doktorską. Zachowanie statusu doktoranta w omawianym okresie: – zapewni ciągłość dostępu do infrastruktury badawczej i informatycznej, – umożliwi korzystanie z legitymacji doktoranta i adresu służbowego e-mail, – pozwoli na bezkonfliktowe (pod względem formalnym) zakończenie działań projektowych i administracyjnych (np. umów grantowych, rozliczenia delegacji itp.), – umożliwi zachowanie prawa do pobytu w Polsce (dotyczy obcokrajowców spoza Unii Europejskiej), – wzmocni spójność formalno-prawną relacji między doktorantem a uczelnią lub instytutem. W naszej ocenie proponowana zmiana odpowiada potrzebom środowiska akademickiego, jest racjonalna systemowo i organizacyjnie.	zapewnienia dostępu do infrastruktury badawczej i informatycznej.
71	Rada Młodych Naukowców	dodatkowy postulat legislacyjny	Zastrzeżenia budzi brak kontynuacji statusu doktoranta po ukończeniu kształcenia, co utrudnia zachowanie afiliacji naukowej i może negatywnie wpływać na sytuację prawną, zwłaszcza w przypadku cudzoziemców. Rada rekomenduje rozważenie przedłużenia statusu doktoranta (z wyłączeniem prawa do stypendium) do czasu zakończenia postępowania o nadanie stopnia doktora, co pozwoliłoby na pełną integrację zmian dotyczących infrastruktury i zabezpieczenia społecznego.	
72	Instytut Chemii Bioorganicznej Polskiej Akademii Nauk	dodatkowy postulat legislacyjny	Dobrym rozwiązaniem wydaje się przeniesienie kosztów związanych z wynagrodzeniem doktorantów w czasie zawieszenia ich kształcenia na ZUS, po odpowiednim opodatkowaniu stypendiów doktoranckich. Niestety koszty tego odczuwają doktoranci, szczególnie ci przed oceną	UWAGA WYJAŚNIONA Zgodnie z proponowanymi przepisami sytuacja opisana w uwadze będzie mogła mieć miejsce. Projekt nie przewiduje opodatkowania stypendium doktoranckiego. Stypendium doktoranckie nie jest

			śródkresową, których stypendium już obecnie jest bardzo niskie. Prosimy więc o rozważenie zwiększenia stypendium doktoranckiego przed oceną śródkresową z 37% do 47% wynagrodzenia profesora poprzez zmianę art. 209 ust. 4 pkt 1 PSWiN.	wynagrodzeniem za pracę, a projektowane rozwiązania dotyczą wyłącznie objęcia doktorantów ochroną z zakresu ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. W przypadku długotrwałej niezdolności do odbywania kształcenia po upływie okresu, w którym przysługuje stypendium ustalane na zasadach analogicznych do wynagrodzenia za czas choroby, doktorant będzie otrzymywał zasiłek z ubezpieczenia społecznego finansowany ze środków FUS. Jeżeli chodzi o postulat zwiększenia wysokości stypendium doktoranckiego przed oceną śródkresową z 37% do 47% wynagrodzenia profesora wykracza on poza zakres przedmiotowej nowelizacji, której głównym celem jest uregulowanie zasad zawieszenia kształcenia oraz objęcie doktorantów odpowiednią ochroną ubezpieczeniową.
73	Instytut Chemii Bioorganicznej Polskiej Akademii Nauk	dodatkowy postulat legislacyjny	Wnioskujemy o dodatkową zmianę w PSWiN dotyczącą wyboru członków komisji do oceny śródkresowej doktoranta. W trosce o najwyższą jakość kształcenia doktorantów pojawiła się potrzeba doprecyzowania art. 202 ust. 4 PSWiN dotyczącego zasad funkcjonowania komisji do ocen śródkresowych naszych doktorantów. Dotychczasowy przepis wskazuje, że w skład komisji powinna wejść osoba „(...) posiadająca stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora w dyscyplinie, w której przygotowywana jest rozprawa doktorska (...)”. Praktyka pokazała, że przepis ten stanowi ograniczenie optymalnego dla tematu doktoratu wyboru członka komisji. Na przykład jedną z dyscyplin w Poznańskiej Szkole Doktorskiej Instytutów PAN stanowią nauki medyczne. Jak przekonaliśmy się niedawno, ogromną trudnością jest znalezienie osoby z dyscypliny nauki medyczne, która byłaby w stanie ocenić projekt na bardzo zaawansowanym poziomie molekularnym. Jednocześnie posiadamy bliskie kontakty z wybitnymi specjalistami z dyscyplin pokrewnych, np. nauk biologicznych, którzy niezwykle fachowo potrafiliby dokonać takiej oceny. Dlatego proponujemy dodanie do przepisu sformułowania: „lub pokrewnej”.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Problem podniesiony w uwadze wykracza poza zakres zmian przewidzianych tą nowelizacją ustawy.

- 2, Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji ani uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.
3. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.).

Zestawienie nieuwzględnionych uwag z opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz niektórych innych ustaw (UDER70)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna projektu	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
1	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 1 pkt 1	W art. 1 w pkt 1 dotychczasową treść proponuje się oznaczyć jako lit. a i dodać lit. b w brzmieniu: „b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Podmiot prowadzący szkołę doktorską zawiesza kształcenie doktoranta na okres odpowiadający okresowi jego niezdolności do pracy z powodu choroby, poświadczonej zaświadczeniem lekarskim.””.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Nie każde zwolnienie lekarskie będzie musiało wiązać się z potrzebą zawieszenia kształcenia przez doktoranta. Doktorant powinien mieć prawo zdecydować, czy złożyć wniosek o zawieszenie kształcenia do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską, czy też nie. Wówczas kształcenie doktoranta może zostać zawieszone na czas jego niezdolności do pracy (kształcenia). Należy podkreślić, że kształcenie w szkole doktorskiej ma specyficzny charakter i wymaga indywidualnego podejścia do każdego doktoranta, dlatego też rozstrzygnięcie w sprawie zawieszenia kształcenia powinno być podejmowane po weryfikacji indywidualnej sytuacji doktoranta i dotychczasowego przebiegu jego kształcenia. Tryb wnioskowy jest właściwym rozwiązaniem w przypadku zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, ponieważ pozwala na indywidualne rozpatrzenie sytuacji każdego doktoranta i zapewnia sprawiedliwe rozstrzygnięcie. W tym kontekście złożenie wniosku nie jest więc niepotrzebną biurokracją i nie powinno być przyczyną wzmożonego stresu dla doktoranta.
2	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich		Przyjęcie proponowanej poprawki wymaga dostosowania projektowanego brzmienia art. 209 ust. 1a pkt 3 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), zwanej dalej „PSWiN”, art. 5 projektu oraz brzmienia art. 345 ust. 1 pkt 10a PSWiN. Uzasadnienie: W związku z planowanym objęciem doktorantów obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym za konieczne należy uznać zrównanie zasad postępowania w przypadku choroby pracowników i doktorantów, w szczególności w zakresie usprawiedliwiania nieobecności z powodu choroby. Projekt zakłada, że w przypadku niezdolności doktoranta do pracy (odbywania kształcenia) wymagany jest jego wniosek o zawieszenie kształcenia. Rozwiązanie takie należy ocenić negatywnie. Zawieszenie takie powinno być przyznawane z urzędu na podstawie zaświadczenia lekarskiego przekazanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „ZUS”, płatnikowi składek, czyli w tym przypadku podmiotowi prowadzącemu szkołę doktorską, alternatywnie w formie dokumentu papierowego. Rozwiązanie takie znacznie usprawni proces oraz zmniejszy obciążenia biurokratyczne. Będzie też bardzo korzystne dla doktorantów, którzy obecnie nierzadko mają problem ze zrozumieniem zawichości systemu ubezpieczeń społecznych. Wielu z nich nie ma świadomości potrzeby poinformowania podmiotu prowadzącego szkołę doktorską o wystawionym	

		w systemie teleinformatycznym zaświadczeniu lekarskim, co w niektórych przypadkach skutkuje wszczęciem postępowania o skreślenie z listy doktorantów w związku z niewywiązywaniem się z obowiązków wynikających z procesu kształcenia w szkole doktorskiej (np. nieobecność w trakcie oceny śródkresowej). Sytuacje takie przysparzają doktorantom borykającym się z chorobą niepotrzebnego stresu. Rezygnacja z obowiązku składania wniosku o zawieszenie kształcenia zaoszczędziłaby doktorantom tego stresu.	
3	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	Warte rozważenia jest zrównanie zasad postępowania w przypadku choroby pracowników i doktorantów, w szczególności w zakresie usprawiedliwiania nieobecności z powodu choroby. Projekt zakłada, że w przypadku niezdolności doktoranta do pracy (odbywania kształcenia) wymagany jest jego wniosek o zawieszenie kształcenia. Rozwiązanie takie należy ocenić negatywnie. Zawieszenie takie powinno być przyznawane z urzędu na podstawie zaświadczenia lekarskiego przekazanego przez ZUS płatnikowi składek, czyli w tym przypadku podmiotowi prowadzącemu szkołę dokorską, alternatywnie w formie dokumentu papierowego. Rozwiązanie takie znacznie usprawni proces oraz zmniejszy obciążenia biurokratyczne. Niewprowadzenie takiej zmiany wymaga klaryfikacji, czy jednocześnie korzystanie przez doktoranta ze zwolnienia lekarskiego w miejscu pracy oraz brak zawieszenia kształcenia w szkole doktorskiej, w tym np. realizacja praktyk w tym okresie, nie będzie powodować kwestionowania przez ZUS podstaw do korzystania z odpowiednich świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby w miejscu pracy. Sprecyzowania wymaga zwłaszcza sytuacja otrzymania przez uczelnię informacji o zwolnieniu lekarskim danego doktoranta w kontekście prawa do realizacji praktyk dydaktycznych w okresie zwolnienia. Ponadto proponowane brzmienie art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN umożliwia niewprowadzenie do regulaminu szkoły zawieszeń z tytułu choroby lub wypadku. W takim przypadku pomimo odprowadzania składki chorobowej przez doktoranta nie będzie on mógł skorzystać z wypłaty zasiłku chorobowego. Taka możliwość wydaje się sprzeczna z zamysłem proponowanej nowelizacji, dlatego też wnioskujemy	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Brak jest podstaw do wprowadzenia automatycznego zawieszenia kształcenia na podstawie samego zaświadczenia o czasowej niezdolności do odbywania kształcenia. Zawieszenie kształcenia jest instytucją dotyczącą organizacji procesu kształcenia i powinno następować na wniosek doktoranta. Sam fakt wystąpienia niezdolności do odbywania kształcenia nie oznacza bowiem, że dalsza realizacja indywidualnego planu badawczego jest niemożliwa lub wymaga zawieszenia. Nie każde zwolnienie lekarskie będzie wiązało się z potrzebą zawieszenia kształcenia. Doktorant powinien mieć możliwość podjęcia decyzji, czy wystąpi z wnioskiem o zawieszenie kształcenia. Kształcenie w szkole doktorskiej ma specyficzny charakter, oparty w dużej mierze na indywidualnej pracy badawczej, dlatego rozstrzygnięcie w sprawie zawieszenia powinno następować po analizie indywidualnej sytuacji doktoranta oraz dotychczasowego przebiegu jego kształcenia. Tryb wnioskowy nie stanowi zatem zbędnego obciążenia administracyjnego, lecz pozwala na elastyczne i adekwatne do okoliczności zastosowanie instytucji zawieszenia. Jednocześnie korzystanie przez doktoranta ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest uzależnione od zawieszenia kształcenia. Projekt nie zakłada, aby każda niezdolność do odbywania kształcenia skutkowałą zawieszeniem, a ocena wpływu tej niezdolności na tok kształcenia powinna następować indywidualnie. Nie znajduje również uzasadnienia wprowadzenie obowiązku uwzględniania w regulaminach szkół doktorskich przesłanki zawieszenia z powodu choroby lub wypadku. Celem projektowanej regulacji jest zwiększenie elastyczności

			o wprowadzenie obowiązku zawieszeń w regulaminach szkół z tytułu choroby lub wypadku.	organizacji kształcenia przez umożliwienie podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie określania dodatkowych przesłanek zawieszenia, z uwzględnieniem specyfiki danej szkoły doktorskiej oraz prowadzonych badań naukowych.
4	Konferencja Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych		Należy doprecyzować art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN poprzez wskazanie dopuszczalnych przyczyn zawieszenia kształcenia np. poprzez uregulowanie, iż taką przyczyną mogą być przedłużające się badania naukowe lub ważne przyczyny osobiste lub losowe.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Zgodnie z przepisami regulamin szkoły doktorskiej powinien zawierać szczegółowe zasady dotyczące zawieszania kształcenia. Regulamin szkoły doktorskiej powinien zostać skonsultowany z samorządem doktorantów, który reprezentuje interesy tej grupy. Wynikiem wspólnych ustaleń powinien być katalog dopuszczalnych powodów zawieszenia kształcenia. Decyzję o pozostawieniu tego w gestii podmiotu albo podmiotów prowadzących szkołę doktorską (w porozumieniu z samorządem doktorantów) podjęto z uwagi na znaczenie autonomii w sektorze szkolnictwa wyższego i nauki, ale przede wszystkim, aby rozwiązania wypracowane wewnątrz szkoły doktorskiej rzeczywiście odpowiadały na potrzeby doktoratów danej szkoły. Warto jednak wskazać, że mimo posiadanej autonomii podmiot prowadzący szkołę doktorską powinien określić te warunki w sposób zgodny z prawem i zapewniający sprawiedliwe traktowanie wszystkich doktorantów.
5	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	art. 1 pkt 3	Warte rozważenia jest wprowadzenie na gruncie PSWiN mechanizmów odwoławczych w procedurze ubiegania się o zawieszenie kształcenia – stosowania w takiej sytuacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) lub wewnętrznych mechanizmów odwoławczych.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Zgodnie z przepisami regulamin szkoły doktorskiej powinien zawierać szczegółowe zasady dotyczące kształcenia, w tym warunki i tryb jego zawieszania. W związku z tym to regulamin szkoły doktorskiej powinien określać procedurę odwoławczą w sprawach dotyczących zawieszania kształcenia przez doktorantów. Mając na uwadze autonomię podmiotów prowadzących szkoły doktorskie w zakresie określania warunków odbywania kształcenia, należy przyjąć, że propozycja, aby tryb odwoławczy w sprawach związanych z zawieszeniem kształcenia uregulować na gruncie przepisów PSWiN, nie jest właściwa.
6	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich	art. 1 pkt 4 lit. a	Art. 1 pkt 4 lit. a proponuje się rozszerzyć o zmianę ust. 1 w art. 209 PSWiN przez nadanie mu brzmienia: <i>„1. Doktorant nieposiadający stopnia doktora lub równorzędnego, uzyskanego w kraju lub za granicą, otrzymuje stypendium doktoranckie.”.</i> Uzasadnienie:	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Kwestia posiadania stopnia doktora uzyskanego za granicą jest już regulowana przez przepisy dotyczące uznawania stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki, a zatem nie wymaga odrębnego doprecyzowania w art. 209 ust. 1 PSWiN. Brak jest podstaw do przyjęcia, że pojęcie „stopnia doktora”, którym posługuje się ten przepis, odnosi się wyłącznie do stopni

			Dodanie do art. 209 ust. 1 PSWiN wyrazów: „lub równorzędnego, uzyskanego w kraju lub za granicą” doprecyzowałoby, że stypendium doktoranckiego nie może otrzymywać doktorant, który uzyskał stopień doktora za granicą. W obecnym stanie prawnym powyższa kwestia nie jest precyzyjnie uregulowana. Pojawiają się więc uzasadnione wątpliwości, czy przepis dotyczy osób, które uzyskały stopień doktora lub równoważny za granicą. Należy zwrócić uwagę, że w przypadku stypendiów z funduszu stypendialnego dla studentów taka regulacja znajduje się w art. 93 ust. 8 PSWiN.	nadawanych w Polsce. Ponadto wskazanie w uwadze art. 93 ust. 8 PSWiN nie przesądza o konieczności analogicznej regulacji w art. 209 PSWiN. Przepis dotyczący świadczeń dla studentów został skonstruowany odmiennie, a sam fakt, że ustawodawca użył sformułowania „uzyskany w kraju lub za granicą”, nie oznacza automatycznie luki w art. 209 ust. 1 PSWiN. Niezależnie od powyższego, proponowana zmiana ma charakter doprecyzowujący i wykracza poza zakres przedmiotowy projektowanej ustawy.
7	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	art. 1 pkt 4 lit. c	Sygnalizujemy konieczność uzupełnienia treści dodawanego ust. 5a w art. 209, obok przywołania przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, o wskazanie ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854), zwanej dalej „ustawą zasiłkową”. Co do zasady bowiem prawo do zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa i ich wysokość ustalane są na podstawie przepisów ustawy zasiłkowej. Zwracamy uwagę także na uzasadnienie projektowanej zmiany ww. przepisów (str. 8, drugi akapit), zgodnie z którym do doktorantów niezdolnych do kształcenia będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu pracy o wynagrodzeniu przysługującym w okresie czasowej niezdolności do pracy. Za czas niezdolności do odbywania kształcenia przepis ten będzie stanowił podstawę do ustalenia wysokości stypendium doktoranckiego wypłacanego przez podmiot prowadzący szkołę doktorską, a następnie – do zasiłku chorobowego. W przytoczonym fragmencie uzasadnienia wskazano, że „<i>następnie zasiłek chorobowy wypłacany będzie przez ZUS.</i>” Mając jednak na uwadze art. 61 ustawy zasiłkowej oraz przedstawiony projekt zmian regulacji dotyczących doktorantów, zwracamy uwagę, że do ustalania doktorantowi uprawnień do zasiłków, ich wysokości oraz wypłaty tych zasiłków uprawniony będzie podmiot prowadzący szkołę doktorską – jeżeli zgłasza do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Projektowany art. 209 ust. 1b PSWiN (poprzednio art. 209 ust. 5a) reguluje wyłącznie zasady ustalania wysokości stypendium doktoranckiego przysługującego w okresie niezdolności doktoranta do odbywania kształcenia poprzedzającym okres pobierania zasiłku chorobowego. W tym zakresie zasadne jest odwołanie do art. 92 Kodeksu pracy, który określa zasady ustalania świadczenia przysługującego za początkowy okres niezdolności do pracy. Natomiast prawo do zasiłku chorobowego, jego wysokość oraz zasady wypłaty wynikają bezpośrednio z przepisów ustawy zasiłkowej i będą stosowane do doktorantów na zasadach ogólnych. Nie ma zatem potrzeby zamieszczania w art. 209 ust. 1b PSWiN dodatkowego odesłania do tej ustawy. Jednocześnie uwaga dotycząca podmiotu wypłacającego zasiłek została uwzględniona na poziomie uzasadnienia projektu. Doprecyzowano, że wypłata zasiłków będzie następowała zgodnie z zasadami określonymi w ustawie zasiłkowej, a więc przez ZUS albo przez płatnika składek uprawnionego do ustalania i wypłaty zasiłków.
8	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	dodatkowa propozycja legislacyjna	Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych sugeruje się dostosowanie brzmienia art. 203 ust. 1 PSWiN poprzez dodanie obligatoryjnej przesłanki skreślenia doktoranta	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA W odpowiedzi na zastrzeżenia zgłaszane w toku uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, zdecydowano się

			w postaci złożenia przez doktoranta wniosku o zawieszenie kształcenia na podstawie projektowanego art. 204 ust. 3 pkt 2 PSWiN na okres przekraczający 12 miesięcy przy jednoczesnym niewywiązywaniu się z obowiązków, o których mowa w art. 207 PSWiN. Wydaje się bowiem, że wymaga wyjaśnienia, czy projektodawca przewiduje obligatoryjne skreślenie doktoranta w przypadku, kiedy doktorant wykorzysta maksymalny okres zawieszenia przy jednoczesnym braku realizacji kształcenia po tym okresie i przedstawianiu na ten czas zwolnień lekarskich poświadczających długotrwałą niezdolność do odbywania kształcenia.	wydłużyć maksymalny termin zawieszenia kształcenia przez doktoranta do 24 miesięcy. Równocześnie w projekcie nie przewiduje się wprowadzenia obligatoryjnej przesłanki skreślenia doktoranta z listy doktorantów w przypadku wykorzystania maksymalnego okresu zawieszenia kształcenia. Samo złożenie wniosku o zawieszenie kształcenia ani wykorzystanie dopuszczalnego okresu zawieszenia nie powinno automatycznie skutkować skreśleniem z listy doktorantów. Podmiot prowadzący szkołę doktorską, rozpatrując wniosek o zawieszenie, powinien uwzględniać okoliczności konkretnej sprawy, w tym dotychczasowy okres zawieszenia, i nie wyrazić zgody na zawieszenie prowadzące do przekroczenia maksymalnego okresu określonego w ustawie. Natomiast w przypadku niewywiązywania się z obowiązków, o których mowa w art. 207 PSWiN, lub w przypadku niezadowolających postępów w przygotowaniu rozprawy doktorskiej doktorant już na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, tj. art. 203 ust. 2 PSWiN, może zostać skreślony z listy doktorantów. Ocena stanu prac nad rozprawą doktorską i wywiązywania się z obowiązków doktoranta należy jednak do podmiotu prowadzącego szkołę doktorską.
9	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	dodatkowa propozycja legislacyjna	W art. 1 projektu proponuje się zmianę brzmienia art. 214 PSWiN na: <i>„Art. 214. Osobie legitymującej się legitymacją doktoranta przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej.”.</i> Uzasadnienie: Proponowana zmiana ma na celu zrównanie uprawnień doktorantów z uprawnieniami studentów do korzystania z ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Zmiana w tym zakresie od wielu lat postulowana jest przez Krajową Reprezentację Doktorantów. W obecnym stanie prawnym właściwa jednostka samorządu terytorialnego podejmuje decyzję w zakresie przyznania ulgi doktorantom, co różnicuje ich sytuację w zależności od miejsca realizacji kształcenia, a także rodzi wiele komplikacji w związku z mobilnością doktorantów, ograniczając tym samym ich rozwój.	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Przepis w art. 214 PSWiN reguluje prawo jednostek samorządu terytorialnego do przyznawania ulg na przejazdy transportem miejskim dla osób posiadających legitymację doktoranta. Pozwala on jednak na zachowanie autonomii jednostek samorządu terytorialnego, które samodzielnie decydują, czy taką ulgę przyznać czy też nie. W przypadku przyznania ulgi decydują także o jej wysokości, co oznacza, że niektóre jednostki samorządu terytorialnego mogą oferować doktorantom nawet większe ulgi niż studentom. Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wynika, że większość jednostek samorządu terytorialnego przyznaje doktorantom ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Niezależnie od powyższego narzucenie jednostkom samorządu terytorialnego takiego obowiązku wiązałoby się z dodatkowymi skutkami finansowymi obciążającymi ich budżety.
10	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich			

11	Krajowa Reprezentacja Doktorantów	dodatkowa propozycja legislacyjna	Postulatem Krajowej Reprezentacji Doktorantów niezmiennie pozostaje utrzymanie statusu doktoranta po ukończeniu kształcenia w szkole doktorskiej, z wyłączeniem prawa do stypendium. Byłoby to systemowe rozwiązanie, które stanowiłoby odpowiedź na problemy związane m.in. z ubezpieczeniami społecznymi w tym kłopotliwym dla doktoranta okresie. W związku z tym kompromisową zmianą proponowaną przez Krajową Reprezentację Doktorantów jest modyfikacja polegająca na ukształtowaniu art. 216a PSWiN w sposób następujący: <i>„Art. 216a. Osoba, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek, o którym mowa w art. 189 ust. 1, zachowuje prawo do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotu prowadzącego tę szkołę na zasadach dotyczących doktorantów, chyba że określi je senat albo rada naukowa w drodze uchwały.”.</i> Ponadto należałoby uzupełnić tę regulację o przepis stanowiący, iż osoby te mają prawo dalszego posługiwania się legitymacją doktoranta oraz stosuje się do nich odpowiednio art. 210–214 i art. 360 ust. 2 pkt 1 PSWiN. W związku z powyższym zwracamy uwagę na konieczność dalszych prac nad projektem ustawy w celu uwzględnienia postulowanego przez Krajową Reprezentację Doktorantów przedłużenia statusu doktoranta dla osób, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i zachowania praw z tym związanych, z wyłączeniem prawa do stypendium doktoranckiego (za wyjątkiem sytuacji opisanej w art. 209 ust. 8 PSWiN). Utrzymanie statusu doktoranta w takim kształcie miałoby także wpływ na publikowanie wyników badań oraz sam proces ewaluacji dorobku naukowego doktoranta ze względu na dalszą możliwość afiliacji, a więc wskazania jednostki naukowej, z którą doktorant jest formalnie związany. Istotne uzasadnienie dla proponowanego rozwiązania stanowi także sytuacja prawna doktorantów zagranicznych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach. Zgodnie z art. 145 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.) zezwolenie to jest udzielane maksymalnie na okres kształcenia w szkole doktorskiej przedłużony o 6 miesięcy. Trzeba więc podnieść, iż regulacja pozwalająca na zachowanie statusu	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Utrzymanie statusu doktoranta przez osobę, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej i złożyła wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, nie byłoby słuszne. Należy mieć na uwadze, że status doktoranta jest ściśle skorelowany z procesem kształcenia w szkole doktorskiej. Osoba przygotowująca rozprawę doktorską w trybie eksternistycznym nie posiada statusu doktoranta i nie mogłaby go uzyskać, a tym samym korzystać z uprawnień wiążących się z posiadaniem tego statusu, także po wszczęciu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Byłoby to więc rozwiązaniem dyskryminującym dla tej grupy osób. Ponadto należy mieć na uwadze, że wydłużono także okres, na który można udzielić pozwolenia na pobyt doktorantom zagranicznym, w związku z czym zneutralizowano problem możliwych trudności z pobytem czasowym ze względu na przedłużający się czas oczekiwania na obronę rozprawy doktorskiej. Należy przyjąć, że postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora powinno zostać przeprowadzone w możliwie najkrótszym czasie od zakończenia kształcenia w szkole doktorskiej, tak aby osoba, która uzyska ten stopień, mogła jak najszybciej podjąć zatrudnienie m.in. jako pracownik naukowy. Proponowana zmiana dotycząca przyznania osobom, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej i złożyły wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora, prawa do bezpłatnego korzystania z infrastruktury badawczej i informatycznej podmiotów prowadzących te szkoły do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora ma na celu przyspieszenie tego procesu. Osoby te będą mogły dokończyć badania naukowe, do prowadzenia których często jest niezbędny dostęp do ww. infrastruktury. Dla realizacji tego celu ustawodawcy nie jest potrzebne utrzymywanie statusu doktoranta po zakończeniu kształcenia w szkole doktorskiej.
----	--	--	---	---

			doktoranta w proponowanym kształcie do dnia zakończenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora byłaby rozwiązaniem systemowym i wykluczyłaby ryzyko wygaśnięcia podstawy prawnej pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przed zakończeniem tegoż postępowania. Dotychczasowe rozwiązania dotyczące legalności pobytu cudzoziemców są niewystarczające z uwagi na często występującą długotrwałość postępowań o nadanie stopnia doktora. Utrzymanie statusu doktoranta wiąże się także z dostępem do skrzynki pocztowej w domenie uczelni, czy wieloma innymi przywilejami, które są istotne z perspektywy osoby przygotowującej się do obrony.	
12	Zakład Ubezpieczeń Społecznych	dodatkowa propozycja legislacyjna	Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów brak jest rozwiązań prawnych pozwalających organom rentowym skutecznie występować do placówek oświatowych z wnioskiem o udzielenie informacji lub pomocy w sprawach świadczeń emerytalno-rentowych, w szczególności rent rodzinnych. W konsekwencji organy rentowe coraz częściej spotykają się z odmową udzielenia odpowiedzi na zapytania związane z przebiegiem procesu kształcenia świadczeniobiorców, co znacznie utrudnia, a w niektórych przypadkach wręcz uniemożliwia, sprawdzenie, czy świadczeniobiorca w dalszym ciągu spełnia warunki do renty rodzinnej. Brak przepisu umożliwiającego pozyskiwanie ze szkół i uczelni informacji w celu weryfikacji uprawnień do rent rodzinnych skutkuje wypłatą renty rodzinnej osobom nieuprawnionym. ZUS prowadzi obecnie prace nad maksymalnym usprawnieniem obsługi spraw z zakresu działalności ustawowej. Jednym z elementów kluczowych dla wprowadzanych usprawnień jest zapewnienie efektywnego mechanizmu pozyskiwania danych z zasobów informatycznych administrowanych przez inne podmioty publiczne. Docelowo założeniem jest zwolnienie klientów ZUS z obowiązku przedstawiania zaświadczeń niezbędnych dla wykazania określonych okoliczności faktycznych. Najefektywniejszym sposobem realizacji ww. założeń jest wprowadzenie rozwiązań prawnych zapewniających możliwość systemowego pozyskiwania przez ZUS wymaganych do spraw danych przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych, bez konieczności składania	UWAGA NIEUWZGLĘDNIONA Propozycja wykracza poza zakres przedmiotowy projektowanej ustawy, ale będzie ona przedmiotem analizy pod kątem ewentualnego włączenia do innego projektu procedowanego w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

			indywidualnych wniosków. Przepisy pozwalające na pozyskiwanie danych bez konieczności każdorazowego składania wniosków obowiązują już w polskim systemie prawnym. Jako przykład można wskazać art. 46 ust. 2a i art. 47 ust. 6 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.) oraz art. 80c ust. 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.). Możliwość pobierania danych przez ZUS w drodze wymiany danych z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych pozwoli na ograniczenie lub wręcz wyeliminowanie czasochłonnego procesu związanego z pozyskiwaniem informacji w trybie wnioskowym, a także zmniejszy obowiązki klientów ZUS. Dotychczasowe regulacje wiążą się z koniecznością prowadzenia korespondencji, osobistą wizytą klienta ZUS w innej publicznej placówce w celu pozyskania wymaganych informacji, angażują zarówno pracowników ZUS, klienta ZUS, jak i podmiot zewnętrzny, do którego wniosek jest kierowany – czyli w tym przypadku odpowiednie ministerstwo oraz poszczególne jednostki oświatowe. Przyjęcie proponowanych rozwiązań odciąży zatem zarówno ministerstwo, jaki i placówki podlegające ministerstwu w zakresie wydawania zaświadczeń na potrzeby załatwienia spraw klientów w ZUS. ZUS wielokrotnie postulował o wprowadzenie odpowiednich zmian legislacyjnych w omawianym zakresie, przewidujących m.in. możliwość pozyskiwania przez ZUS ww. danych, zarówno w drodze zapytania kierowanego do szkoły lub uczelni, jak i w drodze pozyskiwania danych z Systemu Informacji Oświatowej oraz ze Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on. Stosowna propozycja zmian legislacyjnych konsultowana była w trybie roboczym z ówczesnym Ministerstwem Edukacji i Nauki. Przygotowany przez ZUS projekt zmian obejmuje nie tylko przepisy umożliwiające pozyskiwanie danych istotnych z punktu widzenia świadczeń emerytalno-rentowych, ale również innych danych istotnych dla ZUS w innych obszarach działalności. Projekt zawiera również szczegółowe	
--	--	--	--	--

			uzasadnienie co do zasadności pozyskiwania określonych danych przez ZUS. Na gruncie przekazanych przez Ministra Edukacji i Nauki wyjaśnień w trakcie opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw (UD199), w zakresie właściwości merytorycznej, przekazujemy projekt zmian wraz z uzasadnieniem z prośbą o uwzględnienie w toku prac nad komentowanym projektem ustawy (treść projektu w oddzielnym załączniku).	
--	--	--	--	--